ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Moniky Křikavové a přísedících Ireny Veselé a Ing. Kláry Smetanové v hlavním líčení konaném dne 2. 4. 2019 v Praze

takto:

Obžalovaný

Daniel T., narozený xxx v Brně, trvale bytem xxx, v současnosti na adrese xxx

je vinen, že

1. **dne 7. 3. 2012** uzavřel s Metropolitním spořitelním družstvem nyní v likvidaci, **na pobočce Praha 8 - Karlín**, Sokolovská 394/17 (dále jen MSD) **smlouvu o úvěru č. 500001077**, na základě které mu byl poskytnut osobní účelový úvěr ve výši **115 000 000 Kč**, kdy jako zajištění pohledávky poskytl MSD 56 ks akcií č. 000001-000056 společnosti SMART Comp. a.s., IČ 255 17 767, se sídlem Kubíčkova 1115/8, 635 00 Brno, v jím tvrzené hodnotě 155 000 000,- Kč, ačkoliv si byl vědom, že jejich hodnota této výše nedosahuje, a pro stanovení jejich hodnoty vědomě poskytl znaleckému ústavu SINCONSULT s.r.o. předběžné a neauditované účetní závěrky, které vykazovaly významné rozdíly oproti konečným, auditorem ověřeným a zveřejněným účetním výkazům, skutečnou hodnotu výše zástavy představující 56 ks akcií společnosti SMART Comp. a.s. stanovil znalecký ústav A-Consult plus, spol. s.r.o., se sídlem Na Poříčí 3a, Praha1 k datu 31. 12. 2012 na částku 89 957 000 Kč, dále již v době žádosti o úvěr obžalovaný věděl, že nebude moci plnit své závazky vůči MSD spočívající ve splátkách

úroků z úvěru, které převyšovaly částku 805 000 Kč měsíčně, jelikož jeho příjmy za rok 2011 byly ve výši 1 079 048 Kč, tedy zcela v nepoměru k výši měsíčních splátek,

obžalovaný dále částku ve výši 54 000 000 Kč, převedl na spořicí účet č. xxx, podúčet č. xxx vedený u MSD, ze kterého část finančních prostředků ve výší 47,2 mil. Kč převedl do dispozice seychelské společnosti THEREZ LTD, se sídlem Mahe, Victoria, Oliaji Trade Centre, Seychelská republika, registrační číslo 014506, část finančních prostředků ve výši 3,5 mil. Kč převedl na svůj osobní účet č. xxx a další finanční prostředky použil na splátky úroků z poskytnutého úvěru, tímto svým úmyslným jednáním však nesplnil účel použití získaných peněžních prostředků ve výši 54 000 000 Kč, který byl úvěrovou smlouvou omezen na obchodování s akciemi a pohledávkami, obžalovaný v období od 31. 3. 2012 do 30. 4. 2013 zaplatil na splátkách úvěru v celkem 32 platbách částku v celkové výši 12 083 818 Kč,

tímto svým úmyslným jednáním způsobil obžalovaný **poškozenému Metropolitnímu spořitelnímu družstvu v likvidaci,** IČ 255 71 150, se sídlem Balbínova 404, 120 00 Praha, škodu ve výši **12 959 182 Kč,**

2. **dne 27. 6. 2012** uzavřel s MSD **na pobočce Praha 8 - Karlín**, Sokolovská 394/17 **smlouvu o úvěru č. 500001085**, na základě které mu byl poskytnut osobní účelový úvěr ve výši **7 700 000 Kč**, při sjednávání úvěru předložil MSD čestné prohlášení ze dne 22. 6. 2012, které obsahovalo nepravdivé údaje o výši jeho příjmu, který měl být tvořen v posledních 3 letech nedaňovými příjmy z prodeje akcií ve výši 16 000 000 Kč za rok, ačkoliv žádné takové příjmy neměl, tedy obžalovaný již v době žádosti o úvěr věděl, že nebude moci plnit své závazky vůči MSD spočívající ve splátkách úroků z úvěru, které převyšovaly částku 53 900 Kč měsíčně, jelikož jeho příjmy za rok 2011 byly ve výši 1 079 048 Kč, a z těchto příjmů se již zavázal platit splátky úroků z úvěru č. 500001077 ve výši nejméně 805 000 Kč měsíčně, dále jako zajištění pohledávky poskytl MSD nemovitosti zapsané na listu vlastnictví č. xxx, katastrální území Xxx, obec Xxx, Katastrální pracoviště Brno-venkov, Katastrální úřad pro Jihomoravský kraj, v jím tvrzené hodnotě 11 000 000 Kč, když skutečnou hodnotu souboru těchto nemovitostí stanovil znalecký ústav ESTIMMO s.r.o., Trojská 163/28, Praha 8 na částku 2 922 000 Kč, tedy jím poskytnutá zástava byla téměř čtyřnásobně nadhodnocena, přičemž takový rozdíl hodnoty je srozumitelný i laikovi,

obžalovaný získané finanční prostředky, které měly být určeny na obchodování s akciemi, v rozporu z tímto účelem, v den jejich připsání na osobní účet č. xxx obratem přeposlal na svůj spořicí účet č. xxx, podúčet č. xxx, vedený u MSD, kdy následně tyto finanční prostředky byly výhradně využity na splátky úroků z poskytnutých úvěrů, obžalovaný v období od 30. 6. 2012 do 30. 4. 2013 zaplatil na splátkách úvěru v celkem 23 platbách částku v celkové výši 593 086 Kč,

tímto svým úmyslným jednáním způsobil obžalovaný **poškozenému MSD** škodu ve výši **4 184 914 Kč**,

3. **dne 25. 2. 2013** uzavřel s MSD **na pobočce Praha 8 - Karlín**, Sokolovská 394/17 **smlouvu o úvěru č. 500001093**, na základě které mu byl poskytnut osobní účelový úvěr ve výši **33 000 000 Kč**, k posouzení jeho bonity MSD využilo jeho nepravdivé čestné prohlášení o výši nedaňových příjmů, které předložil při schvalovacím procesu úvěru č. 500001085, obžalovaný již v době podání žádosti o úvěr věděl, že nebude moci plnit své závazky vůči MSD spočívající ve splátkách úroků z úvěru, které převyšovaly částku 231 000 Kč měsíčně, jelikož jeho příjmy za rok 2012 byly ve výši 1 683 854 Kč a z těchto příjmů se zavázal platit splátky úroků z úvěrů č. 500001077 a č. 500001085 ve výši nejméně 858 900 Kč měsíčně, dále úvěr byl poskytnut na základě opětovného zajištění 56 ks akcií č. 000001 až 000056 společnosti SMART Comp. a.s., v jím tvrzené hodnotě 198 000 000 Kč, ačkoliv si byl vědom, že jejich hodnota této výše nedosahuje, když skutečnou hodnotu stanovil znalecký ústav A-Consult plus, spol. s.r.o., k datu 31. 12. 2012 na částku 89 957 000 Kč, tedy i přesto že si byl

obžalovaný vědom toho, že hodnota zajišťovacího institutu nepostačuje k zajištění úvěru č. 500001077, poskytl totožný zajišťovací institut, při sjednání předmětné úvěrové smlouvy č. 50001093 a tedy věděl, že zajišťovací institut, nedosahuje hodnoty, která by zajistila návratnost v případě uplatnění zástavy poškozeného MSD,

obžalovaný v rozporu s účelem úvěru získané peněžní prostředky ve výši 9,3 mil. Kč převedl na účet společnosti STUARE s.r.o., 6,8 mil. Kč vybral v hotovosti, 5,3 mil. Kč převedl na vlastní spořicí účet u MSD a zbytek v cca 32 platbách převedl na cizí účty, kdy použití těchto peněžních prostředků bylo úvěrovou smlouvou omezeno pouze na obchodování s akciemi a pohledávkami, obžalovaný v období od 28. 2. 2013 do 1. 6. 2013 zaplatil na splátkách úvěru v celkem 5 platbách částku v celkové výši 587 596 Kč,

tímto svým úmyslným jednáním způsobil obžalovaný **poškozenému MSD** škodu ve výši **32 412 404 Kč**,

tedy

pod bodem 1.:

při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl hrubě zkreslené údaje a bez souhlasu věřitele, v nikoli malém rozsahu, použil prostředky získané účelovým úvěrem na jiný než určený účel, a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu,

pod bodem 2.:

při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl hrubě zkreslené údaje a bez souhlasu věřitele, v nikoli malém rozsahu, použil prostředky získané účelovým úvěrem na jiný než určený účel, a způsobil takovým činem značnou škodu,

pod bodem 3.:

při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl hrubě zkreslené údaje a bez souhlasu věřitele, v nikoli malém rozsahu, použil prostředky získané účelovým úvěrem na jiný než určený účel, a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu,

čímž spáchal

v bodech 1. a 3. zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 2, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku,

v bodě 2. zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 2, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 211 odst. 6 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 58 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře **3 (tři) roky.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu ve výměře **5 (pět) let.**

Odůvodnění:

1. Ve věci bylo rozhodnuto na základě obžaloby podané k Městskému soudu v Praze státním zástupcem Vrchního státního zastupitelství v Praze dne 20. 7. 2018. S ohledem na svá skutková zjištění učiněná v návaznosti na provedené dokazování soud shledal, že podaná obžaloba byla co do popisu skutku plně přiléhavá a nebyl důvod se od tohoto popisu ve výroku rozsudku odchylovat. Totožnost skutku uvedeného ve sdělení obvinění, obžalobě a v tomto rozsudku byla plně zachována.

2. Soud své skutkové závěry založil na dále rozebraném dokazování.

3. **Obžalovaný Ing. Daniel T.** uvedl, že nepopírá, že došlo k uzavření třech úvěrových smluv tak, jak je uvedeno v obžalobě, ale nesouhlasí s tím, že by úvěry nebyly dostatečně zajištěné, či že by prostředky použil v rozporu s úvěrovými smlouvami. Dle obžalovaného byly úvěry poskytnuty zcela standardně podle interních předpisů Metropolitního spořitelního družstva (dále jen „MSD"). Pro obžalovaného jako zakladatele a člena představenstva byl naopak postup ještě přísnější, jelikož úvěry musela nad rámec běžného schvalovacího procesu schválit i kontrolní komise, což u běžných úvěrů nebylo potřeba. K žádostem o úvěr předložil řádně znalcem zpracované posudky. Úvěry schválilo představenstvo při hlasování, ze kterého byl on sám vyloučen. Pokud jde o obžalovaným v žádostech deklarované příjmy, tak měl v dané době nedaněné příjmy z akcií, které nebyly veřejně obchodovatelné, dále počítal s příjmy z dividend a se mzdou od MDS. Úvěry měl především na financování akcií. Předpokládal, že poroste jejich hodnota a bude je moci se ziskem prodat. Platby společnosti THEREZ a případně TH Sad jsou v souladu s úvěrovými smlouvami, od THEREZ koupil akcie, které pak splácel. Do roku 2013 úvěry řádně splácel, ale pak došlo k zásahu v MSD ze strany České národní banky (dále jen „ČNB") a Vrchního státního zastupitelství. Nastala de facto nucená správa, nebylo možné vyplácet klienty. Snažili se udržet MSD v chodu, ale nešlo to. ČNB jim posléze odebrala licenci *(dle příslušného rozhodnutí ČNB, které je součástí listinných důkazů na č.l. 1686, šlo o rozhodnutí ze 17. 9. 2013, které bylo potvrzeno rozhodnutím o rozkladu ze 17. 12. 2013 na č.l. 1810)* a MSD šlo návazně do likvidace a konkurzu. Řízení MSD převzal insolvenční správce Ing. Hala, který portfolio v hodnotě 10 mld. prodal za 1,4 mld. Obžalovaný má průběh insolvenčního řízení za nestandardní, před soudem popsal v něm realizované převody pohledávek a související spory s tím, že dle obžalovaného je pochybné, zda a komu vznikla škoda. Akcie, které dal obžalovaný do zástavy, byly opakovaně podceňovány, policie si nechala udělat odhad od A-Consult, kterému vyšla na konci roku 2013 cca 90 miliónů, v roce 2018 si Ing. Hala nechal zpracovat posudek, dle kterého šlo o 30 miliónů, v roce 2015 pro BAZCOM ocenila akcie Equita na 75 mil. Kč. Dle obžalovaného šlo o evidentní podhodnocení, dražbu se tehdy podařilo zastavit. Po dvou letech Equita již ocenila akcie na 150 mil. Kč, což je dle obžalovaného sice stále málo, ale považuje to za doklad toho, že i u ocenění stejné společnosti může cena velmi kolísat. Nakonec insolvenční správce vydražil předmětné akcie za 261 milónů Kč, kdy dle obžalovaného lze předpokládat, že reálná cena mimo dražbu by byla o cca 20 % vyšší. Ohledně otázek obžalovaný využil svého práva a odmítl dále vypovídat.

4. *Výpověď obžalovaného při samostatném hodnocení působila přesvědčivě, ani po obsahové stránce neobsahovala nic, co by bez dalšího zpochybňovalo její věrohodnost. Pro hodnocení výpovědi proto bylo nutné srovnání obžalovaným předestřené verze (nezpochybňování úvěrů, popírání nadhodnocení předmětů zástav a příjmů, popírání použití prostředků v rozporu s účelem) s dalšími ve věci provedenými důkazy, jak soud činí níže.*

5. Soud vyšel z výpovědí následujících svědků:

6. První okruh svědků jsou osoby, které společně s obžalovaným v předmětné době tvořily **představenstvo MSD**.

7. **Svědek Ing. Petr J.**, předseda představenstva Metropolitního spořitelního družstva, využil svého práva odmítnout vypovídat s tím, že je proti němu ve věci Metropolitního spořitelního družstva vedeno jiné trestní řízení.

8. **Svědek JanZ.**, člen představenstva Metropolitního spořitelního družstva, využil svého práva odmítnout vypovídat, s tím, že věc úzce souvisí s jinou trestní věcí, ve které je v postavení obžalovaného.

9. *Vzhledem k tomu, že oba tito svědkové využili svého práva odmítnout vypovídat vzhledem k paralelně běžícímu trestnímu řízení, ve kterém je vedle nich spoluobžalovaným rovněž obžalovaný Ing. Daniel T., nebylo možné z těchto výpovědí nic zjistit.*

10. Dále byl ve věci slyšen **předseda kontrolní komise MSD**, tedy orgánu, jehož souhlas byl třeba navíc oproti běžnému schvalovacímu procesu v situaci, kdy žadatelem o úvěr byl obžalovaný coby člen představenstva.

11. **Svědek Ing. Kamil V.** k tomuto uvedl, že je spolu s obžalovaným jedním ze zakládajících členů Metropolitního spořitelního družstva. Obžalovaného zná 29 let a považuje ho za blízkého přítele. Je mu známo, že obžalovaný měl u MSD tři úvěry. Jelikož byl členem představenstva, podléhaly žádosti zvláštnímu režimu a k poskytnutí úvěrů se musela vyjádřit tříčlenná kontrolní komise, jejímž byl svědek předsedou. U všech třech úvěrů se komise seznámila s předloženými materiály a poskytnutí úvěru schválila. Svědek nemá za to, že by dlouholeté přátelství s obžalovaným mělo nějaký vliv na rozhodnutí kontrolní komise o schválení úvěrů, jelikož dokáže oddělovat obchod a přátelství a navíc byl jen jedním ze tří členů, takže by mohl být přehlasován.

12. Kontrolní komise se scházela tak 4 až 6x ročně, řešily se na ní také případné stížnosti klientů. Naopak to, zda následně u schválených úvěrů jsou nebo nejsou problémy se splácením, se na ní neřešilo. Kontrolu měla na starosti back-office a úvěrové oddělení. O případných problémech by se na komisi dozvěděli, jen pokud by se na ně kontrolní obrátilo. Svědek si již nevybavuje, jestli se komise předmětnými úvěry obžalovaného po jejich schválení ještě někdy nějak zabývala.

13. K dotazu svědek uvedl, že je jednatelem a jedním ze společníků firmy REALSAD s.r.o., která se věnuje výrobě elektrické energie na Jižní Moravě. Dalším společníkem je společnost THEREZ LTD, která do společnosti vstoupila dne 16. 11. 2011, kdy se obžalovaný současně stal jednatelem REALSAD s.r.o. (*tuto informaci je na místě korigovat, dle obchodního rejstříku Seychelská společnost THEREZ LTD působila ve společnosti již dříve, 40% podíl nabyla za celkem 80 000 Kč již smlouvami ze dne 14. 10. 2010, ale soud nemá za to, že by v tomto svědek úmyslně uváděl nepravdu, zřejmě si tuto společnost vybavoval až v souvislosti s pozdějším datem, kdy sám získal ve společnosti 48 % podíl a stal se jejím jednatelem).* Ke společnosti REALSAD s.r.o. svědek dále uvedl, že v roce 2010 a 2011 tato společnost vybudovala výrobnu elektrické energie na stomiliónový úvěr. Sám do společnosti nastoupil v listopadu 2011 jako de facto krizový manažer, společnost vedla spor o licenci, za měsíc byly úvěry splatné. Část dluhu se nakonec podařilo refinancovat a cca 50 mil. Kč se uhradilo z prostředků půjčených na začátku roku 2012 společností THEREZ LTD. Tuto půjčku dosud nebyla REALSAD s.r.o. schopna splatit. Spor o licenci se stále řeší před správním soudem. Dle svědka byla společnost poškozena rozhodnutím Energetického regulačního úřadu. V minulosti svědek rovněž spolupracoval se společností STUARE s. r. o., která se 20 let věnuje na Jižní Moravě polygrafické výrobě.

14. *Výpověď svědka sama o sobě působí převážně věrohodně, obsahově si vnitřně nijak neprotiřečí a je obecně možná. Za zarážející lze při odděleném hodnocení označit v zásadě pouze to, že předsedou kontrolní komise, která měla nezávisle schvalovat žádosti o úvěry obžalovaného, byl jeho dlouholetý blízký kamarád, který v takovémto postupu neviděl žádný střet zájmů a svůj vztah k žadateli o úvěr nezohlednil např. tím, že by se v daném případě zdržel hlasování.*

15. *Z hlediska vztahů mezi svědkem zmiňovanými společnostmi a jím popisovanému refinancování dluhů společnosti REALSAD s.r.o. je vhodné již na tomto místě zmínit smlouvu o půjčce z 2. 2. 2012, dle které společnost*

THEREZ Ltd. půjčila společnosti REALSAD s.r.o. zastoupené jednatelem svědkem Ing. Kamilem V. bezúročně částku 50 000 000 Kč s tím, že dílčí plnění půjčky bude vyplácet podle žádostí dlužníka tak, aby celá suma byla vyplacena nejpozději do 30. 6. 2013. Dlužník se půjčku zavázal splatit do 31. 12. 2013.

16. *Další zajímavým kontextem plynoucím z listinných důkazů je to, že seychelská společnost THEREZ LTD figurující ve společnosti RAALSAD s.r.o. je společností, od které měl obžalovaný zakoupit akcie společnosti SMART Comp. a.s. (s tím, že je nemusel uhradit při koupi, ale mohl je až následně postupně splácet – viz níže řešená kupní smlouva).*

17. *V rámci rozboru účtů pak bylo zjištěno, že z prostředků, které obžalovaný získal úvěry od MSD, byla částka 44 mil. Kč zaslána 9. 3. 2012 na účet č. 43-7857780247/0100 společnosti RALSAD s.r.o., nepřehlédnutelných je rovněž celkem 4,7 mil. Kč postupně odeslaných z účtů obžalovaného na účet „V. K" č. xxx. Svědka tudíž ohledně těchto úvěrů pojilo nejen přátelství s obžalovaným, ale rovněž uvedené majetkové transakce, které se uskutečnily díky poskytnutí úvěrů, o jejichž poskytnutí svědek z pozice předsedy kontrolní komise spolurozhodoval.*

18. *Pokud jde o společnost STUARE s.r.o., šlo o jednoho z věřitelů společnosti SMART Comp. a.s. (smlouva o půjčce z 9. 10. 2008 na 5 300 000 Kč), jejíž pohledávka byla postoupena společnosti THEREZ LTD .*

19. Další okruh svědků tvoří **zaměstnanci MSD**, kteří popsali schvalovací procesy v MSD a v různé míře si byli schopni vybavit i řešené úvěry obžalovaného.

20. **Svědkyně <u>Ing. Jitka L.</u>** uvedla, že zná obžalovaného jako člena představenstva Metropolitního spořitelního družstva, ve kterém sama od poloviny roku 2010 byla na pozici úvěrové konzultantky. Jednala se zájemci o úvěry, připravovala úvěrovou dokumentaci ke schvalovacímu procesu. Pokud došla k závěru, že klient nevyhovuje předpisům a podmínkám MSD, tak žádost rovnou sama zamítla a již nic dál neposílala. Když bylo vše v pořádku, šel úvěr ke schválení jednotlivými orgány, každý ze stupňů kontroly měl možnost žádost o úvěr zamítnout, nebo ji vrátit k dopracování, ke změně podmínek atd. Nejdřív byl risk manažer, poté úvěrová komise, jejíž byla svědkyně předsedkyní, a pokud i ta úvěr doporučila, tak ho finálně schvalovalo představenstvo. Pokud byl žadatelem o úvěr zaměstnanec družstva nebo člen představenstva, tak do procesu ještě vstupovala kontrolní komice, která musela úvěr rovněž schválit. Pokud si pamatuje, tak v kontrolní komisi byl pan V. a pan D.. Rozhodně nebylo možné, aby představenstvo schválilo úvěr, který by předtím neprošel všemi těmito mezičlánky.

21. Vnitřní předpis MSD upravoval, do jaké hodnoty zajištění je možné poskytnout úvěr, byly vyjmenovány věci akceptované pro zajištění. Sama svědkyně navrhovala znalce, pouze pokud šlo o Brněnsko, kde pracovala. Vycházeli z referencí, ocenění zpracovávala společnost, která dělala znalecké posudky i pro Českou spořitelnu. Finální schvalování probíhalo elektronicky, ale předtím se úvěr řešil neformálně na osobní rovině, zda je záměr klienta smysluplný, jestli odpovídá zajištění atd.

22. Konkrétně k úvěrům obžalovaného svědkyně uvedla, že si pamatuje, že je zpracovávala. Byly na nákup cenných papírů a pohledávek. Pamatuje si, že byly zajištěné cennými papíry nebo akciemi, což nebylo nijak neobvyklé. V takovém případě se dělalo ocenění dotčeného podniku. Z pohledu svědkyně proběhl u těchto úvěrů předepsaný schvalovací proces tak, jak popsala výše. Bližší detaily si vzhledem k časovému odstupu již nepamatuje.

23. Ke své schopnosti posoudit proces schvalování úvěrů svědkyně uvedla, že v bankovnictví pracuje celý svůj život, začínala ve Státní bance československé, poté pracovala v Investiční a poštovní bance a v Citibank. Postup schvalování úvěrů byl z jejího pohledu v MSD obdobný jako v bankách, rozdíl byl v tom, že v MSD mohli již na nejnižší úrovni žádost o úvěr rovnou zamítnout, zatímco v bankách se na schvalovacím procesu podílí více lidí, na nejnižší úrovni se pouze zpracovává žádost a k případnému zamítnutí dochází až v dalších stupních schvalovacího procesu.

24. *Výpověď svědkyně při samostatném hodnocení působila věrohodně jak co do toho, jak byla podána, tak co do obsahu, který rovněž odpovídá ostatnímu dokazování, pokud jde o popis schvalovacího procesu a o ty dílčí aspekty k žádostem obžalovaného, které si svědkyně byla schopna vybavit (účel, zajištění, existence posudku).*

25. **Svědkyně Jana H.**, dříve S., uvedla, že do MSD nastoupila 1. 11. 2010 na úvěrové oddělení. Náplní její práce bylo jednání s klienty, zpracování obdržených žádostí o úvěr, zpracování hodnocení včetně všech analýz, které byly podle interních předpisů nutné, a také následně vyhotovovala smluvní dokumentaci. Po podpisu smlouvy s klientem se úvěr předával na úvěrové oddělení do tzv. back office, která potom zajišťovala samostatnou správu úvěrů.

26. Ke schvalovacímu procesu uvedla, že po obdržení žádosti o úvěr se případ prokonzultoval, zda vyhovuje podmínkám, zda je reálný podnikatelský záměr, zda klient předložil všechny dokumenty, zkoumaly se výpisy z rejstříků, hospodářské výsledky, dokumenty k zajištění, v případě nemovitostí znalecké posudky. Rozsah záležel na typu úvěru, o který klient žádal. Úvěrový pracovník podklady zpracoval, případně požádal klienta o doplnění. Pokud se objevily nějaké vady, např. že nemovitost byla již předmětem jiného zajištění, byl to důvod k zamítnutí žádosti a dál se již žádost nezpracovávala. Pokud úvěrový pracovník žádný problém nezjistil, zpracovalo se hodnocení klienta, případně analýza podnikatelského záměru a pak žádost šla do schvalovacího „kolečka". Nejprve byla předložena risk manažerovi, následně úvěrové komisi a nakonec představenstvu.

27. Pokud byl žadatelem o úvěr člen představenstva, přistupovalo se k žádosti jako k jakémukoliv jinému úvěru, ale konečné slovo v takovém případě měla tříčlenná kontrolní komise, která musela úvěr schválit.

28. K odhadům uvedla, že MSD neměla vlastní smluvní znalce, ale existoval seznam akceptovaných znalců. Tento seznam se klientům dával s tím, ať si ze seznamu kohokoliv vyberou a nechají si od něj vyhotovit tržní ocenění, přičemž posudek nesměl být starší šesti měsíců. Odhaduje, že na seznamu bylo tak 40-50 subjektů na výběr. Neví, jak přesně se tento seznam vytvořil a doplňoval. Co si vybavuje, tak na seznamu figurovali znalci, kteří pracovali i pro jiné banky. Také se prověřovalo, zda se znalci neobjevili na nějakém bankovním „black listu", v takovém případě je ze seznamu vyškrtli.

29. Konkrétně k úvěrům obžalovaného si svědkyně vybavila pouze to, že měl dva nebo tři úvěry, které byly zajištěné akciemi a nemovitostí. Domnívá se, že sama ani jeden z nich nezpracovávala.

30. *Ani o této výpovědi soud nemá důvod jakkoliv pochybovat, působí věrohodně při samostatném hodnocení i v kontextu ostatního dokazování. Svědkyně věrně popsala proces schvalování úvěrů v MSD, konkrétně k řešeným úvěrům však nebyla schopna nic bližšího uvést.*

31. **Svědek Pavel Š.** uvedl, že zná obžalovaného jako člena představenstva MSD, do kterého svědek nastoupil v roce 2010 a následně v něm pracoval cca dva roky. Svědek byl členem úvěrové komise spolu s Janou L. a Janou S. (H.), během svého působení řešil desítky úvěrových případů.

32. Poskytování úvěrů probíhalo tak, že se zájemci nejprve jednalo úvěrové oddělení. Když byly připraveny všechny podklady, žádost se odeslala ke schválení. Ze začátku schvalování probíhalo na osobních jednáních, později se používal e-mail. Sám podklady zpravidla dostával od paní S.. Pokud se oceňovaly nemovitosti, vždy byly k dispozici znalecké posudky, byl to úkol úvěrového oddělení. Domnívá se, že tam měli seznam akceptovaných znalců, ale na žádné konkrétní znalce si již nevzpomene. K představenstvu, kde byl vedle obžalovaného pan J. a panZ., se žádost dostala až nakonec. Uvědomuje si, že obžalovaný měl nějaký úvěr, ale nepamatuje si nic konkrétnějšího. Jelikož šlo o člena představenstva, musela se k žádosti vyjadřovat kontrolní komise. V té byl nějaký „David", ale příjmení si již nepamatuje. Pracoval i v jiné kampeličce a při srovnání probíhalo schvalování úvěrů obdobně jako u MSD.

33. *Soud nemá důvod o výpovědi svědka pochybovat, byla věrohodná jak do způsobu podání, tak do obsahu, který obstojí i v kontextu ostatního dokazování. Opět jde nicméně o výpověď, která pouze obecně dokládá schvalovací proces v MSD, nikoliv nic konkrétního k poskytnutí úvěrů obžalovanému.*

34. **Svědek Ing. Jan J.** uvedl, že od roku 2011 pracoval v Metropolitním spořitelním družstvu jako úvěrový pracovník a později pracovník risku. Obžalovaného zná jako svého nadřízeného a člena představenstva. Postup byl nastaven tak, že úvěrový pracovník zpracoval podklady od klienta, připravil úvěrový návrh, který předal pracovníkovi risku, který zkontroloval, zda je vše v souladu s vnitřními předpisy. Předmět zástavy musel oceňovat k tomu oprávněný znalec. Následně byl případ posouzen úvěrovou komisí, ve které byla paní H., L. a pan Š.. Na samý závěr případ schvalovalo představenstvo. Neví, do jaké míry byl postup odlišný v případě, kdy o úvěr žádal zaměstnanec nebo člen představenstva, v takových případech se vyjadřovala kontrolní komise.

35. Během svého působení svědek řešil stovky úvěrů, odhaduje, že nedoporučených mohlo být tak 30 %. Konkrétně si nevzpomíná na úvěry členů představenstva, šlo o jednotky případů. Svědka Ing. Kamila V. zná, myslí si, že byl v kontrolní komisi. Neví, jaké měl kontakty s obžalovaným.

36. *Soud nemá důvod pochybovat o výpovědi, která byla podána přesvědčivě, obsahově je věrohodná a obstojí i v kontextu ostatního dokazování pokud jde o obecné nastavení schvalovacího procesu.*

37. **Svědek Josef H.** (se souhlasem stran čten úřední záznam o podání vysvětlení) uvedl, že MSD užívalo informační systém ELBOS, databáze obsahuje veškeré informace o klientech a jejich spořicích účtech, je z něj možné zjistit veškeré pohyby. Elektronické bankovnictví sloužilo pouze k náhledu, k převodům byl nutný písemný pokyn, který klient musel uskutečnit na přepážce. Na žádost tehdejšího insolvenčního správce Ing. Haly pořídil záložní kopii databáze MSD, rovněž současná insolvenční správkyně disponuje kopií dat z MSD.

38. *Soud nemá důvod o výpovědi pochybovat, co do významu pouze dokládá, že informace ze systému ELBOS by měly poskytovat kompletní a ucelený obraz o klientech a pohybech na účtech.*

39. **Svědkyně JUDr. Kateřina Martínková** (se souhlasem stran čten úřední záznam o podání vysvětlení) uvedla, že poté, co byla soudem jmenována insolvenční správkyní Metropolitního spořitelního družstva místo Ing. Haly, obratem ho kontaktovala a začala od něj věc postupně přebírat. Vzhledem k rozsahu věci ji nebylo možné převzít jednorázově, bylo nutné zajistit kontinuitu insolvenční správy. Než se vše stihlo dokončit, byl Ing. Hala vzat do vazby a řadu věcí zajistila policie. Pokud jde o pohledávky, tak v době, kdy se stala insolvenční správkyní, byl již soubor pohledávek MSD postoupen společnosti AB Credit, v majetkové podstatě zůstával již jen movitý majetek a asi tři úvěrové pohledávky.

40. *Ani zde soud nemá důvod o výpovědi jakkoliv pochybovat, její význam je však minimální. V zásadě pouze dokládá, že prodej pohledávek MSD za obžalovaným provedl ještě předchozí insolvenční správce Ing. Hala, což dokládají i listinné důkazy.*

41. Další dva svědci byli primárně slyšeni k poměrům společnosti SMART Comp. a.s., či respektive k jejímu ocenění.

42. **Svědek Marek B.** uvedl, že společnost SMART Comp a.s. založil v roce 1998. Původně šlo o s.r.o., jejímž byl jednatelem, po transformaci na akciovou společnost se stal členem představenstva, aktuálně je jeho předsedou. Obžalovaného zná jako obchodního partnera od roku 2004 či 2005 *(poznámka: jak plyne z listinných důkazů, SMART Comp a.s. měl historicky úvěr u MSD)*, v roce 2005 pak obžalovaný vstoupil jako jeden z akcionářů do společnosti. Následně se až do roku 2013 každý týden potkávali a řešili spolu finanční věci. Od roku 2013 měl pak obžalovaný více aktivit v Praze kolem MSD. Až s časovým dstupem se svědek dozvěděl, že obžalovaný své akcie zastavil kvůli úvěrům u MSD.

43. Dle svědka je SMART Comp. a.s. co do telekomunikačních technologií leaderem trhu, její ekonomická čísla se rok od roku zvětšují. K dotazu uvedl, že v letech 2011-2013 měla společnost

úvěr u České spořitelny, ale splatili ho asi o dva roky dříve. Problémy s penězi neměli, úvěr společnost nijak nezatěžoval. Sám je akcionář a má tak konkrétní představu o vývoji hodnoty akcií v průběhu let. Hodnota průběžně rostla, oproti roku 2011 je již zhruba dvojnásobná. V letech 2011-2013 dle svědka společnosti nehrozilo nic, kvůli čemu by měla hodnota akcií klesnout, naopak společnost využila toho, že v České republice byla specifická situace, internet poskytovaly stovky subjektů a v rámci konsolidace trhu mohli „velcí hráči" tyto společnosti zkupovat. Jejich společnost díky tomu získávala na hodnotě, dle svědka měla v roce 2012 celá společnost hodnotu tak 600-700 mil. Kč a v současnosti se její hodnota již pohybuje kolem jedné miliardy.

44. *Výpověď při samostatném hodnocení působí věrohodně, v kontextu ostatních důkazů je zde několik aspektů, se kterými je nutné se vypořádat. Dle svědka vstoupil obžalovaný jako akcionář do SMART Comp. a.s. již v roce 2005, zatímco obžalovaný doložil v rámci své obhajoby kupní smlouvu, dle které měl tyto akcie zakoupit od společnosti THEREZ Ltd. až v květnu 2011 (viz níže k této smlouvě). Na základě provedeného dokazování nelze potvrdit ani vyvrátit, že obžalovaný měl v držení nějaký počet akcií společnosti již v roce 2005 (před vstupem společnosti THEREZ LTD do společnosti SMART Comp. a.s.), tak, jak uvedl svědek. Pro rozhodnutí ve věci není objasnění této okolnosti podstatné a soud neměl za důvodné v tomto ohledu dokazování rozšiřovat.*

45. *Vzhledem k tomu, že se v této kauze opakovaně objevuje seychelská společnost THEREZ LTD, je na místě zmínit, že dle výročních zpráv a zprávy o vztazích společnosti SMART Comp. a.s. z 31. 3. 2011 (založené do Sbírky listin obchodního rejstříku) byla společnost SMART Comp. a.s. ovládanou společností, kdy majoritním akcionářem byla ke dni 31. 3. 2011právě společnost THEREZ LTD, která na valné hromadě 2010 předložila 156 ze 157 akcií na majitele. Následně však zřejmě došlo ke změně akcionářské struktury, za rok 2012 je ve výroční zprávě co do zprávy o vztazích pouze odkaz na přílohu (není k dispozici a soud nepovažoval za nutné v tomto ohledu dokazování doplňovat), ale ve výroční zprávě za rok 2013 již není jako ovládající osoba uvedena společnost THEREZ LTD, ale svědek Marek B., který na valných hromadách v roce 2013 dle zprávy předkládal 69 ze 157 akcií na majitele. Uvedené odpovídá tomu, že svědek byl schopen o hodnotě akcií hovořit od roku 2011, kdy zřejmě nabyl akcie dříve držené společností THEREZ LTD, přičemž současně jde o stejný, rok kdy společnost THEREZ LTD prodala akcie společnosti obžalovanému. Soud považuje z hlediska hodnocení výpovědi svědka takovýto rozbor za dostačující, nejde o okolnosti zásadní pro rozhodnutí ve věci a soud neměl za to, že je účelné v tomto ohledu dokazování dále rozšiřovat.*

46. *Z výpovědi je podstatná skutečnost, že obžalovaný byl od roku 2011, tedy v době poskytnutí řešených úvěrů akcionářem společnosti SMART Comp. a.s. (což potvrzuje výše zmíněná smlouva), který se až do roku 2013 o její činnost aktivně zajímal (uvedené logicky odpovídá tomu, že na jaře 2013 činnost MDS začala být řešena ČNB a orgány činnými v trestním řízení, takže objektivně obžalovaný musel řešit s tím související věci a již skutečně nemusel být schopen dále řešit dění ve společnosti SMART Comp. a.s.).*

47. **Svědek <u>Ing. Jiří Hrdlička</u>** jednatel znaleckého ústavu SINCONSULT s.r.o. uvedl, že jejich společnost v rámci své činnosti zpracovala v letech 2012 až 2013 desítky posudků pro Metropolitní spořitelní družstvo. Byli na seznamu znalců, se kterými MSD spolupracovalo. Již si přesně nepamatuje, jak došlo k zařazení na tento seznam.

48. Ohledně zpracování posudků je oslovovali jak pracovníci MSD tak přímo klienti, kteří pak po zpracování posudek sami předávali MSD. V případě v této věci řešených posudků je kontaktoval obžalovaný sám za sebe jako klient MSD. Svědek s ním následně coby se zadavatelem posudků jednal sám, případně s ním jednal někdo ze svědkových kolegů. Šlo o to, že obžalovaný byl vlastníkem akcií na majitele a potřeboval je ocenit. Postupovali standardně. Sepsali smlouvu, převzali od obžalovaného informace o předmětné společnosti. Svědek se domnívá, že pro obžalovaného na tyto akcie zpracovávali celkem čtyři posudky, v principu šlo o aktualizaci hodnoty akcií v čase. Poslední posudek z roku 2017 již nebyl určen pro MSD, ale opět šlo obsahem o aktualizaci hodnoty akcií, které předtím obžalovanému oceňovali pro MSD.

49. Běžně postupují tak, že vychází z ověřených účetních závěrek a tyto údaje dále analyzují, zadavatelé posudku mohou, ale také nemusí mít k dispozici interní firemní informace. Oceňovat

lze i bez plného přístupu k informacím o společnosti, i když je tam určitá míra nepřesnosti, chybovosti. Obžalovaný nebyl členem představenstva společnosti, o jejíž akcie šlo, a neměl tak plný přístup k informacím o společnosti, ale měl ke společnosti některé bližší informace. Výsledky oceňované společnosti byly poměrně stabilní a účetní výkazy považovali za dostatečně transparentní. V případě akcií obžalovaného analyzovali náklady na služby, protože to byla jedna z položek, která byla ve výkazech mimořádná a vykazovala poměrně značné změny. Provedli predikci budoucích výnosů, kdy vycházeli z minulých výnosů a dále zohlednili informace od obžalovaného, které se týkaly mimořádných nákladů, které společnost měla. Ověřovali je z účetních závěrek a dospěli k závěru, že jde o věrohodné údaje. To, z čeho v posudcích vycházeli, bylo vždy uvedeno v seznamu podkladů. Vedle obžalovaným poskytnutých údajů šlo o veřejně přístupné informace z obchodního rejstříku, v daném případě byly též k dispozici výroční zprávy za několik předcházejících let. Podklady v dané věci považovali za dostatečné, jinak by posudek nevydali.

50. Pokud jde o použití předběžných účetních závěrek, není to neobvyklé, odpovědnost je v těchto věcech také na objednateli, jaké podklady jim předá. V důsledku použití předběžných závěrek, bývá chybovost zanedbatelná. Pokud by měli vycházet pouze z neauditovaných výkazů, tak by posudek neudělali, ale v tomto případě je bylo možné použít, jelikož vedle nich byly k dispozici auditované výkazy za předchozí roky. Poté, co byly k dispozici finální výkazy, bylo samozřejmě možné podle nich posudek aktualizovat, ale o to by je musel někdo požádat a to se v tomto případě nestalo. Z pohledu svědka bylo na MSD, které byl posudek předložen, aby si požádala o zohlednění rozdílů oproti konečným výsledkům, pokud by jí použití předběžných výsledků nestačilo.

51. K navýšení hodnoty akcií ze 150 mil. Kč dle ocenění k 29. 2. 2012 na 198 mil. Kč dle ocenění k 31. 12. 2012 svědek uvedl, že si již konkrétně nepamatuje důvody, které k navýšení vedly. První zmiňovaný posudek vycházel ze závěrek k 31. 12. 2011, zatímco druhý ze závěrek k 31. 12. 2012, takže fakticky šlo o odstup 12 měsíců, během kterých se mohla projevit řada vlivů. K tomuto byla čtena část výpovědi svědka z přípravného řízení, kdy byl ještě schopen konkrétněji vysvětlit, že nárůst hodnoty akcií byl důsledkem toho, že oceňovaná společnost Smart Comp a.s. procházela progresivním vývojem, společnosti rostly tržby, v oblasti nákladů byly zahrnuty dočasně působící a mimořádné nákladové položky, kterými byly splátky finančního leasingu a akontace záloh finančních leasingů, snížily se jednotlivé složky pro výpočet nákladů vlastního kapitálu, poklesly úrokové sazby u dluhopisů a poklesla i riziková prémie ČR. To svědek potvrdil a dále doplnil, že uvedené se dále ukázalo v aktualizaci z roku 2017, kdy v mezidobí byly leasingy zcela vyplaceny, předměty leasingu měla již společnost ve vlastnictví, neexistovala žádná úvěrová zatíženost a tím hodnota společnosti dále výrazně stoupla. K poslednímu posudku z roku 2017 svědek dále doplnil, že správnost jejich závěrů potvrdily výsledky dražby, ve které se předmětné akcie prodaly za cenu, která se od jejich odhadu lišila jen o cca 10 %, přičemž u dražby je normální, že se dosáhne ceny o něco nižší a pokud je špatně připravena, např. není vyhlášena s dostatečným předstihem, či k ní nejsou dány potřebné údaje, může být dosažená cena i zásadně nižší.

52. Obecně svědek k posudkům uvedl, že jsou vždy do určité mír subjektivní, zvláště pak u akcií. Podle jeho zkušeností jsou rozdíly mezi znalci ve výši 10 až 15 % normální. K rozdílům oproti posudkům vypracovaných společností A-Consult se nemůže vyjádřit, jelikož je nikdy neměl k dispozici.

53. *Výpověď svědka k okolnostem zadávání a zpracování předmětných posudků působí věrohodně a odpovídá i ostatnímu dokazování, kdy zohlednění interních informací obžalovaného o tom, že náklady v posledních letech byly mimořádné a že se budou v dalších letech výrazně snižovat je věrohodným a ostatnímu dokazování odpovídajícím vysvětlením níže v rámci rozboru znaleckých posudků řešené „záhady" predikce nákladů v posudcích SINCONSULT s.r.o. (k tomu, do jaké míry šlo o znalecky řádný postup viz níže).*

54. *Svědek byl nejen osobou vnímající pro věc významné skutečnosti vlastními smysly, ale rovněž znalcem, který vypravovával posudky na řešený balík akcií společnosti SMART Comp. a.s. Soud proto svědka po podání výpovědi přibral jako znalce, umožnil mu, aby se seznámil se znaleckým posudkem A-Consult s.r.o., dle kterého bylo ocenění vypracované společností SINCONSULT s.r.o. chybné a následně přistoupil ke konfrontaci znalců (viz dále).*

55. Poslední svědek byl vyslechnut v přípravném řízení ke skutečnosti, že je veden jako majitel účtu č. xxx, na který byly převáděny prostředky z účtu obžalovaného pocházející z řešených úvěrů.

56. **Svědek JUDr. Milan S.** (se souhlasem stran čten úřední záznam o podání vysvětlení) uvedl k převodům mezi účtem obžalovaného č. xxx a na svědka vedeným účtem č. xxx to, že nejde o jeho podnikatelský účet, ale o účet úschov, který vedl pro společnost THEREZ Ltd. v letech 2006 až 2014. Podrobnosti k převodům nemůže uvést, jelikož jde o obchodní vztahy jeho klienta, kterým nebyl zproštěn mlčenlivosti.

57. *Soud nemá důvod o výpovědi pochybovat, v rámci advokátní činnosti je vedení účtu úschov běžnou právní službou, přičemž konkrétně svědek JUDr. Milan S. ve věci figuruje na listinných důkazech jako osoba zastupující společnost THEREZ Ltd.*

58. Navrhován byl dále výslech svědka Marka K., jednatele společnosti STUARE s.r.o. k převodům prostředků mezi účtem této společnosti a účty obžalovaného. Soud od tohoto výslechu upustil v situaci, kdy vzhledem k dlouhodobé pracovní neschopnosti svědka by provedení výslechu znamenalo další oddalování rozhodnutí ve věci, aniž by bylo možné od této svědecké výpovědi očekávat relevantní důkazní přínos. Převody prostředků mezi účty jsou dostatečně prokázány již samotnými listinnými důkazy (výpisy z účtů obžalovaného).

59. Dále soud vyšel ze znaleckých posudků a slyšení znalců před soudem.

60. Předmětem znaleckých posudků bylo ocenění majetku, který obžalovaný dal v souvislosti s řešenými úvěry MSD do zástavy, šlo jednak o **soubor 56 akcií společnosti SMART Comp. a.s.** evidovaných pod čísly 1-56, představujících 35,67% podíl na základním kapitálu této společnosti a dále o **soubor nemovitostí zapsaných na listu vlastnictví č. xxx, katastrální území Xxx**, obec Xxx, Katastrální pracoviště Brno-venkov, Katastrální úřad pro Jihomoravský kraj.

61. Nejprve k znaleckým posudkům na balík akcií. Nejvýznamnější zde je trojice posudků společnosti SINCONSULT s.r.o. (dále jen SINCONSULT) č. 1059-104/2011 ze dne 31. 3. 2011 ke dni 31. 3. 2011 (oceněn na 82 mil. Kč), č. 1240-50/2012 ze dne 1. 3. 2012 ke dni 29. 2. 2012 (oceněn na 155 mil. Kč) a č. 1488-49/2013 ze dne 7. 2. 2013 ke dni 31. 12. 2012 (oceněn na 198 mil. Kč). Pro úplnost je pak na místě zde uvést rovněž čtvrtý posudek SINCONSULT č. 2336-198/2017 ze dne 8. 7. 2017 ke dni 31. 12. 2016 (oceněn na 292 mil. Kč). Přezkum posudku SINCONSULT č. 1488-49/2013 a samostatné stanovení hodnoty balíku akcií k 31. 12. 2012 pak bylo předmětem znaleckého posudku A-Consult plus, spol s r.o. (dále jen A-Consult) č. 59/2015 ze dne 18. 11. 2015 (balík k 31. 12. 2012 oceněn na 89 957 000 Kč).

62. Nyní podrobněji k jednotlivým posudkům a v jejich kontextu k výslechům znalců.

63. Chronologicky první je k dispozici zpracovaný **znalecký posudek společnosti SINCONSULT s.r.o. č. 1059-104/2011 ze dne 31. 3. 2011** (č.l. 2195-2223). Posudek chronologicky předchází prodeji balíku 56 kusů akcií společnosti SMART Comp. a.s. společností THEREZ LTD obžalovanému a byl zpracován na objednávku obžalovaného. Balík akcií byl ke dni **31. 3. 2011 oceněn na částku 82 000 000 Kč.**

64. Podle v posudku uvedených podkladů vycházelo ocenění z výpisu z OR společnosti SMART Comp. a.s., z jejích účetních závěrek za roky 2007 až 2010 a z účetních závěrek společnosti OpavaNet a.s. za roky 2007 až 2009. Posudek tedy **fakticky vychází ze stavu společnosti k 31. 12. 2010**, respektive co do podílu ve společnosti OpavaNet a.s. z údajů o rok starších.

65. Posudek obsahuje stručnou strategickou analýzu. Obecně makroekonomicky rozebírá růst HDP, inflaci a vývoj úrokových sazeb a sazeb státních dluhopisů, shrnuje, že česká ekomika vystoupila z recese a od 3. čtvrtletí 2009 roste, nicméně „oživení zůstává křehké“ a vývoj je zatížen značnými riziky. Pro rok 2011 je predikována inflace 2,1 % a pro následující rok 3,2 %, dlouhodobě se předpokládají 2 % na úrovni inflace členských států eurozóny za posledních deset let.

66. Velmi stručný je v posudku popis trhu, v podstatě jen vyjmenovává, v jakých městech společnost operuje s tím, že nejvýznamnější je pro ni město Brno, a dále obecně konstatuje se, že společnost stojí za „více než 100 000 přípojkami“ a že její služby využívá „více než 100 škol, úřadů městských částí a dalších subjektů státní správy a samosprávy“. *V kontextu níže řešené výtky znaleckého ústavu A-Consult na nedostatečný rozbor trhu je na místě podotknout, že SINCONSULT zde nejen pouze několika větami popisuje činnost společnosti na úrovni prezentace společnosti na internetových stránkách (nesrovnatelnost této části posudku s příslušnou částí posudku A-Consult je očividná), ale navíc tyto pasáže následně v nezměněné podobě použila i ve všech následujících posudcích (dost dobře nelze akceptovat, že „více než 100 000 přípojek“ je formálně správné tvrzení bez ohledu na to, zda je přípojek 100 001 nebo několikanásobek). Pokud výše Ing. Hrdlička hovořil o aktualizaci posudků, je jednoznačné, že ne vše bylo analyzováno. Tato pasáž posudku byla zjevně bez dalšího pouze překopírována.*

67. Největší prostor *(3 strany A4)* má v úvodní části finančně ekonomická analýza. Dle posudku bilance v průběhu zkoumaných let (stavy k 31. 12. 2008, 31. 12. 2009 a 31. 12. 2010) vzrostla z 84,5 mil. Kč na 157 mil. Kč, postupně společnosti rostl dlouhodobý majetek (podíl na aktivech z 45,3 % na 60,8 %), z hlediska pasiv rostly cizí zdroje (z 67,6 % na 78,3 %), společnost vykázala záporný pracovní kapitál -19 730 000 Kč (financovaný formou dlouhodobého úvěru), tržby byly tvořeny v zásadě výkony (nárůst z 135 769 000 Kč na 162 444 000 Kč), výkonová spotřeba rovněž stoupala (z 96 074 000 Kč na 119 791 000 Kč), ukazatel rentability vlastního kapitálu (ROE) klesl z 43,4 % na -0,55 %, co do ukazatelů likvidity stouplo cash ratio (z 9 % na 11 % při doporučené hodnotě vyšší než 20 %), kleslo Quick ratio (z 69 % na 51 % při doporučené hodnotě vyšší než 100 %) i Current ratio (z 82 % na 65 % při doporučené hodnotě vyšší než 150 %).

68. Samotné ocenění následně proběhlo metodou výpočtu účetní hodnoty, substanční metodou NAV, výpočtem porovnávací metody P/E a metodou diskontovaných volných hotovostních toků DCF.

69. Účetní metodou dospěl posudek k celkové hodnotě 56 kusů akcií pouhých 11 296 000 Kč.

70. Metodou NAV, dospěl posudek k částce 34 481 000 Kč, kdy na výsledku se významnou měrou podílelo to, že bez bližšího vysvětlení byl v posudku odhadnut „majetek s vyšší tržní hodnotou než je jeho účetní hodnota“ na částku 65 mil. Kč. *Soud se zde plně ztotožňuje s výtkou znaleckého ústavu A-Consult (ty sice směřují k jinému posudku SINCONSULT, ale ty jsou z převážné části identické, pouze (neúplně) aktualizované o novější data), že je tento závěr naprosto nepřezkoumatelný, jelikož SINCONSULT neuvádí, jaký majetek považuje za hodnotnější, než je jeho účetní hodnota, ani nijak nevysvětluje, jak dospěl právě k částce 65 mil. Kč. Zcela nevěrohodná je pak tato částka v kontextu dalších posudků SINCONSULT, kde je těchto 65 mil. Kč nevysvětlenou konstantou. Ačkoliv uběhne několik let, dle přímo zkoumatelných účetních výkazů společnosti a ostatně i jiných částí posudku se situace společnosti významně mění, tak v této části posudku je beze změny vycházeno z toho, že (konkrétně neuvedený) majetek s vyšší tržní hodnotou je stále vždy právě 65 mil. Kč.*

71. *Velmi stručné je rovněž odůvodnění porovnávací metodou P/E, kdy v zásadě jsou pouze uváděny hodnoty použité pro výpočet, aniž by jejich volba byla blíže vysvětlena (např. je poukázáno na to, že použitá hodnota je „odhad“ případně „odhad na základě výsledků za minulé období“), touto metodou byla stanovena celková cena na 72 mil. Kč. K použití této metody konkrétněji až dále.*

72. Rovněž odůvodnění ocenění metodou DCF není příliš rozsáhlé (cca dvě strany A4), přičemž je uvedeno že posudek vychází z toho, že změny hotovostních toků se uskuteční v letech 2010 až 2014 a stabilní pak bude rok 2014, tvorba zisku byla SINCONSULT stanovena mimo jiné na základě předpokladu, že se podaří udržet stávající tržby a nedojde k rozšíření portfolia činnosti, bilance byla sestavena s tím, že o investicích do dlouhodobého majetku v rámci finančního plánu nebylo uvažováno a pro výpočet pokračující hodnoty bylo počítáno s vynakládáním částky odpovídající 10 % odhadované reprodukční ceny dlouhodobého majetku, růst byl počítán v 5 %. Ve výsledku podle této metody byla stanovena hodnota balíku 56 kusů akcií na částku 92 000 000 Kč. Rovněž použití této metody bude ještě dále řešeno níže.

73. Posudek návazně konstatoval, že první dvě metody (účetní, substanční) mají dle SINCONSULT pouze orientační význam a hodnotu balíku akcií stanovil na 82 mil. Kč tak, že zbývajícím dvěma metodám přidělil stejnou 50 % váhu (tedy 72 mil. Kč + 92 mil. Kč / 2 = 82 mil. Kč).

74. *Na tento posudek lze vztáhnout prakticky všechny dále řešené výtky uvedené v revizním posudku A-Consult, pro které je možné posudky SINCONSULT považovat za vadné a nepřezkoumatelné. Soud nicméně shledává, že se zjištěná cena podle tohoto prvního posudku, který si obžalovaný nenechával zpracovat za účelem získání úvěru u MSD, jeví jako relativně reálná ve srovnání s tím, že dle posudku A-Consult následně k 31. 12. 2012 vzrostla cena balíku akcií na 89 957 000 Kč.*

75. *Pakliže obhajoba mimo jiné zpochybňuje níže rozebíraný posudek A-Consult s tím, že není reálně možné, aby správně byl balík akcií oceněn k 31. 12. 2012 na částku 89 957 000 Kč, pakliže se ho následně podařilo prodat v rámci insolvenčního řízení v dražbě dne 28. 6. 2018 za částku 261 000 000 Kč, tedy aby došlo k cca ztrojnásobení hodnoty za cca 5,5 roku, tak nelze přehlédnout, že se současně dovolává správnosti dále podrobněji rozebíraných posudků vypracovaných společností SINCONSULT, dle kterých byla k 29. 2. 2012 hodnota balíku akcií 155 000 000 Kč, což je oproti 82 000 000 k 31. 3. 2011 zvýšení za dobu necelého roku téměř na dvojnásobek (189 %), k 31. 12. 2012 pak již 198 000 000 Kč, což je oproti hodnotě z 31. 3. 2011 za dobu necelých dvou let zvýšení o 116 000 000 Kč, tedy během dvou let měla hodnota činit cca 2,5 násobek (241,4 %).*

76. Chronologicky druhý v pořadí je **posudek SINCONSULT s.r.o. č. 1240-50/2012 ze dne 1. 3. 2012**, který ocenil předmětný balík akcií **k 29. 2. 2012** již na částku **155 000 000 Kč, tedy v tomto pro získání úvěru určeném posudku došlo oproti předchozímu posudku téměř ke zdvojnásobení hodnoty**.

77. Nabízí se srovnání podkladů oproti předchozímu o rok staršímu posudku, kdy jediným uvedeným rozdílem je to, že byl použit novější výpis z obchodního rejstříku a v použití „předběžných účetních výkazů společnosti SMART Comp. a.s. za rok 2011“. *S ohledem na použité poklady lze opět konstatovat, že je sice ocenění stanoveno k 1. 3. 2012, ale* ***fakticky vychází ze stavu společnosti k 31. 12. 2011****, respektive z údajů ještě méně aktuálních, kdy v případě společnosti OpavaNet a.s. bylo stále vycházeno pouze ze závěrky za rok 2009, tedy z údajů, které byly již dva roky staré.*

78. I v tomto posudku je v úvodu stručná makroekonomická analýza, dle které došlo ke zpomalení ekonomiky a očekává se v roce 2012 stagnace, případně nízký růst, až v roce 2013 se očekává zvýšení výkonu o 1,6 %, pro rok 2012 počítá posudek s inflací 3,2 % a v následujícím roce 1,5 %. Z hlediska makroekonomické situace tudíž dost dobře nelze shledávat důvod k radikálnímu nárůstu hodnoty oceňovaných akcií.

79. Popis trhu je shodný (viz výše) a i z popisu ekonomické analýzy je zcela zjevné, že posudek vycházel z textu předchozího posudku, kdy se zcela nesmyslně opakuje vývoj bilance od 31. 12. 2008 (84,5 mil. Kč) k 31. 12. 2010 (157 mil. Kč) s tím, že bilance stoupla, zatímco ve skutečnosti dle posudkem citovaných předběžných výkazů bilance k 31. 12. 2011 oproti předchozímu roku naopak klesla na 148 mil. Kč. Oproti předchozím období se dále v pasivech mírně zvyšoval podíl cizích zdrojů (k 31. 12. 2010 šlo o 78,3 %, k 31. 12. 2011 šlo již o 79,9 %), kdy z použitých podkladů můžeme doplnit, že v absolutních číslech šlo o mírný meziroční pokles ze 123 mil. Kč na 118 mil. Kč, v záporných číslech se dle posudku držela i hodnota pracovního

kapitálu (-6 847 000 Kč k 31. 12. 2011 představovalo zlepšení oproti -19 730 000 Kč k 31. 12. 2010, nicméně stále šlo o horší hodnotu než v předchozích letech), z hlediska výnosů byl trendu stoupající (meziročně ze 162,4 mil. Kč na výkonech na 165 mil. Kč), výkonová spotřeba mírně klesla (meziročně ze 119 791 000 Kč na 118 500 000 Kč), ukazatel rentability vlastního kapitálu (ROE) výrazně meziročně stoupl na 16,79 % (k 31. 12. 2010 šlo -0,55 %), nicméně hodnota se stále neblížila hodnotě 43,4 % z 31. 12. 2008. Ukazatele likvidity dále klesaly. U Cash bylo vymazáno předchozí zvýšení z 9 % na 11 % z roku 2010 a v roce 2011 klesla hodnota na 7 %, ostatní ukazatele pak stabilně pokračovaly v klesajícím trendu (Quick ratio z 51 % na 44 %, Current ratio z 65 % na 58 %). Opět lze v těchto údajích těžko shledávat důvod k rapidnímu nárůstu hodnoty společnosti.

80. Samotné ocenění následně proběhlo opět metodou výpočtu účetní hodnoty, substanční metodou NAV, výpočtem porovnávací metody P/E a metodou diskontovaných volných hotovostních toků DCF.

81. Účetní metoda dospěla k závěru o meziročním poklesu hodnoty balíku akcií, oproti 11 296 000 Kč z předchozího roku zde šlo již jen o 8 778 000 Kč, což odpovídá vývoji společnosti dle předběžných výkazů za rok 2011.

82. Substanční metodou NAV shodně dospěl posudek k meziročnímu poklesu hodnoty balíku akcií a z 34 481 000 Kč na 32 550 000 Kč. Do značné míry je kapitola totožná s předchozím posudkem, i zde je vycházeno bez bližšího vysvětlení z „odhadu“, že je zde majetek s vyšší tržní než účetní hodnotou za 65 mil. Kč, aniž by bylo jakkoliv vysvětleno, o jaký majetek jde a jak byla stanovena jeho hodnota. V předmětné tabulce č. 16 jsou ostatně zarážející shody v položkách, kdy nehmotný dlouhodobý majetek, dlouhodobý finanční majetek, zásoby, dlouhodobé a krátkodobé pohledávky, krátkodobý finanční majetek, rezervy, dlouhodobé a krátkodobé závazky, bankovní úvěry a výpomoci a časové rozlišení nezjistitelným způsobem vyšly v posudcích č. 1059-104/2011 a č. 1240-50/2012 na zcela stejné substanční hodnoty (byť z hlediska podkladů jde o roční odstup, během kterých dle výsledovek došlo k podstatným změnám), rozdílné výsledky způsobily pouhé dva řádky této tabulky. Jednak zde šlo o položku hmotný dlouhodobý majetek, který byl v prvním posudku oceněn na 160 467 000 Kč zatímco v druhém již jen na 158 099 000 Kč a velmi svébytnou je pak shodně nazvaná položka „hospodářský výsledek k 31. 3. 2011“, kdy zjevně z posudku č. 1059-104/2011 zůstal popis položky (tento posudek oceňoval k uvedenému datu), ale samotná substanční hodnota klesla z 4 000 000 Kč na 958 000 Kč. Uvedené nelze dost dobře vysvětlit jinak, než že nešlo o aktualizaci této části posudku v pravém smyslu slova, SINCONSULT v principu tuto část zkopíroval z předchozího posudku a aktualizoval pouze dvě výše uvedené položky. Nejde o ojedinělý exces, k dalšímu kopírování této kapitoly viz dále.

83. Pokud první metoda odpovídala vývoji účetních výkazů a druhá byla mírně upravenou hodnotou z předchozího posudku (i u tohoto posudku SINCONSULT dospěl k závěru, že tyto metody jsou pouze orientační a na výsledné hodnotě jim nepřiznal žádnou váhu), tak u zbývajících dvou metod, kterým posudek dal stejnou 50% váhu na stanovení výsledné hodnoty balíku akcií, již došlo k zásadním posunům. Nikoliv snad ve struktuře a (ne)odůvodněnosti postupu znalce, ale co do odhadů a výsledných hodnot, kdy v tomto hodnota akcií významně stoupla jak porovnávací metodou P/E na 153 000 000 Kč (oproti 72 mil. Kč v předchozím roce), tak i podle metody DCF, kde hodnota dle posudku činila 157 000 000 Kč (oproti 92 mil. Kč v předchozím roce). K těmto metodám opět blíže až níže v rámci revizního posudku A-Consult.

84. Chronologicky třetí, respektive druhý z hlediska použití k žádosti o obžalobou řešený úvěr u MSD je **posudek SINCONSULT s.r.o. č. 1488-49/2013 ze dne 7. 2. 2013,** který ocenil předmětný balík akcií **k 31. 12. 2012** na částku **198 000 000 Kč**.

85. Při porovnávání pokladů zde jde opět o výpis z OR ke společnosti SMART Comp. a.s. (k 5. 2. 2013), účetní závěrky této společnosti za roky 2007 až 2011 a předběžné účetní výkazy za

rok 2012 a o účetní závěrky společnosti OpavaNet a.s. za roky 2009 až 2011. V tomto případě již tedy nebylo postupováno tak, že by hodnota byla určena podle dat z konce předchozího roku k pozdějšímu datu, ale posudek určuje hodnotu ke dni 31. 12. 2012, což v principu odpovídá použití předběžných údajů k 31. 12. 2012 (v případě OpavaNet a.s. jsou sice již podklady aktuálnější než v předchozím posudku, ale stále je zde roční odstup).

86. V rámci strategické analýzy je opět jen stručná makroekonomická analýza soustředící se na růst HDP, inflaci a vývoj úrokových sazeb a sazeb státních dluhopisů. Je konstatováno, že ekonomika se nachází od 2. poloviny roku 2011 v mělké recesi, oživení se očekává až v roce 2013. Makroekonomicky tedy stále nejde o jevy, které by byly důvodem k radikálnímu růstu hodnoty akcií společnosti.

87. Popis trhu v rozsahu čtyř vět je stále stejný, jak již bylo konstatováno výše, tato pasáž je SINCONSULT pouze překopírovávána bez jakékoliv aktualizace.

88. Finanční ekonomická analýza konstatuje nárůst hodnoty aktiv na 180,4 mil. Kč (oproti 148 mil. Kč z předchozího roku), zvyšující se podíl dlouhodobého hmotného majetku (57,9 % oproti 56,8 % z předchozího roku), v pasivech meziročně klesl podíl cizích zdrojů (ze 79,4 % na 76,1 %, k čemuž lze v absolutních číslech doplnit, že dle údajů z v posudku použitých předběžných výkazech šlo o meziroční nárůst ze 118 723 000 Kč cizích zdrojů na 137 275 000 Kč cizích zdrojů) a to především v důsledku dlouhodobých bankovních úvěrů, které vzrostly z 19 500 000 Kč na 55 000 000 Kč. Pracovní kapitál byl k 31. 12. 2012 poprvé vykázán v kladných číslech (22 514 000 Kč), tržby na výkonech meziročně stouply ze 163 104 000 Kč na 172 559 000 Kč, výkonová spotřeba poklesla ze 120 503 000 Kč na 113 004 000 Kč, významně stoupl ukazatel rentability vlastního kapitálu (ROE), kdy z hodnoty 20 % k 31. 12. 2011 (v předchozím posudku vykázaných 16,79 % vycházelo z předběžných údajů) stoupl meziročně na 47 %. *Co do ukazatelů likvidity obsahuje tabulka zjevně chybu, jelikož jsou prezentovány stejné výsledky jako v předchozím posudku, ale s o rok posunutými daty (tj. v tabulce jsou hodnoty v předchozím posudku uvedené jako 31. 12. 2010 a 31. 12. 2011 označeny jako 31. 12. 2011 a 31. 12. 2012). V zásadě tedy rok 2012 znamenal pro společnost pozitivní zlepšení.*

89. Co do použitých metod zde nejsou žádné změny.

90. Účetní hodnota byla určena na 13 372 000 Kč, což odpovídá pozitivnímu vývoji obsaženému v použitých výkazech.

91. *Zarážející je opět kapitola o ocenění metodou NAV, která je prakticky doslovnou kopií této kapitoly z předchozího posudku č. 1240-50/2012, jediným rozdílem je, že v předchozím posudku byl v tabulce č. 16 uveden, co do popisu nesmyslně (viz výše) řádek „hospodářský výsledek k 31. 3. 2011" se substanční hodnotou 958 000 Kč, kdy v posudku č. 1488-49/2013 již předmětná řádka, ale ani její logicky předpokládatelná aktualizace (hospodářský výsledek k 31. 12. 2012) není. Ničím jiným se kapitola neliší, citovaná tabulka č. 16 v ostatních hodnotách obsahuje uvedení zcela stejných substančních hodnot, kdy se SINCONSULT vzhledem k vypuštění výše uvedené řádky zcela matematicky nesmyslně dopočítal k identické výsledné substanční hodnotě společnosti a návazně i ke zcela identické substanční hodnotě 56 kusů akcií 32 550 000 Kč.*

92. Opět tyto první dvě použité metody byly označeny za „srovnávací a doplňkové" a pro výsledný výpočet nebyly zohledněny.

93. Pro výslednou částku byla tak významná až metoda EV/E, kterou zde vyšla hodnota balíku akcií 187 700 000 Kč a metoda DCF, kterou zde vyšla hodnota balíku akcií na 208 288 000 Kč. K těmto metodám blíže viz v rámci revizního posudku A-Consult. Výsledná částka 198 000 000 byla v posudku opět stanovena tak, že každé z těchto metod byla přiznána 50 % váha. Podrobněji k tomuto níže v rámci revizního posudku A-Consult.

94. Orgány činné v přípravném řízení **zajistily posudek č. 59/2015 společnosti A – Consult plus, spol. s.r.o. ze dne 18. 11. 2015**, který měl jednak přezkoumat výše rozebíraný posudek

SINCONSULT č. 1488-49/2013 co do správnosti, užitých metod a podkladů a v další části samostatně stanovit tržní cenu akcií společnosti SMART Comp. a.s. ke dni 31. 12. 2012.

95. V části přezkoumávající posudek SINCONSULT je shledáno, že posudek trpí celou řadu pochybení formálních i obsahových. Posudek byl označen za nepřezkoumatelný, jelikož z něj není jasné, na základě čeho a jak dospěl SINCONSULT k uvedenému výsledku.

96. Není na místě v rámci odůvodnění rozsudku přepisovat seznam všech A-Consult zjištěných pochybení. Soud konstatuje, že vzhledem k tomu, jak mohl sám znalecké posudky SINCONSULT vnímat, má závěry znaleckého posudku A-Consult v tomto ohledu za přiléhavé a nemá důvod o nich jakkoliv pochybovat. I při neodborném zkoumání je zřejmé, že zkoumaný posudek i předchozí dva posudky jsou natolik stručné, že v zásadě konstatují čísla a hodnoty, aniž by jakkoliv bylo vysvětleno a doloženo jejich použití.

97. V rámci přezkumu A-Consult poukázal například na to, že posudek SINCONSULT vycházel z předběžných výkazů a neaktuálních údajů dodaných zadavatelem, rezignoval na to, aby si údaje sám ověřoval a případně vyšel z aktuálnějších dostupných podkladů. Dále A-Consult vytkl, že SINCONSULT použil výše rozebíranou čtveřici metod, aniž by jakkoliv vysvětlil jejich volbu a důvodnost. SINCONSULT se nevypořádává s tím, zda je či není splněn princip nepřetržitého trvání podniku *(tzv. „going concern" – logicky u výnosových metod je významnou otázkou, zda bude společnost dále trvat a moci realizovat výnos)*. Významnou vadu spatřuje v nezohlednění závazků z leasingů v úhrnné výši 20 930 000 Kč. Kritizována je nedostatečná strategická analýza, kdy nebyl nijak analyzován trh, konkurence a není proto zřejmé, jak SINCONSULT došla k predikci budoucích tržeb. Finanční analýza je označena za nesprávnou a neúplnou, kdy dle A-Consult jde o pouhá číselná vyjádření bez popisu, vysvětlení či vyhodnocení. Poukázáno bylo na pominutí ukazatelů dlouhodobé finanční stability. V rámci namátkové kontroly hodnot uvedených v přezkoumávaném posudku, byly konstatovány „nepochopitelné" hodnoty, kdy např. rentabilita vlastního kapitálu byla podle SINCONSULT kladná i v případě, kdy podnik vykazoval ztrátu, či rentabilita za rok 2012 byla vykazována v hodnotě 151 %, zatímco dle výpočtu A-Consult šlo pouze o 7,7 %, dále by při SINCOSULT uváděném ukazateli peněžní likvidity k 31. 12. 2012 musel být cizí krátkodobý kapitál více než 223 mil. Kč, což A-Consult označil za naprostý nesmysl v situaci, kdy dle rozvahy k 31. 12. 2012 byly cizí zdroje jen 137 mil. Kč. Vzhledem k tomu, že SINCONSULT uváděné hodnoty nijak nevysvětluje, nelze dle A-Consult zjistit, jak k těmto hodnotám mohl přezkoumávaný posudek dospět. Vytčeno bylo také nepřesné používání terminologie (nesprávné směšování pojmů objektivizovaná hodnota a tržní hodnota) i výsledné průměrování hodnot dvou z použitých metod, kdy dle A-Consult mělo být správně v širším kontextu zjištěno, která z metod byla pro danou situaci více vypovídající a její výsledek použít.

98. K jednotlivým metodám bylo konstatováno, že v případě ocenění účetní hodnotou mělo být vycházeno nikoliv jen z aktiv a závazků vykázaných v rozvaze, ale z veškerého majetku a veškerých závazků, konkrétně byl pominut drobný hmotný majetek (pořizovací cena 2 760 000 Kč) a závazky z leasingu (20 930 000 Kč). V případě zahrnutí výše uvedeného by účetní hodnota balíku akcií činila pouze 6 890 000 Kč.

99. Další významná pochybení byla shledána u použití substanční metody NAV. V první řadě je konstatováno, že v posudku není nijak vysvětleno, jak ocenění jednotlivých druhů majetku a závazků bylo provedeno, takže v tomto ohledu je výsledek zcela nepřezkoumatelný. Dále ani zde nebyl zahrnut výše zmiňovaný drobný majetek a závazky z leasingu, takže ať již bylo ocenění provedeno jakkoliv, nebylo oceněno vše. Již soudem výše zmíněná „záhadná" částka 65 mil. Kč byla rovněž rozporována v rámci revize, kdy i A-Consult konstatoval, že v přezkoumávaném posudku není uvedeno, jaký majetek SINCONSULT považoval za majetek s vyšší než účetní hodnotou, ani to, jak u tohoto neurčeného majetku byla stanovena uvedená částka.

100. Předmětnou „záhadu“ 65 mil. Kč by zřejmě nevysvětlilo, pokud by byl revizně přezkoumáván nejen poslední posudek, ale celá výše uvedená trojice posudků SINCONSULT, kde předmětných 65 mil. Kč je nejen nevysvětlenou, ale nepochopitelně v průběhu let konstantě používanou hodnotou.

101. Revizní posudek dále zmiňuje i další nepřezkoumatelné položky, kdy v rámci revize nebylo možné jakkoliv přijít na to, jak SINCONSULT k uvedeným hodnotám dospěl. *K tomuto soud nemůže než dodat, že je rovněž zarážející, jak již bylo uvedeno výše, že SINCONSULT k různým datům na základě různých výkazů dospěl v posudcích k identickým dílčím hodnotám a při srovnání dvou posledních posudků dokonce navzdory vypuštění jednoho řádku dospěl ke stejné celkové ceně.* Díky tomu, že soud na rozdíl od A-Consult zkoumal nikoliv jen poslední, ale všechny znalecké posudky SINCONSUL, mohl v kontextu předchozích posudků vysvětlit, jak došlo z pohledu A-Consult k nevysvětlitelné chybě v součtu tabulky č. 16 jí zkoumaného posudku, kdy správný matematický součet činí 90 302 000 Kč, zatímco v tabulce je uvedeno, že jde o 91 260 000 Kč. Vysvětlení je prosté, chybějících 958 000 Kč je přesně částka hospodářského výsledku k 31. 1. 2011, který je uveden v této tabulce v posudku SINCONSULT č. 1240-50/2012, kdy v případě přezkoumávaného posudku SINCONSULT č. 1488-49/2013 byl tento řádek z jinak co do položek i hodnot shodné tabulky bez náhrady vypuštěn, aniž by tabulka byla v návaznosti na vypuštění této hodnoty přepočítána, čímž vznikla údajná matematická chyba. Soud zde hovoří o údajné matematické chybě z toho důvodu, že považuje za zcela zřejmé, že v posudku SINCONSULT č. 1488-49/2013 uváděná hodnota nebyla výsledkem chybné matematické operace, ale toho, že na straně SINCONSULT k žádné matematické operaci nedošlo. Postup SINCONSULT spočíval ve zkopírování tabulky z předchozího posudku SINCONSULT č. 1240-50/2012 a vymazání „neaktuálního“ řádku s hospodářským výsledkem k 31. 3. 2011 (který byl co do označení ostatně nesmyslný již v posudku č. 1240-50/2012, kam se nepochybně dostal také v důsledku kopírování), kdy zpracovateli zřejmě u posudku údajně počítajícího substanční hodnotu k 31. 12. 2012 přišel tento řádek na první pohled nepatřičný. Soud připomíná, že s výjimkou tohoto řádku a řádku hmotný dlouhodobý majetek (který byl zkopírován „jen“ z posudku č. 1240-50/2012) šlo ve skutečnosti v této tabulce o stejné hodnoty, které společnost SINCONSULT uvedla již v posudku č. 1059-104/2011 ze dne 31. 3. 2011, tedy o hodnoty, které měly být stanoveny na základě podkladů společnosti k 31. 12. 2010 a které byly následně prezentovány jako výsledky použití metody NAV i k datům 29. 2. 2012 (dle podkladů k 31. 12. 2011) a 31. 12. 2012 (dle podkladů k uvedenému dni).

102. Ohledně způsobu ocenění porovnávací metodou EV/E je v rámci revize A-Consult opět konstatováno, že posudek v zásadě nelze přezkoumávat co do postupu, jelikož postup v posudku SINCONSULT není adekvátně popsán. S tímto závěrem se soud v míře, ve které může sám přímo hodnotit posudek SINCONSULT, plně ztotožňuje, přičemž tyto nedostatky má nejen poslední přezkoumávaný posudek, ale celá trojice výše rozebíraných posudků, jelikož jde v zásadě o stejný text aktualizovaný v návaznosti na novější data ze zkoumané společnosti.

103. Z nedostatků a pochybení zjištěných k této metodě v rámci provedeného přezkumu lze zvlášť zmínit SINCONSULT použitý předpoklad „nadnormativního růstu ve výši 2 %“, aniž by bylo zřejmé, proč byl tento koeficient použit, kdy následně je bez vysvětlení použit místo uváděných 2 % u EBITDA růst 19 % a u EBIT růst 35 %. K tomuto A-Consult konstatuje, že buď jde bez dalšího o chybu, nebo o to, že SINCONSULT určil takto vysoký růst na základě nějakých neuvedených faktorů, takže závěry SINCONSULT jsou opět nepřezkoumatelné. Zásadní pochybení bylo shledáno rovněž na stránce nákladů, kdy SINCONSULT bez vysvětlení snížil náklady na služby o 40 mil. Kč (cca na polovinu) byť tato položka dle historických dat společnosti posledních 5 let rostla. Touto operací se ukazatel EBITDA více než zdvojnásobil. Revizní posudek se vypořádal rovněž s možností, že by šlo o důsledek vyloučení leasingových splátek argumentem, že v roce 2012 činily leasingové splátky jen 18 351 000 Kč, tudíž ani jejich případným odečtením nemohlo dojít k poklesu nákladů o 40 mil. Kč (*zde je na místě připomenout, že*

výše v rámci výslechu svědka Ing. Hrdličky zaznělo, že se mělo vycházet z interních informací o mimořádných nákladech v předchozích letech, které obžalovaný coby zadavatel měl zpracovateli posudku sdělit – ve zkoumaném posudku SINCONSULT však není nijak zmíněno, že by takováto informace byla použita, natož pak adekvátně rozebráno proč a jak byla zohledněna). S ohledem na zjištěná pochybení v postupu SINCONSULT je v revizním posudku konstatováno, že hodnota EBITDA byla nesmyslně, několikanásobně nadhodnocena, kdy historicky v letech 2008 až 2011 byla u společnosti SMART Comp. a.s. v průměru 14,6 mil. Kč, v roce 2012 šlo o 35,2 mil. Kč a nebylo tudíž na místě bez vysvětlení stanovit, že dále půjde o 74,4 mil. Kč. Posudek A-Consult rozebírá k této metodě i řadu dalších pochybení a nepřesností s různou mírou vlivu na výsledky posudku, které zde není nutné individuálně blíže rozebírat.

104. K poslední použité výnosové metodě DCFE je v revizi konstatována v úvodu již chybnost samotného SINCONSULT uvedeného vzorce, kdy místo toho, aby výnosnost byla počítána jako součet bezrizikové výnosnosti a rizikové přirážky, se bezriziková úroková míra nesmyslně násobí rizikem. Co do odborné kvality posudku je pak ilustrující to, že SINCONSULT použil pro výpočet 20 % sazbu daně z příjmu právnických osob místo platné 19 % sazby *(poznámka: 20% sazba platila v roce 2009, není zřejmé, proč s ní bylo počítáno i v letech následujících, nelze vyloučit, že opakovaně zjištěné metoda „kopírování" se na straně SINCONSULT projevila i tak, že neaktuální sazba daně byla nekriticky po několik let překopírovávána z nezjištěného zdroje řešícího hodnotu k době, kdy tato sazba byla aktuální)*.

105. SINCONSULT u této metody použité 5% tempo růstu tržeb dle revizního posudku není vyloučeno, ale použití takovéto hodnoty by mělo být podloženo odpovídající strategickou analýzou řešící, zda takové tempo trh umožňuje. Nic takového v posudku SINCONSULT nebylo provedeno (soud již výše rozebíral, že rozbor trhu v posudcích je zcela symbolický a navíc pouze překopírováván z posudku do posudku). SINCONSULT počítal s růstem ve výši 5 % nejen v 1. fázi končící stabilizací v roce 2015, ale i v 2. pokračující fázi stanovené od roku 2016 dále. Revizní posudek k tomuto postupu konstatuje, že je neodůvodněný, odborná literatura pro 2. fázi doporučuje počítat s tempem růstu na úrovni inflačního cíle, což by zde byly 2 %. Rozdíl mezi použitím 5 % a 2 % dle revizního posudku znamenal, že SINCONSULT vypočítal pokračující hodnotu ve výši cca 843 374 000 Kč místo 602 400 000 Kč, ke které by dospěl při použití odpovídajících 2 %. Dále bylo poukázáno na nelogičnost postupu SINCONSULT, kde u porovnávací metody bylo počítáno s jednorázovým snížením nákladů o 40 mil. Kč, ale v rámci výnosové metody SINCONSULT vycházel z toho, že v roce 2013 budou náklady sníženy o cca 33 mil. Kč a v roce 2014 o dalších 16 mil. Kč. Opět je vytýkáno, že takto rozsáhlé snížení nákladů mající zásadní vliv na výsledek (u výnosové metody počítaný v závislosti na množství volných prostředků, kdy každé snížení nákladů zvyšuje množství volného kapitálu) není jakkoliv zdůvodněno ani podloženo (opět lze poznamenat, že pokud SINCONSULT vycházel v této predikci z nějakých interních informacích sdělených obžalovaným coby zadavatelem, tak to ani v této části posudku není nijak zmíněno, natož rozebráno). Revizní posudek upozorňuje, že v žádné jiné nákladové položce pokles předpokládán nebyl a má za zjevnou chybu, když je počítáno s takovýmto snížením, ale na druhé straně dle přílohy 7. se ukazatel náročnosti na služby pro období 2013 až 2015 předpokládán stabilně ve výši 31,2 %. Revizní posudek poukázal i na řadu dalších pochybení, z nichž některá měla za následek zvýšení a jiná naopak snížení výsledné hodnoty, nicméně je zde není nutné podrobněji zvlášť rozebírat.

106. V souhrnu posudek A-Consult k revizi předmětného znaleckého posudku konstatuje, že obsahuje zásadní nedostatky, považuje ho za nesprávný a nepřijatelný. *Soud v těchto závěrech považuje revizní posudek za zcela příléhavý a odpovídající tomu, jak sám mohl v jemu příslušející míře hodnotit nejen přímo zkoumaný posudek SINCONSULT, ale rovněž předchozí dva posudky.*

107. **V druhé části posudku znalecký ústav A-Consult samostatně ocenil akcie společnosti SMART Comp. a.s. k 31. 12. 2012**. Soud tuto část posudku hodnotí jako nesrovnatelně podrobnější, pečlivější a co do obsahu přezkoumatelnější než výše uvedené posudky

SINCONSULT. Zatímco v případě posudků společnosti SINCONSULT sám došel při jejich hodnocení k závěru, že postup znalce u nich není přesvědčivý a to nejen z důvodu i neodborně zjistitelných pochybení, ale především proto, že posudky trpí nedostatkem odůvodnění, které je činí z jeho pohledu nepřezkoumatelné (soud nemohl hodnotit přesvědčivost postupu znalce, pakliže postup převážně nebyl uveden ani zdůvodněn) a z odborného hlediska tyto závěry soudu přesvědčivě potvrdila revizní část posudku společnosti A-Consult, tak k postupu A-Consult soud nemá výtky. Posudek A-Consult vyšel z odpovídajících podkladů, další postup je z pohledu soudu dostatečně a přesvědčivě rozebrán.

108. V návaznosti na rozsáhlou analýzu posudek A-Consult upozornil, že prostředí, ve kterém oceňovaná společnost působí, je velmi konkurenční, trh je nasycený a ceny na trhu dlouhodobě klesají, ale na druhou stranu má společnost vybudovanou vlastní optickou síť, kdy připojení k optické síti je jediný rostoucí segment relevantního trhu. V rámci analýzy účetních výkazů je konstatován nárůst aktiv (v roce 2008 šlo o 121 838 000 Kč, další tři roky se hodnota pohybovala kolem 150 mil. Kč a v roce 2012 došlo k nárůstu na 182 518 000 Kč), způsobený především růstem dlouhodobého majetku (o 70 %) a oběžného majetku (o 40 %). Významný byl konkrétně především nárůst dlouhodobého hmotného majetku (liniové stavby, technické zhodnocení budov – optické kabely), který byl financován zejména z cizích zdrojů, kdy významnou formou financování byl rovněž finanční leasing (splátky za celou dobu 130 mil. Kč, v předmětné době k úhradě zbývalo 21 mil. Kč). Z hlediska pasiv šlo u společnosti především o cizí kapitál, kdy vlastní kapitál se pohyboval pouze okolo 20 %, což je dle posudku pod průměrem odvětví činícím 60-70 %. Vlastní kapitál narostl ve sledovaném období (2008 – 2012) o více než 50 % vlivem dosahovaných a kumulovaných zisků. Z hlediska cizích zdrojů rostl podíl bankovních úvěrů (z 20 % na téměř 40 %), kdy v roce 2012 došlo k restrukturalizaci dluhů a úvěry od čtyř věřitelů (včetně MSD) byly nahrazeny úvěrem od České spořitelny a.s. s limitem 75 mil. Kč. Z hlediska zisků a ztrát docházelo ke zvyšování výkonnosti (za sledované období se výnosy zvýšily o 27 %), tempo růstu se zpomalovalo, nicméně náklady rostly o něco nižším tempem, takže nárůst výnosů převýšil nárůst nákladů. Tržby z prodeje služeb za sledované období stouply o necelých 27 %, zatímco výkonová spotřeba vzrostla jen o 18 %. Oproti roku 2008 se v roce 2012 zvýšila přidaná hodnota o 50 %. Podrobně rozebírána je i otázka likvidity, kdy posudek konstatuje, že do roku 2011 se v tomto ohledu situace společnosti zhoršovala, nedosahovala doporučovaných limitů a podnik byl krátkodobě ohrožen insolvencí a až rok 2012 přinesl pozitivní zvrat (např. běžná likvidita z 0,43 v roce 2011 stoupla na 0,98), kdy je nicméně stále krátkodobá schopnost podniku hradit závazky hodnocena jako nízká. Z hlediska hodnocení dlouhodobé finanční stability posudek opět poukázal na neobvykle nízké množství vlastního kapitálu, kdy nicméně s ohledem na zlepšující se hospodářské výsledky je společnost označena za spíše dlouhodobě stabilní a schopnou plnit své dlouhodobé závazky. Co do rentability je sice shledán od roku 2010 stoupající trend, nicméně ve srovnání s odvětvím je společnost shledána podprůměrně rentabilní. Ve výsledku bylo konstatováno, že jde o podnik výkonově rostoucí s možností udržení pozitivního vývoje a nejde o společnost ohroženou bezprostředně bankrotem, ale na druhé straně nelze ani stanovit, že by šlo o podnik s vysokou pravděpodobností přežití. Pro účely dalších výpočtů bylo shledáno, že lze předpokládat nepřetržité dlouhodobé trvání podniku.

109. Samotné ocenění bylo provedeno primárně výnosovou metodou DCF (shodně s přezkoumávaným posudkem), kdy tato metoda byla vyhodnocena jako nejvhodnější z pohledu vlastníka, který od akcií očekává užitek, a proto zkoumá, jaký podnik bude mít výnos. A-Consult k metodě vysvětluje a zdůvodňuje, že je třeba rozdělit výpočet do dvou časových fází, kdy první fázi tvoří období, ke kterému je možné na základě dostupných podkladů vypracovat prognózu pro jednotlivé roky, zatímco druhá obsahuje hodnotu od skončení první fáze do nekonečna (tzv. pokračující hodnota s ohledem na výše učiněný závěr o nepřetržitém trvání podniku). První fáze byla stanovena na pět let, tedy na období od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2017. Pro druhou fázi bylo

počítáno s tím, že bude docházet pouze k růstu odpovídajícímu tempu celého hospodářství, tedy konkrétně tempem 2 %, což je dlouhodobý inflační cíl ČNB. Během prvního období bylo s ohledem na předchozí rychlost růstu tržeb předpokládáno, že bude docházet k postupnému zpomalování z 5 % (2013, 2014), přes 3 % (2015) na 2 % (2016, 2017). Posudek A-Consult tedy vycházel z toho, že po období růstu bude docházet vzhledem k plnému trhu k postupnému zpomalování tempa růstu na úroveň růstu ekonomiky, což je v protikladu s posudkem SINCONSULT, který (aniž by analyzoval trh a konkurenci) trvale předpokládal schopnost nadprůměrného růstu ve výši 5 %, což by reálně bylo možné pouze za předpokladu, že by adekvátně rostl trh, či za předpokladu trvalé schopnosti postupně vytlačovat konkurenci. Další významný rozdíl v posudcích je na straně nákladů, kde posudek A-Consult vycházel z pokračování dosavadních trendů s tím, že dojde k poklesu dlouhodobých investic na úroveň o něco vyšší, než budou předpokládané odpisy (tedy pokles z 37 987 000 Kč v roce 2013 na 12 000 000 Kč v roce 2013), přičemž cizí zdroje budou postupně nahrazovány vlastním kapitálem.

110. Při srovnání posudků A-Consult a SINCONSULT je zřejmé, že zásadní rozdíl byl v predikci nákladů, kdy A-Consult předpokládat (s ohledem na historická data) v zásadě stabilní nákladovost, zatímco SINCONSULT vycházel (bez adekvátního vysvětlení) s radikálním snižováním nákladů. Rozdíly lze ilustrovat na následujícím grafu zachycujícím **predikci výkonů a výkonové spotřeby** na roky 2013 až 2015 v kontextu hodnot z předchozích let (*zpracováno soudem dle podkladů, není předmětem rozebíraného posudku, přičemž predikci A–Consult na další dva roky není na straně SINCONSULT s čím srovnat*).

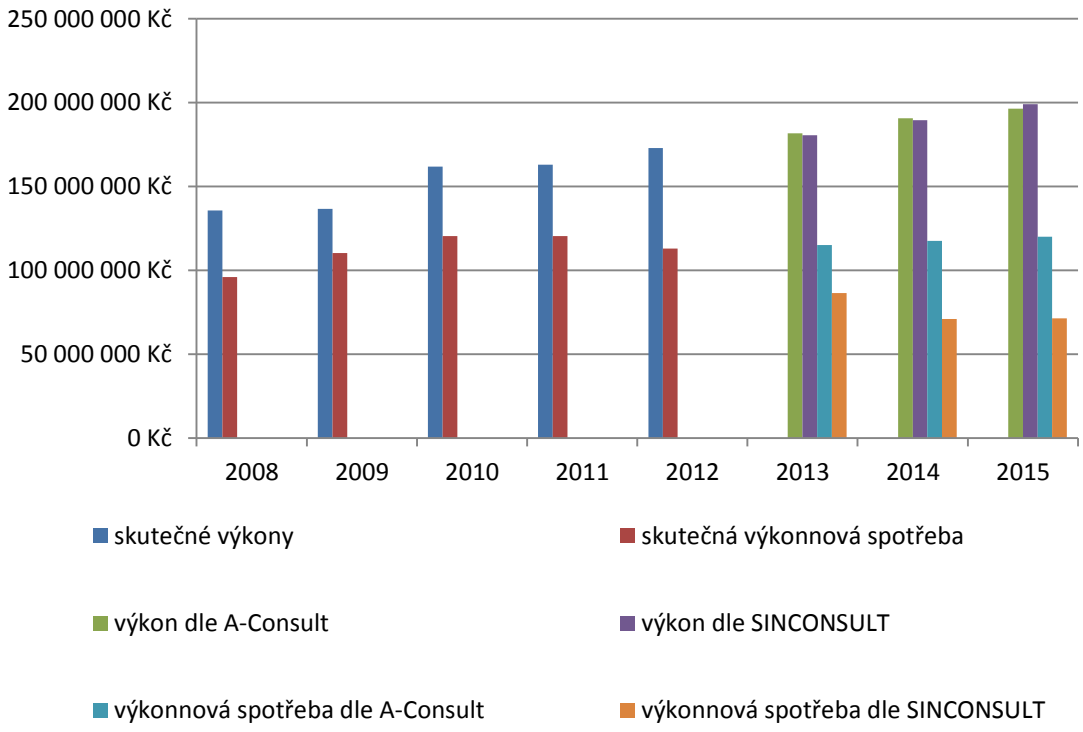

111. S ohledem na zásadně odlišnou predikci nákladovosti se pak prognóza SINCONSULT nutně musela lišit co do výše dosahovaného **provozního cash flow**. Pro srovnání je zde vhodné uvést rovněž predikce z předchozích posudků SINCONSULT *(v prvním posudku SINCONSULT vyšel stejně jako A-Consult z predikce na pět let, ale poté již predikované období neposouval, ale pouze zkracoval tak, aby vždy posledním obdobím I. fáze byl rok 2015).*

	2011	2012	2013	2014	2015
A – CONSULT			34 329 000 Kč	39 770 000 Kč	43 359 000 Kč
SINCONSULT k 31. 12. 2012			50 609 000 Kč	70 313 000 Kč	78 253 000 Kč
SINCONSULT *k 29. 2. 2012*		*26 317 000 Kč*	*57 133 000 Kč*	*72 217 000 Kč*	*80 210 000 Kč*
SINCONSULT *k 31. 3. 2011*	*- 12 737 000 Kč*	*30 330 000 Kč*	*44 819 000 Kč*	*56 779 000 Kč*	*61 414 000 Kč*

112. Rozdíl mezi predikcí A-Consult a SINCONSULT dále umocňovala SINCONSULT zvažované nižší investiční cash flow (konstantních 8 000 000 Kč) a návazně v posudku A-Consult logicky bylo podstatně nižší FCF (volné cash flow). V posudku je i řada dalších rozdílů, kdy není dost dobře možné provádět srovnání, jelikož v posudku SINCONSULT není na rozdíl od posudku A-Consult zpravidla přítomno žádné vysvětlení. Ve výsledku společnost A-Consult metodou DCF stanovila hodnotu společnosti na 252 200 000 Kč, z čehož pak byla spočtena podle počtu akcií hodnota jedné akcie a výsledná hodnota balíku akcií na 89 957 000 Kč (na rozdíl od SINCONSULT nebyla prováděna žádná zvláštní srážka na sníženou obchodovatelnost).

113. Jako doplňkové bylo použito majetkové ocenění metodou substanční hodnoty na bázi historických cen, kdy posudek v zásadě pouze tabulkově shrnuje vybrané položky z rozvahy SMART Comp a.s. a na jejich základě dopočítává účetní hodnotu podniku na 41 000 000 Kč. Tato metoda se však do výsledku ocenění nepromítla.

114. **Znalec Ing. Petr Píša ze znaleckého ústavu A-Consult** uvedl k tomuto posudku, že základními úkoly bylo vyhodnotit zpracovaný znalecký posudek č. 1488-49/2013 znaleckého ústavu SINCONSULT s.r.o. z hlediska jeho správnosti, užití metod a podkladů, zadruhé stanovit, jaká je tržní hodnota jednoho kusu akcie ve společnosti SMART Comp. a.s., ke dni zpracování znaleckého posudku společnosti SINCONSULT s.r.o. a za třetí stanovit, jaká je tržní hodnota 56ks akcií společnosti SMART Comp. a.s., evidovaných pod čísly 1-56, představujících 35,67% podíl na základním kapitálu společnosti.

115. Pokud jde o posouzení posudku SINCONSULT s.r.o. z hlediska správnosti užitých metod a podkladů bylo dle znalce zjištěno, že posudek obsahuje formální i věcné chyby a trpí zásadními nedostatky. Například se posudek nevypořádal se závazky z finančního leasingu, nedostatečně identifikoval závazky oceňovaného podniku, nedostatečně provedl strategickou analýzu, nesprávně a neúplně vypracoval finanční analýzu, výsledky ocenění zvolenými metodami byly nevhodně zprůměrovány, zjištěny byly i chyby v číselných vyjádřeních a součtech. Posudek SINCONSULT s.r.o. považují za nesprávný a nepřijatelný co do základních zásad zpracování znaleckého posudku.

116. Výchozí podklady uvedené na straně 4 posudku SINCONSULT s.r.o. považuje Ing. Píša za absolutně nedostačující pro ocenění podniku podle obecně přijímaných standardů, což je mezinárodní oceňovací standard, IVS, evropské oceňovací standardy a návrh č. 1 standardu o oceňování podniků v ČR. Společnost SMART Comp. a.s. měla dceřinou společnost Opavanet, která měla dceřinou společnost NJnet s.r.o., ale k té nebyly žádné účetní podklady, posudek vyšel z účetní závěrky, ale nebyly použity výroční zprávy, které podstatným způsobem vysvětlují, doplňují a rozšiřují účetní závěrku, dále nebyly použity zprávy auditora, zprávy o vztazích mezi propojenými osobami a další podklady z účetní oblasti. V zkoumaném posudku SINCONSULT nebyla uvedena žádná data, žádné zdroje, předpisy atd., které by se týkaly samotného fungování

společnosti, tržní data o trhu, na kterém společnost fungovala ani souvislosti s tím spojené. Dle znalce si měl SINCONSULT v dané situaci vyžádat doplňující podklady, a pokud by je nedostal, mohl činit některé závěry pouze s uvedením výhrady, že neměl k dispozici úplné podklady. Dle znalce přezkoumávaný posudek nerespektoval ani české právní předpisy upravující znaleckou činnost, dle kterých je třeba mimo jiné uvést v posudku popis zkoumaného materiálu, popř. jevů, souhrn skutečností, k nimž znalec přihlížel, zatímco v přezkoumávaném posudku byla např. část majetku oceněna na 65 mil. Kč, aniž by to bylo v posudku jakkoliv zdůvodněno a podloženo.

117. Co do určení ceny jednoho kusu akcie společnosti SMART Comp. a.s. dospěl A-Consult k závěru, že ke dni 31. 12. 2012 byla tržní hodnota jedné akcie 1 606 000 Kč. Výslednou hodnotu celého balíku 56 kusů akcií tvořících 35,67% podíl na základním kapitálu byl návazně oceněn k danému dni na 89 957 000 Kč.

118. Ocenění bylo provedeno na základě informací získaných od policie a veřejně přístupných informací, interní informace ze společnosti neměli pro ocenění k dispozici, nicméně účetní závěrky, výroční zprávy a další účetní výkazy jsou tvořeny právě pro věřitele, vlastníky a další osoby na trhu, aby sloužili potřebám externích uživatelů, jsou v nich povinně uváděny veškeré relevantní skutečnosti. Případná znalost dalších interních informací by neměla na ocenění zásadní vliv. Vzhledem k tomu, jak byl vymezen znalecký úkol, se nevěnovaly otázce vývoje cen akcií a nemůže vyloučit, že k jinému dřívějšímu či pozdějšímu dni mohla být hodnota akcií výrazně jiná. K dotazu znalec uvedl, že závěry o hodnotě k 31. 12. 2012 nijak nepopírá skutečnost, že akcie byly v červnu 2018 prodány za částku 261 000 000 Kč. Jde o normální jev, plynutím času se veškeré proměnné vstupující do ocenění mění.

119. V řízení před soudem byl **k posudkům vypracovaným společností SINCONSULT s.r.o. slyšen znalec Ing. Jiří Hrdlička**, který byl původně slyšen jako svědek (viz odst. 47 až 54) a to vzhledem ke skutečnosti, že ve společnosti SINCONSULT s.r.o. zpracovával výše zmiňované znalecké posudky, a tudíž bylo na místě mu poskytnout prostor pro to, aby se k posudkům mohl vyjádřit nikoliv z pozice svědka, ale rovněž odborně z pozice znalce. Jeho výslechu byl **přítomen Ing. Petr Píša**, kterému bylo k objasnění rozdílů v posudcích umožněno klást otázky a odpovědi Ing. Hrdličky komentovat. Fakticky tak došlo ke konfrontaci znalců za účelem vysvětlení rozdílů ve znaleckých posudcích.

120. Ing. Hrdlička úvodem uvedl, že trvá na posudcích tak, jak byly společností SINCONSULT vypracovány, kdy dle jeho názoru věrně zachycují vývoj ceny akcií, kdy z částky 155 mil. Kč, přes 198 mil. Kč byla v roce 2016 cena stanovena na 292 miliónů korun. Dle Ing. Hrdličky reálnost této ceny potvrdilo pozdější vydražení těchto akcií za 261 mil. Kč. V posudku z roku 2012 sice zpětně našel účetní chybu, ale ta by měla pouze ten vliv, že by hodnota akcií měla být správně ještě o něco vyšší. S oceněním akcí společnosti A-Consult na cca 90 mil. Kč nemůže souhlasit. Oba posudky vychází z metody diskontovaného cash flaw, projekce tržeb jsou velmi podobné, v SINCONSULT s.r.o. použili dokonce některé vyšší diskontní faktory, ale drobné odlišnosti v posudcích by v těchto ohledech nemohly vést k tak velkým rozdílům v závěrech. Posudky se z jeho pohledu zásadně rozchází v oblasti nákladů v budoucích obdobích, tzv. projektovaných letech.

121. K dotazu Ing. Píši na posouzení nepřetržitého trvání podniku (going concern) na základě strategické analýzy Ing. Hrdlička uvedl, že „nějakou vlastní strategickou analýzu, která byla velice krátká“ udělali, ale neměli důvod se domnívat, že by společnost nebyla do budoucna životaschopná, když působila v internetových službách, což byl růstový trh *(poznámka soudu: takto zjednodušující pohled na předmětný trh byl v rámci posudku A-Consult přesvědčivě vyvrácen)*. Pokud jde o to, že posudek SINCONSULT vycházel dílem ze starších dat, znalec Ing.Hrdlička vysvětlil, že vycházeli z aktuálních dat tak, jak je měli v době zpracování k dispozici, čemuž znalec Ing. Píša oponoval, že dle jeho názoru byl prostor pro to, aby si vyžádali novější údaje, a pokud se to nepodařilo, nebylo možné bez dalšího ocenění prezentovat k pozdějšímu datu, respektive mělo

v posudku přinejmenším vysvětleno, že posudek vychází z neaktuálních údajů. Na to Ing. Hrdlička oponoval, že se neměli důvod domnívat, že by např. hodnota dceřiné společnosti měla v mezidobí klesnout, a poukázal na to, že rozdíly v ocenění dceřiné společnosti nebyly významné, když SINCONSULT na základě starších údajů dospěl k částce 11 mil. Kč, zatímco A-Consult k částce 13,3 mil. Kč.

122. K dotazu Ing. Píši, jak byla stanovena u metody diskontovaného cash flaw hodnota růstu 5 %, Ing. Hrdlička uvedl, že to bylo na základě „nějakého minulého vývoje, nějakých provedených statistik a odhadu trendu“ s tím, že se dle něj posudky co projekce budoucích tržeb významně neliší. K tomu znalec Ing. Píša vysvětlil, že rozdíl je významný, když A-Consult vycházel z 1-2 %, a podle odborné literatury by tato hodnota měla zhruba odpovídat růstu cenové úrovně (což je v ČR zhruba 2 %), oproti ničím nedoloženým 5 % použitých SINCONSULT, kde výsledkem je na budoucí hodnotě rozdíl zhruba 240 mil. Kč. Dále znalec Píša upozornil, že pokud SINCONSULT vycházel z multiplikátoru 12, jde o číslo stanovené na základě údajů z šesti veřejně obchodovatelných evropských firem, což nelze bez dalšího srovnávat s malou regionální českou společností, takovýto postup přirovnal k tomu, že by se průměrná mzda v České republice vypočítala na základě údajů od deseti tisíc nejlépe placených zaměstnanců.

123. K dotazu Ing. Píchy, jak SINCONSULT dospěl k tomu, že dlouhodobý majetek má o 65 mil. Kč vyšší hodnotu, než odpovídá účetní hodnotě, aniž by byl tento postup v posudku jakkoliv vysvětlen, Ing. Hrdlička uvedl, že společnost měla dlouhodobý majetek pronajatý na základě finančního leasingu, a tak odhadli hodnotu tohoto majetku na základě životnosti a odečetli leasingové splátky. Tento postup považuje za možný s tím, že akceptuje výtku, že v posudku nebyl postup dostatečně zdokumentován.

124. Dále byl znalci řešen rozpor, kdy SINCONSULT snížil u metody EV/E náklady o 40 miliónů a u metody DCF dle Ing. Píši během tří let o cca 90 mil. Kč. Ing. Píša k tomuto zastával názor, že nebylo na místě bez dalšího předpokládat, že rostoucí společnost přestane investovat a takto razantně klesnou náklady, zatímco Ing. Hrdlička zde vycházel ze stávajících leasingových smluv, které měly k určitému datu končit, přičemž nepředpokládal nutnost dalších obdobných investic, jelikož u dané společnosti šlo o investice do optických kabelů, které se odepisují 15 let, ale jejich životnost je více než 30 let, takže dalších 20 až 30 let nebylo třeba do optické sítě znovu masivně investovat.

125. Obžalovaný k tomuto rozporu mezi znalci uvedl, že má za to, že tyto zásadní rozdíly v posudcích vyplynuly z rozdílného přístupu k nákladům, kdy A-Consult vycházel z veřejných informací a obecných pravidel, nikoliv přímo z údajů ze SMART Comp a.s., ve které investice na rozvoj nebyly průběžné, ale probíhaly nárazově – zasíťoval se kus sídliště na leasing a poté již náklady na připojení nových klientů v dané lokalitě byly minimální. Společnost potřebovala masivní investici na začátku, ale pak již mohla růst s minimálními dalšími investicemi a hospodařit s přebytkem.

126. Na vyjádření obžalovaného Ing. Pícha reagoval tak, že upozornil na rozdíl mezi znaleckým posudkem vycházejícím z obecně dostupných údajů a tzv. klientským posudkem, u kterého se vychází z detailních interních informací ze společnosti s tím, že pokud posudek z takovýchto podkladů vychází, je nutné to v posudku uvést a interní informace podrobit analýze, nelze nekriticky přebírat tvrzení klienta. Vzhledem k tomu, že posudek SINCONSULT žádné takovéto podklady neuvádí, znamenalo by jejich použití místo čísel vycházejících z přiznaných podkladů zjevné porušení předpisů o znalecké činnosti.

127. **Znalec Ing. Petr Píša byl pak sám opětovně slyšen k posudku A-Consult**, kdy naopak Ing. Hrdlička měl možnost klást otázky k objasnění odborných rozporů mezi znalci.

128. K dotazu znalce Ing. Hrdličky Ing. Píša vysvětlil, že majetek pronajatý formou finančního leasingu se má do ocenění promítnout různě v závislosti na zvolené metodě. V případě ocenění účetní metodou nebo metodou substanční hodnoty na základě historických údajů se takovýto

majetek do ocenění nepromítá, jelikož podle české legislativy se leasing účtuje jako běžná faktura každý rok do nákladů, takže se pořízení majetku na leasing projeví jako náklad na leasingové splátky. V případě metody DCF, popřípadě jiných výnosových metod se postupuje jinak. Rozdíly v metodách např. znamenají, že u metody substanční hodnoty se ocení jednotlivé položky tržními cenami, takže např. pět let starý automobil může mít hodnotu 100 000 Kč, zatímco pokud se vyjde z účetní hodnoty, bude mít stejný automobil hodnotu 0 Kč. U metody DCF je na místě majetek na leasing zahrnout do aktiv a proti tomu vykazovat pasiva, ale takovýto postup není možné přenášet do metody, která vychází z účetní hodnoty podle českých účetních předpisů. Tomuto znalec Ing. Hrdlička oponoval, že finanční leasing je nehmotné aktivum, které se musí do substanční hodnoty zahrnout, takže pokud na automobilu na leasing zbývá poslední splátka 1 000 Kč a poté se stane majetkem společnosti, je třeba vyjít z toho, jakou má automobil hodnotu a od ní odečíst zbývající splátku, protože za předpokladu trvání podniku lze očekávat, že majetek nabude.

129. Znalec Ing. Píša k tomuto rozporu dále vysvětlil, že podle mezinárodních účetních standardů se na majetek pořízený na leasing hledí jako na majetek pořízený do majetku a financovaný úvěrem, kdy leasingová splátka snižuje jistotu úvěru a platba úroků je na straně majetku běžně odepisována. K takovémuto postupu však neměli při zpracování posudku potřebné podklady. Poukázal na to, že pokud se vyjde z podkladů, kde je uvedeno, že ke konci roku 2012 měla společnost cca 20 mil. Kč nesplacených leasingových splátek, nelze z tohoto údaje vyčíst, kdy a jaký konkrétní majetek byl na leasing pořízen, jaká je úroková sazba, jakou má majetek životnost. Ing. Píša opětovně upozornil, že je třeba rozlišovat situaci, kdy znalec může vstoupit do firmy a získat podrobné informace, a situaci, kdy musí v posudku vycházet z veřejně dostupných informací. Pokud z vnějšku znalec zjistí, že se náklady pohybovaly v posledních pěti let mezi 90 až 95 % tržeb a nejsou z pro něj dostupných údajů žádné indicie, že by tomu dále mělo být jinak, tak návazně predikuje odpovídající průměrné procento do dalších let. Alternativou je postup, kdy se konkrétně rozeberou jednotlivé náklady a individuálně se podle situace predikují. Takový postup však přichází v úvahu pouze v případě, kdy má znalec přístup do firmy, k jejím vnitřním datům a samozřejmě je nutné vše řádné v posudku rozvést a zdůvodnit, aby byl posudek přezkoumatelný. Kvalita ocenění je vždy o tom, jaké jsou dostupné informace. Údaje by měly být aktuální, znalec by se vždy měl snažit získat odpovídající údaje, a pokud to není možné, nelze na základě starých dat zpracované ocenění prezentovat jako ocenění k pozdějšímu datu.

130. Dalším soudem zkoumaným posudkem byl na objednávku obžalovaného vypracovaný **znalecký posudek společnosti SINCONSULT s.r.o. č. 2336-198/2017 ze dne 8. 7. 2017**, který ocenil hodnotu předmětných 56 kusů akcií **k 31. 12. 2016 na částku 292 000 000 Kč**.

131. Posudek vycházel dle uvedených podkladů z předchozího posudku SINCONSULT s.r.o. č. 1488-49/2013, z výpisů z OR společnosti SMART Comp. a.s. a OpavaNet a.s. účetních závěrek SMART Comp. a.s. za roky 2012 až 2016 a z účetní závěrky společnosti OpavaNet a.s. za rok 2015. V rámci strategické analýzy mimo jiné konstatuje nárůst aktiv ze 177,5 mil. Kč k 31. 12. 2012 na 262,9 mil. Kč k 31. 12. 2016, kdy z hlediska hodnoty společnosti je dále zásadní, že došlo k otočení struktury kapitálu, kdy vlastní kapitál z 35,9 mil. Kč k 31. 12. 2012 (20 %) stoupl na 196 mil. Kč k 31. 12. 2016 (74,8 %) s odpovídajícím poklesem cizích zdrojů (ze 76,3 % na 23,2 %), podíl bankovních úvěrů klesl z 69 mil. Kč na 0 Kč, míra zadluženosti klesla z 376,6 % na 30,98 %, na rostoucích výnosech se podílely především tržby z prodeje služeb a výrobků (z cca 172 mil. Kč nárůst na cca 228 mil. Kč). Pro srovnání s predikcemi v předchozích posudcích, kdy SINCONSULT předpokládal postupný pokles výkonové spotřeby z předchozích hodnot na 71 278 000 Kč v roce 2015, nelze nezmínit, že skutečná výkonová spotřeba SMART Comp. a.s. v letech 2012 až 2016 kolísala v rozmezí od 111 686 000 Kč (2015) do 122 206 000 Kč (2016), tedy nedošlo ke společností SINCONSULT předpokládanému radikálnímu poklesu a naopak se v zásadě potvrdila predikce A-Consult, že tato hodnota bude mít cca setrvalý trend. Zásadní zlepšení situace společnosti odpovídá i zvýšení rentability vlastního kapitálu (ROE), která k 2016

stoupla na 37,65 % (dle předchozího posudku činila k 31. 12. 2011 toliko 20 %). Zásadní zlepšení vykázaly i ukazatele likvidity které se postupně dostaly do doporučovaných hodnot (Cash ratio na 1,39, Quick ratio na 2,56 a Current ratio 2,74).

132. Pro samotné ocenění bylo opět zvoleno několik metod. Ocenění metodou zjištění účetní hodnoty a porovnávací metodou srovnatelných transakcí je opět extrémně stručné. Účetní metodou byly předmětné akcie oceněny na 69 911 000 Kč a porovnávací metodou na 252 064 000 Kč. O něco podrobněji je v posudku zdůvodněna výnosová metoda kapitalizovaných čistých výnosů, která byla v tomto posudku (na rozdíl od předchozích posudků SINCONSULT) zvolena z důvodu „nedoloženého podnikatelského plánu pro období následujících let" *(poznámka soudu: podnikatelské plány nebyly součástí podkladů žádného z předchozích posudků SINCONSULT, nicméně tato skutečnost v předchozích případech nebyla považována za důvod nepoužití metody DCF*). Touto posledně zmíněnou metodou byla cena akcií stanovena na 292 143 000 Kč a tento výsledek byl po zaokrouhlení použit pro finální stanovení hodnoty oceňovaných akcií.

133. Předmětem soudního řízení není skutečnost, zda v průběhu dalších let po poskytnutí obžalobou řešených úvěrů došlo k zhodnocení drženého balíku akcií. Poslednímu posudku SINCONSULT by bylo opět možné vytknout nedostatečné zdůvodnění, z převážné části jde opět v principu o aktualizaci předchozích posudků, takže se například bez ohledu na vývoj společnosti stále setkáme se stále stejnou pasáží o popisu trhu s tím, že společnost SMART Comp. a.s. stojí „za více než 100 000 přípojkami". Novinkou je v zásadě až použití výnosové metody kapitalizovaných čistých výnosů. Soud může pouze spekulovat, co skutečně vedlo SINCONSULT k tomu, že za rozhodující pro finální ocenění v tomto případě zvolilo jinou metodu než v předchozím případě, ve výsledku nelze její použití přímo srovnat s předchozími posudky. Blíže přezkoumávat správnost použití této metody není důvod, jelikož pro rozhodnutí ve věci není podstatné, jak se změnila cena akcií od 31. 12. 2012 do 31. 12. 2016. S přihlédnutím k výkazům společnosti za toto meziobdobí a k částce, za kterou byly akcie následně v dražbě prodány, lze považovat výsledek tohoto ocenění za reálně možný, což však nijak nedokládá správnost předchozích ocenění. Naopak je zarážející, jaké výše řešené posudky vypracované na základě podstatně horších hospodářských výsledcích vedly SINCONSULT k závěrům o cca 2,5 znásobení hodnoty společnosti během dvou let mezi 31. 12. 2010 a 31. 12. 2012 (za dva roky navýšení o 141 %), kdy společnost s minimálním vlastním kapitálem měla mít k 31. 12. 2012 dle posudku výrazně vyšší hodnotu, než jaká byla hodnota všech jejích aktiv, zatímco naopak zásadní pozitivní vývoj během dalších 4 let v době mezi 31. 12. 2012 a 31. 12. 2016 měl již dle SINCONSULT vést k zvýšení hodnoty jen o cca 47,5 %.

134. S *ohledem na výše uvedené soud dospěl k závěru, že posudky SINCONSULT použité pro ocenění tohoto balíku akcií coby předmětu zástavy pro získání úvěrů u MSD nesplňovaly požadavky kladené na znaleckou činnost, pro adresáta posudků šlo o fakticky nepřezkoumatelnou, nevysvětlenou spekulaci na základě sdělení obžalovaného, že s ohledem na interní informace ze společnosti SMART Comp a.s. lze očekávat, že dojde k radikálnímu poklesu nákladů a tím bude dosahováno o desítky miliónů ročně vyšších výnosů.*

135. Dále k posudkům řešícím cenu souboru nemovitostí obžalovaného.

136. I zde je k dispozici chronologicky několik posudků.

137. Nejstarší **posudek č. 3753/2008 ze dne 14. 6. 2008**, předložený k žádosti o úvěr č. 500 001 085 vypracoval zesnulý soudní znalec **Ing. Antonín Pochylný**. Předmětem tohoto posudku nebyly veškeré nemovitosti, které u úvěru následně sloužily k zajištění, ale pouze parcely č. xxx xxx xxx (předmětem ocenění tedy nebyla stavba rodinného domu č. p. xxx ani parcela č. xxx). Znalec oceňovanou část nemovitostí ocenil na částku 11 000 000 Kč. Zásadní informace jsou v posudku uvedeny na str. 3, kdy znalec konstatuje, že jde o pozemky, které tvoří „zastavěnou plochu, ostatní plochu, ornou půdu a zahradu" s tím, že dle územního plánu jsou pozemky zařazeny pod „drobnou držbu zemědělské půdy, zahrady a bydlení předměstského typu" (znalec blíže nerozlišil, jaká část pozemků má jaké určení). Pro určení ceny je zcela zásadní zmínka znalce, že

„předpokládá, že oceňované pozemky je možno zastavět po polní cestu“. Jinak řečeno, **znalec bez ohledu na aktuální stav územního plánu bez dalšího kalkuloval s tím, že jde o pozemky k zastavění a nikoliv z převážné části o zemědělskou půdu**. Návazně znalec určil obvyklou cenu **srovnávací metodou s pěti pozemky určenými k zastavení**, kdy dospěl k odhadu ceny 1 450 Kč za m^2, návazně k obvyklé hodnotě 12 077 000 Kč a po uplatnění koeficientu opatrnosti k výslednému odhadu na 11 000 000 Kč.

138. V rámci přípravného řízení obžalovaný nechal zpracovat k těmto nemovitostem **znalecký posudek Ing. Miloslavy Bartuškové č. 3102-043/2017 ze dne 30. 6. 2017**, dle kterého byla k 31. 12. 2016 hodnota nemovitostí 11 197 000 Kč. Předmětem ocenění u tohoto posudku byl již celý soubor nemovitostí sloužících jako zástava u úvěru č. 500 001 085, tedy pozemky parc. č. xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx včetně příslušenství a stavby rodinného domu č. p. xxx, který se k 1. 1. 2014 stal součástí pozemku č. xxx. Pro určení ceny posudek nemovitosti rozděluje do dvou skupin. První skupina je tvořena „funkčním celkem“ parcely č. xxx s na ní stojícím domem č.p. xxx a p. č. xxx. Znalkyně zmiňuje, že dům obsahuje jednu bytovou jednotku, která však již neodpovídá současným technickým požadavkům. Za jednu z výhod považuje možnost rozparcelování pro výstavbu více rodinných domků. Cenu tohoto prvního celku určila srovnávací metodou „s nabídkami obdobných domů“, konkrétně se třemi nabídkami, kdy došla k nabídkové ceně 3 800 Kč za m^2, čemuž odpovídala při ploše 1 316 m^2 cena cca 5 000 000 Kč. Druhý celek tvořený „zemědělskými pozemky – polem a zahradou“ pak znalkyně opět ohodnotila srovnávací metodou se třemi jinými nabídkami (jedenkrát pole, dvakrát zahrada), kdy došla k nabídkové ceně 750 Kč za m2 a návazně při 8 262 m^2 plochy k celkové ceně tohoto celku 6 197 000 Kč. I zde znalkyně zdůraznila jako výhodu možnou přeparcelaci na výstavbu rodinných domů s tím, že jde o investiční příležitost. Celkem tedy ocenila soubor nemovitostí na 11 197 000 Kč.

139. Před soudem znalkyně k posudku dále doplnila, že ho vypracovala na základě telefonické objednávky obžalovaného. Provedla šetření na místě a vymínila si, že ocenění je vypracováno bez zohlednění omezení vlastnického práva, což je v praxi běžné. Nevěděla o tom, že obžalovaný posudek potřebuje pro účely trestního řízení a ani jí nebylo známo, za jakou cenu obžalovaný pozemky původně nabyl. Vyhledat realizované ceny na trhu je dle znalkyně dosti komplikované, protože znalci nemají v ČR k těmto údajům z katastru přístup. Je podle ní proto normální, že si znalci vypomáhají nabídkovými cenami srovnatelných nemovitostí s tím, že v atraktivních lokalitách bude cena odpovídat nabídkové a k diskontu je důvod pouze v lokalitách, kde není převis poptávky nad nabídkou. V daném případě šlo o atraktivní lokalitu poblíž Brna. Zahrada a orná půda podle územního plánu sice nebyla určena k zastavení, nicméně vycházela ze zadání obžalovaného, který říkal, že v budoucnu k zastavení budou. Není pravda, že by vycházela z ceny stavebních pozemků, ta by byla ještě vyšší, ale vycházela z toho, že jde o zemědělské pozemky, ke kterým investor nebude přistupovat jen jako k zemědělským pozemkům, ale k pozemkům, kde bude ochoten zaplatit vyšší cenu na základě očekávání, že v budoucnu dojde ke změně územního plánu. Jde o běžnou situaci, investoři kalkulují s pravděpodobností, že se z pozemků stanou stavební, a čím blíže tomu pozemky jsou, tím vyšší cenu jsou ochotní zaplatit. Vývoj nelze přesně predikovat, ani na obci nejsou schopni poskytnout validní informace, jelikož když se změní zastupitelstvo, může se návazně změnit územní plán tak, že se na pozemkách bude moci stavět, anebo naopak může z předchozích plánů na změnu určení sejít. Dle znalkyně se je třeba v těchto situacích řídit citem, kdy konkrétně u pozemků obžalovaného vyšla z toho, že jde o pozemky ve vlastnictví jediné osoby, v blízkosti Brna, těsně u zastavěného území a s bezproblémovou zapojitelností na sítě. Takových pozemků v nabídce moc není a developeři je hledají. Samozřejmě se v takové situaci může stát, že spekulace investora nevyjde, určeni pozemků se nezmění a developer bude mít místo pozemků pro výstavbu jen předražené pole. To je jeho podnikatelské riziko. Pokud by měla dotčené pozemky ocenit k roku 2012, nic by se na jejích úvahách o zvýšení ceny pro investiční potenciál nezměnilo, dle jejího názoru jde o postup v souladu s právní úpravou, kdy pozemky se mají oceňovat podle aktuálního stavu, ale stav není to samé, jako určení

pozemku. K tomu uvedla příklad, že některé panelové domy stojí na pozemích, které jsou dle určením pole, ale nikoho by nenapadlo jejich hodnotu počítat jako hodnotu skutečného pole. Posudku ESTIMMO vytkla, že je v něm srovnávána zemědělská půda s investičním potenciálem s obyčejnou zemědělskou půdou.

140. Orgány činné v přípravném řízení zadaly k ocenění těchto nemovitostí zpracování **znaleckého posudku společnosti ESTIMMO s.r.o. č. 147/52/2017 ze dne 3. 8. 2017**, kterým byla hodnota souboru nemovitostí sloužících jako zástava úvěru č. 500 001 085, tedy konkrétně pozemků parc. č. xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx včetně příslušenství a stavby rodinného domu č. p. xxx stanovena ke dni 27. 6. 2012 na **2 922 000 Kč**. I u tohoto ocenění byly nemovitosti rozděleny na dvě skupiny, ale odlišným způsobem než v předchozím posudku. První skupinu tvořila parc. č. xxx (zastavěná plocha a nádvoří) včetně rodinného domu č.p. xxx, č. xxx (ostatní plocha) a č. xxx (zahrada, dle územního plánu zemědělská plocha). Dle závěrů posudku předmětný dům již nesplňuje ani podstandardní požadavky na bydlení, a proto bylo na místě tento soubor ocenit jako pozemky určené k výstavbě rodinných domů. Srovnávací metodou byla znalecky stanovena u tohoto souboru cena 1 018 Kč za m^2, čemuž návazně odpovídala při 2 797 m^2 po zaokrouhlení celková cena tohoto souboru 2 800 000 Kč. Ostatní parcely byly v souladu s jejich určením oceněny srovnávací metodou jako zemědělské pozemky, čímž byla stanovena cena 18,01 Kč za m^2 a návazně při 6 781 m^2 plochy po zaokrouhlení cena tohoto souboru na 122 000 Kč. Pro srovnání posudek rovněž stanovil cenu podle tzv. administrativních cen, kdy by však byla hodnota nižší, než v případě použití srovnávací metody.

141. K tomuto posudku byla slyšena **znalkyně Ing. Dagmar Musilová** a **znalec Ing. Jan Rejmon**, ze společnosti ESTIMMO s.r.o.

142. Znalkyně Ing. Dagmar Musilová potvrdila závěry písemného vyhotovení znaleckého posudku a dále k rozdílům oproti posudku vypracovaného znalkyní Bartůškovou vysvětlila, že dle jejího odborného názoru tato znalkyně pochybila především v tom, že všechny pozemky ocenila jako plochu na venkovské bydlení, což je v rozporu s územním plánem, a dále v použití nabídkových cen místo toho, aby vyšla z částek, za které byly srovnatelné nemovitosti skutečně prodány. Nabídkové ceny se dle Ing. Musilové většinou nerovnají kupní ceně a lze je použít pouze podpůrně. Není-li možné pro stagnující trh vyjít z realizovaných cen, lze použít i nabídkové ceny, ale pak je nutné provést diskont, obvykle se používá 10 %, které banky považují za minimum. Pokud by měla zpracovat revizní posudek, vytkla by znalkyni i další pochybení, chybí např. koeficienty důležité pro srovnání, je nesprávně používána terminologie.

143. Dále obecně k tomu, jak má být řádně zpracován znalecký posudek dodala, že znalec nemůže, pokud jde o určení pozemku podle územního plánu vycházet pouze z tvrzení zadavatele pozemku, ale tyto informace si musí sám ověřit. Je nicméně běžné, že znalecké posudky nezkoumají pouze aktuální stav, ale i předjímají, co se stane do budoucna, že např. bude pozemek zasíťován.

144. Znalec Ing. Jan Rejmon rovněž stvrdil závěry písemného znaleckého posudku, ke kterému dále doplnil, že sice v rámci oceňování neměli možnost vstupu do domu, nicméně má za to, že případná prohlídka by měla minimální vliv, jelikož stav nemovitosti byl zřejmý a i dle sdělení obž. T. byl dům s 40 m^2 zastavěné plochy již užíván jen jako kůlna. Znalec se ztotožnil se závěry znalkyně Musilové ohledně pochybení v posudku znalkyně Bartůškové (nesoulad s územním plánem, použití nabídkových cen) a dále rozvedl, že na internetových stránkách Ministerstva financí je jasně uvedeno, že obvyklá cena se má určovat podle realizovaných transakcí a jde o skutečnost, která se na školeních znalců často opakuje. V inzerátech bývají přemrštěné ceny. Údaje o realizovaných cenách jsou za poplatek pro znalce dostupné. Pozemek se má oceňovat podle aktuálního stavu, případné spekulace o budoucím vývoji by pak měly být uváděny jako srovnání s aktuálním stavem, nikoliv samostatně.

145. Znalci dále společně uvedli k původnímu posudku Ing. Pochylného, že ho považují za nepřezkoumatelný, jelikož z něj není jasné, jaké konkrétní pozemky znalec srovnává s oceňovanými, nejsou v něm uvedeny příslušné koeficienty a samotné východisko, že 6 500 m^2 pozemků je zastavitelných, je v rozporu s územním plánem. Také vytkli, že se znalec zabýval nominální cenou, zatímco měl určovat cenu obvyklou, zaměnil výměry parcel č. xxx a xxx a chybně uvedl rovněž číslo listu vlastnictví.

146. K ocenění nemovitostí byl dále slyšen **znalec Ing. David Smejkal** za společnosti A-Consult. Ten k posudku A-Consult č. 3/2016 vysvětlil, že policie měla požadavek na ocenění předmětných nemovitostí, ale nebyla schopna zajistit A-Consult požadované podklady. Z katastru nemovitostí bylo možné zjistit pouze vlastnictví, výměry a dostali k dispozici předchozí posudek, ale to bylo pro náležité zpracování požadovaného posudku nedostačující. Jelikož jim policie k výzvě potřebné podklady nedodala, byl posudek č. 3/2016 následně vypracován pouze v tom smyslu, že na položené otázky nelze zodpovědět, že se k hodnotě nemovitostí k 14. 6. 2008 a 29. 12. 2012 nejsou schopni vyjádřit.

147. Obecně k oceňování nemovitostí uvedl, že znalci v ČR postupují podle zákona 151/97 Sb., o oceňování majetku a dále jim napomáhají mezinárodní oceňovaní standardy a případně evropské oceňovací standardy. Velký význam na metodiku oceňování mají v praxi banky, které si za posledních 20 let vyprecizovaly metodické požadavky na oceňování. Standardy ocenění nemovitostí v ČR jsou dle znalce naprosto jasně dané. Může se stát, že znalec nemá k dispozici veškeré potřebné informace, pak si může vypomoci jednodušším postupem, ale v takovém případě musí uvést patřičný komentář, vysvětlit jaké informace neměl k dispozici a jaké riziko jejich absence znamenala pro ocenění a výslovně uvést, na základě jakých předpokladů a podmínek ocenění platí. V oboru se pro toto používá termín podmínky platnosti ceny. Je pak např. možné zpracovat posudek pro nemovitost zatíženou věcným břemenem s tím, že ocenění platí pouze za předpokladu, že bude věcné břemeno vymazáno a pak se např. banka může rozhodnout, že zástavu akceptuje právě za podmínky, že žadatel zajistí výmaz břemene.

148. S ohledem na výše uvedené má soud za to, že v případě posudku Ing. Pochylného použitého obžalovaným jako doklad ceny předmětu zajištění pro získání úvěru u MSD se ve své podstatě opakuje výše řešená situace s akciemi. Nejde o případ, kdy by ocenění bylo přímo jednoznačně nepravdivé, ale jde o ocenění zavádějící, kdy znalec zcela pominul cenu odpovídající současnému stavu (variantu, že ke změně určení nedojde) a bez dalšího ocenění zpracoval pouze ve variantě vycházející z předpokladu, že bude možné pozemky v rozporu s jejich aktuálním určením použít pro výstavbu. Vzhledem k tomu, že znalec v posudku neuvádí, proč z tohoto předpokladu vyšel a již ho není možné vyslechnout, lze pouze spekulovat, zda i v tomto případě to byl obžalovaný, kdo vznesl požadavek na takovouto konstrukci posudku. Soudu se to jeví jako pravděpodobné jak z logiky věci (obžalovaný potřeboval pro získání úvěru dostatečně vysokou odhadní cenu), tak vzhledem ke skutečnosti, že takový požadavek měl obžalovaný na Ing. Bartuškovou (viz výše – není uvedeno v posudku, ale znalkyně okolnost zmínila před soudem), která ho v omezenější míře také akceptovala. Ať již byly okolnosti vzniku posudku jakékoliv, výsledkem je svým charakterem spekulativní posudek, který zřejmě nepřezkoumatelně, ale relativně střízlivě (při srovnání s posudkem ESTIMMO s.r.o.) určil cenu za m^2 zastavitelné plochy, ale již se nijak nevypořádal s tím, jaká by byla cena v případě, pokud by se předpoklad nenaplnil. Soud se v tomto ohledu na základě své zkušenosti z jiných posudků plně ztotožňuje s názorem Ing. Rejmona, že je objektivní v takovýchto situacích uvést pro srovnání jak cenu odpovídající současnému určení, tak cenu v případě, že se podaří dosáhnout změny územního plánu a ideálně dále rozebrat faktory, pro které by kupující mohli být ochotni za pozemky nabídnout cenu vyšší, než odpovídá současnému určení na základě spekulace, že se časem podaří dosáhnout změny určení pozemků. Žádné takovéto srovnání posudek Ing. Pochyleho neobsahoval ani neumožňoval, s pravděpodobností změny určení pozemku se nijak nevypořádával, pouze prezentoval z hlediska vývoje ceny nejistou, ideální variantu a tak v zásadě tvoří protiklad naopak

minimalistické (nejhorší) variantě vypočítané v posudku ESTIMMO, který vycházel z toho, že kupující bude ochoten zakoupit pozemek pouze za cenu odpovídající zemědělské půdě, nikoliv výrazně připlácet na základě spekulativní úvahy o změně určení. Z rozpětí cen je patrné, o jak výrazné, zásadní rozdíly jde a je nepochybné, že v případě, kdy je posudek předkládán k doložení hodnoty zástavy, by měl věřitel být seznámen nejen s ideální variantou, jakou pozemek může mít hodnotu, ale i s variantou, že cena může být zásadně nižší a v případě prodeje zástavy tak nemusí být možné pohledávku z výnosu uhradit.

149. Od znaleckých posudků se lze dále posunout k listinným důkazům, kdy primárně je na místě rozebrat obžalobou řešené **úvěrové smlouvy a úvěrovou dokumentaci MSD.**

150. Tyto listinné důkazy prokazují, že **mezi obžalovaným a MSD došlo k uzavření úvěrové smlouvy č. 500 001 077 dne 7. 3. 2012, smlouvy č. 500 001 085 dne 27. 6. 2012 a smlouvy č. 500 001 093 dne 25. 2. 2013**.

151. Dle **první obžalobou řešené úvěrové smlouvy č. 500 001 077 ze 7. 3. 2012** (č.l. 178) mělo MSD poskytnou obžalovanému osobní úvěr do částky 115 000 000 Kč účelově **vázaný na „obchodování s akciemi a pohledávkami, na refinancování úvěrů“**.

152. Čerpání bylo rozvrženo tak, že částka 50 000 000 Kč měla být převedena na splacení jistiny staršího úvěru obžalovaného u MSD (úvěr č. 500 001 050 ze dne 26. 5. 2011), dále 11 000 000 Kč mělo být převedeno na splacení jistiny dalšího staršího úvěru obžalovaného u MSD (úvěr č. 500 001 069 ze dne 20. 9. 2011) a až **zbývající částka 54 000 000 Kč mohla být vyplacena do dispozice obžalovaného na jeho spořící účet u MSD č. xxx**, podúčet č. 500 001 018.

153. Splácení úvěru bylo sjednáno tak, že jistina bude vrácena jednorázově nejpozději do 31. 3. 2015 a do té doby se obžalovaný zavázal v měsíčních splátkách hradit úroky. Úvěr byl **zajištěn zástavou 56 kusů akcii společnosti SMART Comp a.s.** a bianco směnkou. Dle předávacího protokolu na č.l. 186 došlo k předání akcií MSD již dne 26. 5. 2011 v souvislosti s výše zmíněným úvěrem č. 500 001 050, jehož jistina měla být prostřednictvím úvěru č. 500 001 077 splacena, z hlediska nového úvěru tedy došlo pouze k ponechání akcií v držení MSD.

154. Řešený úvěr obžalovaný získal na základě o dva dny dříve podané **žádosti o poskytnutí úvěru z 5. 3. 2012** (č.l. 277). Obžalovaný v žádosti nabídl zajištění „56 akciemi společnosti SMART Comp. a.s. – tržní cena 115 000 000 Kč“ (k dispozici v rámci listinných důkazů odpovídající zástavní smlouva). Uvedl, že úvěr splatí z prodeje akcií a pohledávek (bez jakékoliv bližší specifikace). Ke svému příjmu a majetku toliko přiložil přiznání k dani z příjmu za rok 2010 (uváděny pouze příjmy ze závislé činnosti, základ daně ve výši 562 800 Kč). Hodnotu výše uvedených akcií doložil znaleckým posudkem SINCONSULT s.r.o. ze dne 1. 3. 2012. Obžalovaný v žádosti přiznal závazky v celkové výši 69 095 112 Kč z čtveřice starších úvěrů u MSD č. 82 008 (5 895 112 Kč splatných k 30. 6. 2012), č 192 010 (2 200 000 Kč splatných 30. 6. 2012), č. 500 001 069 (11 000 000 Kč splatných 30. 9. 2014) a č. 500 001 050 (50 000 000 Kč splatných 31. 5. 2014).

155. Dle **hodnocení klienta vypracovaného dne 6. 3. 2012** Ing. Jitkou L. (č.l. 272) nebyla nijak blíže řešena výše příjmů či majetková situace klienta, v zásadě je odkazováno na předchozí dobrou platební morálku a dostatečné zajištění akciemi s tím, že úvěr odpovídá 75 % ceny dle předloženého odhadu s tím, že jde svou povahou o podnikatelský záměr. *Nelze se nepozastavit nad tím, že samotný podnikatelský záměr nebyl nijak hodnocen a dle dokumentace k poskytnutí úvěru postačovalo, že více než polovina úvěru bude použita na splacení starších úvěrů a zbylá částka bude použita na nijak blíže specifikované obchodování s akciemi a pohledávkami, což lze označit tak maximálně za podnikatelskou myšlenku, nikoliv za plán, který by umožňoval posoudit, na kolik je podnikatelský záměr reálný a z hlediska investice návratný. V hodnocení není řešeno, jakým způsobem bude obžalovaný schopen hradit pravidelné měsíční splátky úroků (v hodnocení vyčísleny zjednodušeně na 862 500 Kč s tím, že souběžně bude dále obžalovaný splácet měsíčně dalších 51 250 Kč na starší úvěry č. 82008 a č. 192010).*

156. **Návrh na rozhodnutí úvěru č. 500 001 077** (č.l. 264) byl vypracován Ing. L. dne 6. 3. 2012. Dle podpisů a datací stejného dne poskytnutí úvěru doporučil z pozice risk manažera Ing. Jan J., stejného dne návrh projednala a doporučila úvěrová komise (za komisi podepsala Ing. L.), stejného dne návrh projednalo a schválilo představenstvo (podepsán Ing. J. a Ing.Z.), stejného dne návrh projednala a schválila kontrolní komise (podepsán Ing. V.).

157. Formální dokument o schvalování úvěru lze srovnat s **e-mailovou komunikací na č.l. 266-271**. Ing. L. rozeslala dne 6. 3. 2012 v 16:01 žádost o stanovisko k úvěru pro obžalovaného, ve kterém uvedla výši úvěru, jeho určení (na splacení stávajících úvěrů obžalovaného celkem 61 mil. Kč, 54 mil. Kč na nákup akcií a pohledávek), úrokovou sazbu, poplatek, splatnost a stručně rozvedla zajištění akciemi s tím, že dle posudku mají mít hodnotu 155 000 000 Kč, takže požadovaná částka úvěru je pod 75 % odhadu. K e-mailu přiložila pouze biankosměnku, smlouvu o zastavení CP, úvěrovou smlouvu a hodnocení klienta. E-mail byl odeslána členům představenstva včetně obžalovaného (který tedy byl seznámen s tím, jak jím dané údaje a podklady byly zpracovány), panu Janu J. coby risk manažerovi, zbylým dvěma členům úvěrové komise (Jana S., Pavel Š.) a z kontrolní komise pouze panu Kamilu V.. Nejprve risk manažer Jan J. odpověděl, že s úvěrem souhlasí v 16:06, tedy cca 5 minut po odeslání výzvy ke sdělení stanoviska. Poté byl nejrychlejší člen představenstva pan Petr J., který úvěr odsouhlasil v 16:13, tedy cca 12 minut po odeslání výzvy, druhý člen představenstva JanZ. souhlas odeslal až v 16:17, tedy cca 16 minut po odeslání výzvy. Poněkud zarážející je odpověď svědka Kamila V., který e-mailem sdělil souhlas 7. 3. 2012 v 12:32, tedy až dne následujícího po dni, kdy dle podpisů na výše uvedeném návrhu na rozhodnutí o úvěru měla kontrolní komise žádost projednat a rozhodnout. V případě zbylých členů úvěrové komise není e-mailová odpověď k dispozici, a pokud jde o zbylé členy kontrolní komise, nejsou k dispozici e-maily, které by dokládaly, že s nimi touto formou bylo stanovisko k úvěru řešeno (pouze s ohledem na formulaci e-mailu svědka V. lze vyloučit, že by své stanovisko tlumočili výše zmíněným e-mailem jeho prostřednictvím).

158. Obžalovaný **požádal o čerpání úvěru** způsobem uvedeným ve smlouvě (v maximální sjednané výši) ihned po uzavření úvěrové smlouvy dne 7. 3. 2012 (č.l. 174).

159. V návaznosti na čerpání úvěru měl obžalovaný splácet měsíčně na úrocích částky odpovídající tomu, že na jeden den vycházel úrok ve výši 28 750 Kč, tedy zpravidla přibližně 862 až 891 tisíc měsíčně (viz splátkový kalendář na č.l. 175).

160. O necelé čtyři měsíce později si obžalovaný sjednal další úvěr s MSD a to **úvěr č. 500 001 085 ze dne 27. 6. 2012** (č.l. 319), jde o stejnou typovou smlouvu jako v předchozím případě. Tentokrát se MSD zavázal poskytnout úvěr na 7 700 000 Kč, který měl být jednorázově čerpán převodem na účet obžalovaného č. xxx. I tento úvěr byl sjednán jako účelový a to **na „obchodování s akciemi“**. Stejná je i konstrukce splácení úvěru (měsíčně se hradí úroky, samotná jistina má být uhrazena do 31. 7. 2015). Zajištění úvěru bylo opět jednak bianco směnkou a dále zástavou, tentokrát souborem nemovitostí zapsaných na listu vlastnictví č. xxx, katastrální území Xxx, obec Xxx, Katastrální pracoviště Brno-venkov, Katastrální úřad pro Jihomoravský kraj, konkrétně ho tvořila stavba č.p. xxx, pozemky č. xxx, xxx, xxx, xxx, xxx a xxx (k dispozici v rámci listinných důkazů odpovídající zástavní smlouva). Stejně jako v případě akcií společnosti SMART Comp. a.s. nešlo o první případ použití majetku obžalovaného k zajištění úvěrů. Jak plyne z **výpisu z katastru nemovitostí k datu 28. 6. 2012** (č.l. 334), vázlo na těchto nemovitostech vlastněných obžalovaným v předmětné době již starší zástavní právo k úvěru u MSD č. 82008 (9 mil. Kč s příslušenstvím) vložené s účinky k 28. 4. 2008, k úvěru u MSD č. 172009 (1 000 000 Kč s příslušenstvím) vložené s účinky k 30. 11. 2009 a k úvěru u MSD č. 192010 (2 200 000 Kč s příslušenstvím) vložené s účinky k 27. 4. 2010. Na č.l. 333 je k dispozici potvrzení MSD o zániku těchto zástavních práv v důsledku splacení úvěrů ze dne 3. 7. 2012.

161. Úvěr byl poskytnut na základě **žádosti o poskytnutí úvěru z 22. 6. 2012** (č.l. 363), informace v žádosti jsou stejně stručné jako v předchozím případě. Obžalovaný konstatoval, že úvěr splatí

z prodeje akcií (bez jakýchkoliv podrobností), navrhl zajištění nemovitostmi (jejichž část byla oceněna znaleckým posudkem Ing. Antonína Pochylého z 14. 6. 2008), přiznal stávající úvěry k MSD č. 82 008 (5 895 112 Kč splatných k 30. 6. 2012), č. 192 010 (2 200 000 Kč splatných 30. 6. 2012) a výše řečený č. 500 001 077 (115 000 000 Kč splatných 31. 3. 2015). Majetkové poměry (nad rámec zmíněného ocenění části nemovitostí) doložil daňovým přiznáním k dani z příjmu za rok 2011(přiznány pouze příjmy ze závislé činnosti, základ daně 1 079 048 Kč) a dále obžalovaný předložil **čestné prohlášení o výši nedaňových příjmů ze dne 22. 6. 2012** (č.l. 367), ve kterém obžalovaný uvádí (bez jakýchkoliv podrobností), že má poslední tři roky nepravidelné, nedaňové **příjmy** především z prodeje akcií **převyšující částku 16 000 000 Kč za rok.**

162. Dle č.l. 350 provedla Ing. Jitka L. dne 24. 6. 2012 **dohlídku nemovitostí** za účelem srovnání aktuálního stavu nemovitostí se stavem řešeným v posudku z roku 2008. Dle zápisu Ing. L. měla stav nemovitostí za odpovídající posudku a uvedla názor, že pokles tržní ceny mezi lety 2008 a 2012 nebude vyšší než cca 10 %.

163. **Hodnocení klienta ze dne 25. 6. 2012** vyhotovila opět Ing. L.. K zajištění zástavním právem na nemovitostech uvádí, že by sice aktuálně šlo již o čtvrté zajištění v pořadí, ale že **lze stávající zajištění v rámci systému MSD pominout, jelikož k 30. 6. 2012 dojde k jejich splacení** (nelze nezmínit, že pokud by nebylo kalkulováno s budoucím splacením těchto úvěrů, byly by nemovitosti zajištěny celkem nesplacenou jistinou 8 095 112 Kč, což by bylo cca 73,6 % procenta tržní ceny části nemovitostí dle předloženého posudku – jinak řečeno, bez tohoto předpokladu by nevyšlo, že nemovitosti představují dostačující zajištění). Oproti předchozímu případu je zde obsaženo srovnání příjmů a výše splátek, kdy je konstatováno, že s **novým úvěrem bude činit výše úroků obžalovaného za měsíc částku 920 500 Kč**. Ing. L. se dopočítává k životnímu minimu obžalovaného a jeho rodiny 9 450 Kč měsíčně, na základě předloženého daňového přiznání za rok 2011 **uvádí měsíční příjem obžalovaného 79 370 Kč**.

164. U údajné částky 79 370 Kč se je na místě zastavit, jelikož pokud je toto číslo dále prezentováno jako disponibilní příjem umožňující krytí životních potřeb (zohledněno dvojnásobkem životního minima) a splátek úvěru, jde přinejmenším o chybu ve výpočtu. Předmětné daňové přiznání za rok 2011 (na č.l. 281) uvádí úhrn příjmu od všech zaměstnavatelů ve výši 809 961 Kč, k čemuž se připočetla výše pojistného 269 087 Kč a stanovil základ daně 1 079 048 Kč (jiné než závislé příjmy nebyly přiznány). Z této částky, tzv. „superhrubé mzdy" se vypočetla 15% daň 161 850 Kč, která se uplatněním zákonných slev ponížila na 126 606 Kč (při úhrnu záloh na daň 161 940 Kč vyšel návazně přeplatek na dani v částce 35 334 Kč). Pokud Ing. L. v hodnocení uvádí, že čistý roční a měsíční příjem stanovila odečtem daní, je z výsledné hodnoty zřejmé, že nepostupovala tak, že by výslednou výši daně (126 606 Kč) odečetla od úhrnu příjmů od všech zaměstnavatelů (809 961 Kč - 126 606 Kč = 683 355 Kč, děleno na 12 měsíců pak vychází 56 946,25 Kč), ale že vzala základ daně (tedy příjem + pojistné) a od této sumy odečetla výši daně (1 079 048 Kč - 126 606 Kč = 952 442 Kč, děleno na 12 měsíců pak vychází cca 79 370 Kč měsíčně). Ing. L. získaná částka tudíž nebyla čistou disponibilní mzdou, ale čistou mzdou včetně pojistného a to jak hrazeného zaměstnancem, tak zaměstnavatelem. Jinak řečeno, šlo o tzv. superhrubou mzdu po odečtení daně, kdy **skutečná výše disponibilního příjmu obžalovaného doložená daňovým přiznáním byla podstatně nižší.**

165. Ing. L. však dále počítá s chybnou výší čistého příjmu obžalovaného za rok 2011 ve výši 952 444 Kč a z ní odvozeného čistého měsíčního příjmu ve výši 79 370 Kč a s odkazem na čestné prohlášení obžalovaného konstatuje, že obžalovaný splácí stávající úvěr (862 500 Kč měsíčně – zde zjednodušeně počítá pouze s měsíci o délce 30 dnů, zatímco průměrná výše měsíčního úroku za měsíc v nepřestupném roce by činila 874 479,17 Kč) z nedaňových příjmů a tudíž ve vztahu k měsíčnímu příjmu řešila pouze výši životního minima a nového úvěru, kdy návazně dopočítala, že dvojnásobek životního minima společně se splátkou na nový úvěr (58 000 Kč měsíčně) je 76 900 Kč, tedy méně, než kolik byl dle Ing. L. měsíční příjem obžalovaného. Nelze nezmínit, že

pokud by počítala správně s čistým příjmem 56 946,25 Kč, musela by se dopočítat k tomu, že takovýto čistý příjem nepostačuje ani k úhradě měsíčních úroků, natož aby zbylo na životní minimum, či údajně započtený dvojnásobek životního minima (měsíčně by obžalovanému chyběla částka 16 953,75 Kč).

166. Dále Ing. L. srovnává celkové roční příjmy (čestným prohlášením deklarovaných 16 mil. Kč ročně a daňovým přiznáním dle ní doložený roční příjem ze závislé činnosti v částce 952 444 Kč) ve výši 16 952 444 Kč s celkovou výší ročních nákladů (dvojnásobek ročního životního minima + splátky úroků stávajících úvěrů + splátky nového úvěru) v částce 11 272 800 Kč a konstatuje, že je doložena schopnost obžalovaného splácet úroky všech úvěrů (fakticky pouze na základě čestného prohlášení o nedaňových příjmech 16 mil. Kč ročně) s tím, že jistina samotná bude splacena z výnosů z prodeje akcií (což zřejmě bylo považováno za doložené tím, že klient v žádosti uvedl, že úvěr použije pro obchodování s akciemi a z výnosu z prodeje splatí jistinu).

167. **Návrh na rozhodnutí úvěru č. 500 001 085** (č.l. 352) byl vypracován opět Ing. L. dne 25. 6. 2012. Dle podpisů a datací poskytnutí úvěru následujícího dne doporučil z pozice risk manažera Ing. Jan J., a 27. 6. 2012 pak návrh projednala a doporučila úvěrová komise (za komisi podepsána Ing. L.), projednalo a schválilo představenstvo (podepsán Ing. J. a Ing.Z.) a projednala a schválila kontrolní komise (podepsán Ing. V.).

168. Formální dokument o schvalování úvěru lze i v tomto případě srovnat s **e-mailovou komunikací na č.l. 354-362**. Ing. L. žádost o sdělení stanoviska k této žádosti o úvěr rozeslala dne 26. 6. 2012 v 16:28 stejnému okruhu osob jako v předchozím případě. V textu e-mailu je ještě stručnější, pouze rekapituluje výši úvěru, účel na nákup akcií, úrokovou sazbu, splatnost a zajištění směnkou a nemovitostmi oceněnými na 11 mil. Kč. Risk manažer Jan J. v tomto případě kladně odpověděl po necelé hodině v 17:26, další v pořadí byl pak dne 27. 6. v 9:37 pan Š. a v 10:06 paní S. (členové úvěrové komise, oba úvěr doporučili). Návazně svědkyně L. rozeslala 27. 6. 2012 v 10:23 další e-mail, ve kterém sdělila, že úvěrová komise per rollam žádost schválila a dále ho předkládá představenstvu. Pro schválení se následně e-mailem v 10:30 vyjádřil pan Kamil V. coby předseda kontrolní komise (doporučil ke schválení v jednotné osobě). Případná komunikace s dalšími členy kontrolní komise nebyla zachycena. Za představenstvo se pak kladně vyjádřil v 10:32 pan Petr J. a v 12:51 pan JanZ..

169. Ještě dne 27. 6. 2012 byla podepsána výše uvedená úvěrová smlouva a obžalovaný si **požádal o čerpání úvěru** v celé výši na sjednaný účet.

170. Dle splátkového kalendáře měl obžalovaný splácet na tento úvěr měsíčně 57 750 Kč až 59 675 Kč měsíčně v závislosti na počtu dní v měsíci (samozřejmě splátka za únor adekvátně nižší).

171. Třetí z obžalobou řešených **úvěrů č. 500 001 093** byl sjednán až dne **25. 2. 2013** (č.l. 388). Obsah smlouvy o úvěru je obdobný, v tomto případě jde o částku 33 000 000 Kč určených **na „obchodování s akciemi a pohledávkami“**, kdy úvěr měl být jednorázově čerpán vyplacením na účet obžalovaného č. xxx. Splácení bylo opět rozděleno na měsíční hrazení úroků a uhrazení samotné jistiny nejpozději k 29. 2. 2016. Zajištění bylo taktéž řešeno bianco směnkou a shodnými 56 kusy akcií společnosti SMART Comp. a.s., které v danou dobu již byly předmětem zajištění pro úvěr č. 500 001 077 ze 7. 3. 2012 (opět k dispozici v rámci listinných důkazů odpovídající zástavní smlouva).

172. Úvěr byl poskytnut na základě **žádosti obžalovaného z 20. 2. 2013** (č.l. 472), která je shodně jako v předchozích případech maximálně stručná. Obžalovaný uvedl, že úvěr bude splacený tak, že úroky bude hradit z „běžných příjmů“ podle daňového přiznání a čestného prohlášení z 22. 6. 2012 (obžalovaný tedy odkázal na podklady, které předložil v souvislosti s předchozím úvěrem) a jistina samotná z prodeje akcií a pohledávek. Obžalovaný přiznal dva vlastní stávající úvěry u MSD (č. 500 001 077 na 115 000 000 Kč, č. 500 001 085 na 7 700 000 Kč) a přistoupení

k závazku Martina F. u MSD ze smlouvy č. 102008 (neuhrazená jistina 1 045 548 Kč splatná 31. 7. 2026). Jako zajištění nabídl 56 kusů akcií společnosti SMART Comp. a.s. s tím, že jejich tržní cena měla dle předloženého posudku SINCONSULT s.r.o. ze dne 7. 2. 2013 činit k 31. 12. 2012 již 198 000 000 Kč, takže oproti předchozímu posudku ze dne 1. 3. 2012 oceňujícího stejné akcie ke dni 29. 2. 2012 na 155 000 000 Kč mělo tedy dojít k zvýšení jejich ceny o 43 mil. Kč, čímž byl dán prostor, aby sloužily k zajištění dalšího úvěru.

173. **Hodnocení klienta z 22. 2. 2013** i v tomto případě vyhotovila Ing. L. (č.l. 469). Ta z hlediska zajištění konstatovala, že vzhledem k nárůstu ceny akcií dle posudku je jejich aktuální hodnota dostačující k tomu, aby sloužily jako zástava nejen k již poskytnutému úvěru na 115 000 000 Kč, ale i vůči novému úvěru na 33 000 000 Kč. Jelikož obžalovaný odkázal v žádosti z hlediska schopnosti splácet úroky na podklady k předchozímu úvěru, vyšla z nich i v tomto hodnocení klienta, kdy Ing. L. opět chybně operuje s čistým ročním příjmem 952 442 Kč a čistým měsíčním příjmem 79 370 Kč. V kontextu toho, že se v předchozím hodnocení klienta dopočítala toho, že příjem dostačuje k úhradě měsíčních splátek úroků (díky chybnému výpočtu), je zajímavé, jak v tomto případě přistoupila k tomu, že klient žádá o další úvěr, který by znamenal další splátky cca 247 500 Kč měsíčně (s touto výší splátky Ing. L. počítá). U tohoto hodnocení klienta již nerozebírá přiměřenost výše příjmů doložených daňovým přiznáním a výši splátek, rovnou přechází k poměru souhrnu všech příjmů (tedy chybně vypočtené čisté příjmy dle daňového přiznání a čestným prohlášením deklarované nedaňové příjmy ve výši 16 mil. Kč) ve shodné výši jako u předchozího úvěru 16 952 444 Kč) ve srovnání s výší nákladů v předchozím případě navýšených o splátky nového úvěru na celkovou částku 14 242 800 Kč ročně. Pokud v závěru konstatuje, že byla doložena schopnost hradit průběžně úroky, vychází zde z čestného prohlášení z 22. 6. 2012 o nedaňových příjmech za předchozí tři roky a bez dalšího předpokládá stejné příjmy i v dalších letech (příjmy doložené daňovým přiznáním by nepostačovaly ani na úroky z úvěru na 7,7 mil. Kč, natož na úhradu předchozího úvěru 115 000 000 Kč a nového úvěru na dalších 33 000 000 Kč). Schopnost uhradit jistinu úvěru opět vychází z předpokladu, že obchodování s akciemi a pohledávkami bude úspěšné do té míry, aby bylo možné na konci prodat akcie a pohledávky alespoň za částku odpovídající jistině. A samozřejmě co do zajištění je vycházeno z toho, že předložený znalecký posudek odpovídá realitě.

174. **Návrh na rozhodnutí úvěru č. 500 001 093** (č.l. 461) byl vypracován opět Ing. L. dne 22. 2. 2013. Dle podpisů a datací návazně 25. 2. 2013 poskytnutí úvěru doporučil z pozice risk manažera Ing. Jan J., stejného dne návrh projednala a doporučila úvěrová komise (za komisi podepsána Ing. L.), projednalo a schválilo představenstvo (podepsán Ing. J. a Ing.Z.) a projednala a schválila kontrolní komise (podepsán Ing. V.).

175. Opět lze postup srovnat s **e-mailovou komunikací na č.l. 462-468**. Ing. L. žádost o sdělení stanoviska k této žádosti o úvěr rozeslala dne 22. 2. 201 v 11:04 stejnému okruhu osob jako v předchozích případech. Text e-mailu je v poslední, stručnější verzi (pouze rekapitulace výše úvěru, úrokové sazby, poplatku, splatnosti zajištění směnkou a akciemi do hodnoty 75 % ocenění). Risk manager Jan J. v tomto případě kladně odpověděl až dne 25. 2. 2013 v 9:37, další v pořadí byl pak stejného dne v 9:46 pan Š. a v 10:42 paní S. (členové úvěrové komise, oba úvěr doporučili). Návazně svědkyně L. rozeslala 25. 2. 2013 v 11:40 další email, ve kterém sdělila, že úvěrová komise per rollam žádost schválila a dále ho předkládá představenstvu. Pro schválení se následně e-mailem v 12:16 vyjádřil pan Kamil V. coby předseda kontrolní komise, přičemž v tomto případě odpověď formuloval za celou kontrolní komisi. Případná komunikace s dalšími členy kontrolní komise nebyla zachycena. Za představenstvo se kladně vyjádřil v 12:35 pan Petr J. a v 14:26 pan JanZ..

176. I v případě tohoto úvěru bylo **požádáno obžalovaným o čerpání** (č.l. 386) v plné výši ještě dne 25. 2. 2013, kdy byla podepsána úvěrová smlouva.

177. Podle splátkového kalendáře (č.l. 387) měl obžalovaný následně splácet na tento úvěr měsíčně na splátky úroků částky 247 500 Kč až 255 750 Kč (dle délky měsíce, samozřejmě v únoru šlo o částku odpovídajícím způsobem nižší).

178. Na č.l. 302 až 310 a č.l. 520 až xxx jsou k dispozici **listiny dokládající emailové a listinné upomínání obžalovaného o úhradu dlužných splátek** z úvěrů ze strany MSD, výzvy k plnění podmínek úvěrové smlouvy, oznámení o sesplatnění úvěru, výzva k smírnému řešení věci. Z těchto listin plyne, že první upomínka je datována k 18. 7. 2013, k onomu dni byl obžalovaný u úvěru č. 500 001 077 v prodlení s částkou 451 903,33 Kč, u úvěru č. 500 001 085 s částkou 117 425 Kč a u úvěru č. 500001093 s částkou č. 1 753 750 Kč (zde uváděn pouze dluh na běžných splátkách, nikoliv sankční úrok). Listinami z 10. 2. 2014 byl obžalovaný informován, že vymáhání pohledávek převzal v návaznosti na prohlášení konkursu na MSD (úpadek zjištěn k 23. 12. 2013) insolvenční správce, který obžalovanému oznámil sesplatnění úvěrů dopisy ze dne 6. 3. 2014 (vedle dlužných jistin požadována rovněž úhrada běžných a sankčních úroků)

179. Do období prodlení obžalovaného s hrazením splátek časově spadá **znalecký posudek č. 131026 znaleckého ústavu BOHEMIA EXPERTS, s.r.o. z 26. 10. 2013** vypracovaný na základě objednávky Metropolitního spořitelního družstva, který svým obsahem de facto shrnuje a vysvětluje obsah znaleckého posudku č. 1488-49/2013 společnosti SINCONSULT s.r.o. oceňujícího 56 kusů akcií SMART Comp. a.s. ke 31. 12. 2012 a znaleckého posudku č. 3753/2008 znalce Ing. Antonína Pochylého k souboru nemovitostí v k.ú. Xxx k 10. 6. 2008. Uvádí, že výsledná hodnota předmětu ocenění odpovídá objektivizovaného hodnotě ve formě tržní hodnoty podle platné definice Mezinárodních oceňovacích standardů IVS 2007, tedy „odhadnuté částce, za kterou by se měl předmět ocenění směnit k datu ocenění mezi dobrovolným kupujícím a dobrovolným prodávajícím v nezávislé transakci po náležitém marketingu, přičemž by obě strany jednaly informovaně, uváženě a bez nátlaku“. **Znalecký posudek upozorňuje objednatele, že ocenění akcií vychází z naplnění předpokladu, že dojde k výraznému zlepšení hospodářské situace v odvětví provozování telekomunikačních sítí a u společnosti dojde k výraznému růstu tržeb a hospodářských výsledků, k ocenění nemovitostí pak uvádí, že posudek vychází jednak z toho, že poptávka po stavebních pozemcích bude růst a převyšovat nabídku a dále z předpokladu, že dojde ke změně územního plánu a ke všem dalším potřebným rozhodnutím a povolením, aby předmětné pozemky bylo možné využít pro výstavbu rodinných domů.** Znalecký posudek návazně shrnuje, že za předpokladu naplnění výše uvedeného je možné vycházet z předmětných ocenění s rozmezím ± 10 až 20 %.

180. *Tento posudek nemá ve věci zásadní význam, byl zpracován až po schválení a vyplacení řešených úvěrů a de facto zpětně došel (shodně se soudem) k závěru, že předmětné posudky primárně vycházely z předpokladu jedné verze dalšího vývoje událostí, aniž by se jakkoliv věnovaly pravděpodobnosti tohoto vývoje, či pro srovnání uvedly odhad učiněný bez takového předpokladu. Takovouto iniciativu ke kritickému zhodnocení obžalovaným předložených posudků však MSD v době schvalování úvěrů nemělo.*

181. V návaznosti na smluvní dokumentaci úvěrů (dokládající sjednání úvěrů, jejich výši, závazek splácení, jaké skutečnosti uvedl obžalovaný při sjednávání úvěrů, že žádal o jejich čerpání) je vhodné dále přistoupit k **rozboru peněžních toků**, ze kterých soud zjistil, že výše uvedené částky byly z úvěrů skutečně obžalovaným čerpány a jak bylo s těmito prostředky nakládáno.

182. **Úvěr č. 500 001 077 – 115 000 000 Kč**

183. U **úvěru č. 500 001 077** na částku 115 000 000 Kč mělo být do dispozice dlužníka vyplaceno pouze 54 000 000 Kč, zbývající prostředky měly posloužit k uhrazení jistin starších úvěrů obžalovaného u MSD.

184. Uvedené lze ověřit **výpisem z účtu obžalovaného u MSD č. 500 001 018** (technicky podúčet účtu MSD č. xxx). Zajištěn byl kompletní výpis, který umožňuje zpětné dopočtení zůstatku na

účtu po jednotlivých operacích. Na tomto účtu po dvou odchozích platbách dne 6. 3. 2012 (230 000 Kč na účet č. 221475587/0300 a 350 000 Kč na účet č. xxx) činil zůstatek pouze 11 977,28 Kč. Následujícího **dne 6. 3. 2012 došlo na starší úvěr obžalovaného č. 500001069 k inkasu celého zůstatku na účtu ve výši 11 977,28 Kč** (účetní operace č. 347718). **Až po tomto dílčím inkasu bylo ještě v průběhu dne ve třech platbách na účet připsáno 115 000 000 Kč z nového úvěru**, díky čemuž mohla být následujícího dne **inkasována částka 50 mil. Kč na splacení jistiny úvěrového účtu č. 500001050 a částka 10 988 022,72 Kč na doplacení jistiny úvěrového účtu č. 500001069**.

185. **Návazně na účtu zůstala částka 54 011 977,28 Kč**, takže následné dispozice od 8. 3. 2012 s prostředky na účtu obžalovaného č. xxx jsou nutně dispozicemi s prostředky z účelového úvěru č. 500 001 077. Další prostředky (neřešíme zde jiné kreditní operace interního charakteru jako je připsání úroků) na účet přišly až dne 29. 5. 2012, kdy na účtu z úvěru zbývalo již jen 144 170,91 Kč (příchozí platba byla 1 mil. Kč z bankovního účtu obžalovaného č. xxx).

186. Ještě dne 8. 3. 2012 byla odeslána částka 0,5 mil. Kč na bankovní účet obžalovaného č. xxx. Převážná část úvěru pak byla z č. xxx rozeslána dne 9. 3. 2012, kdy odchází 2 mil. Kč na účet č. xxx (svěřenecký účet vedený pro THEREZ LTD svědkem JUDr. Milanem S. – viz výpověď tohoto svědka výše, dále používána pro tento účet zkráceně „svěřenecký účet THEREZ LTD“) a 44 mil. Kč šlo na účet společnosti č. xxx REALSAD s.r.o., jejímž jednatelem byl svědek V..

187. Zbývající odchozí platby ve výši 7 387 444,85 Kč jsou tvořeny 20 platbami v rozsahu od několika tisíc po 1,2 milionu.

188. Největší rozsah jsou zde převody ve prospěch bankovního účtu obžalovaného č. xxx v celkové výši 3 mil. Kč (po započtení výše již zmíněné platby z 8. 3. 2012 si tedy obžalovaný přeposlal na svůj bankovní účet celkem 3,5 mil. Kč). Na svěřenecký účet THEREZ LTD č. xxx odešlo pak dalších 1,2 mil. Kč (takže celkem zde odchází na tento účet 3,2 mil. Kč).

189. Celkem 2 087 444,85 Kč bylo MSD použito k inkasu splátek, mimo jiné na již řešený úvěr č. 500001050 (75 000 Kč) a č. 500001069 (16 500 Kč), takže **fakticky byly prostředky z úvěru použity nejen k úhradě jistiny starších úvěrů, ale rovněž k úhradě posledních splátek úroků ze starších úvěrů. Z hlediska řešené věci pak je zásadní, že rovněž první dvě měsíční splátky úroků řešeného úvěru č. 500 001 077 za měsíce březen (31. 3. 2012 inkasováno 718 750 Kč) a duben (30. 4. 2012 inkasováno 862 500 Kč) byly prokazatelně hrazeny z prostředků z poskytnutého úvěru, neboli docházelo k tomu, že byly úroky spláceny z jistiny, místo toho, aby byla jistina použita k deklarovanému účelu**.

190. Relativně zanedbatelné částky odešly pak na externí účty č. xxx (300 000 Kč) a č. xxx (200 000 Kč) a na interní účty MSD č. 500007022 (300 000 Kč) a č. 500008025 (300 000 Kč).

191. Použití prostředků z úvěru č. 500 001 077 lze graficky znázornit takto:

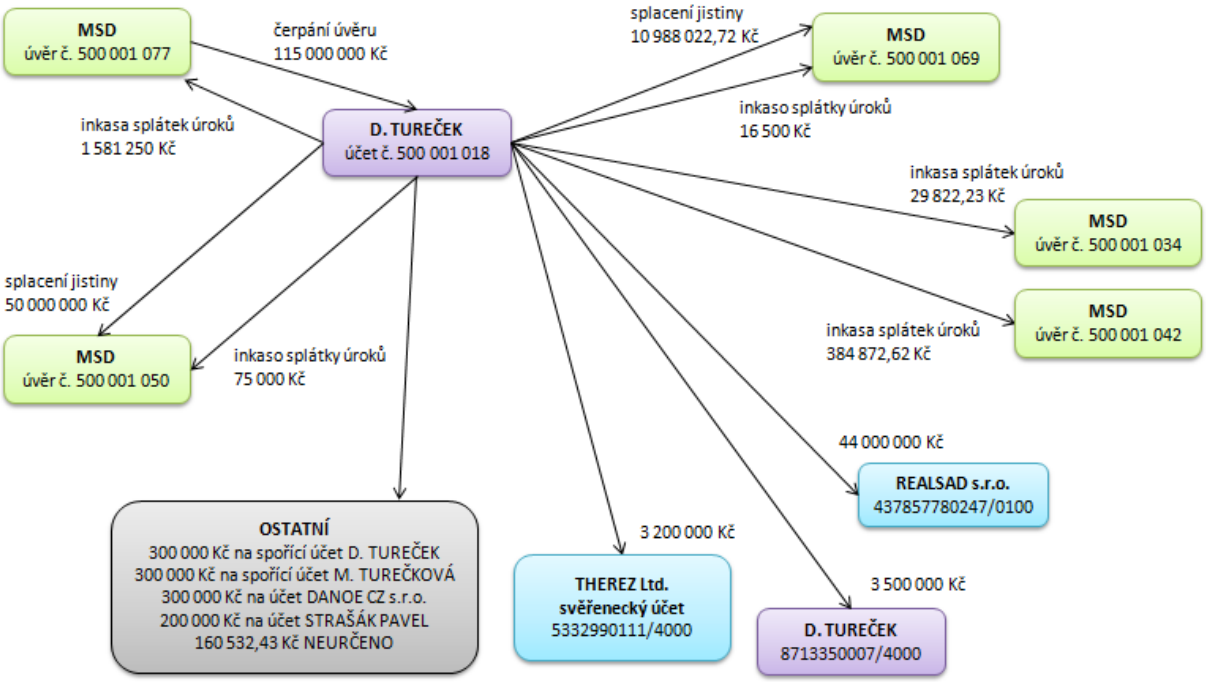

192. Zjištění, že první dvě splátky úvěru č. 500 001 077 byly hrazeny zpět MSD z čerpaného úvěru, samozřejmě vede k otázce, jaký původ měly další splátky tohoto úvěru. **Výpis ze samotného úvěrového účtu č. 500 001 077 dokládá, že spláceno nebylo z jiného účtu než právě z účtu obžalovaného u MSD č. 500 001 018**. V době od 31. 3. 2012 do 30. 4. 2013 (poslední splátka), bylo z tohoto účtu inkasováno na splátky úvěru č. 500 001 077 **celkem 12 083 818,62 Kč**.

193. Již bylo řečeno, že **splátky březen a duben 2012 byly hrazeny z části prostředků úvěru č. 500 001 077** místo toho, aby jistina byla použita v souladu se sjednaným účelem. Pokud jde o zbývající splátky, rovněž není těžké vysledovat původ prostředků, ať už zkoumáme celkové objemy, či chronologii plateb.

194. Z hlediska celkových objemů prostředků bylo již zmíněno, že **k 28. 5. 2012 je zůstatek účtu pouhých 144 170,91 Kč**. Následně lze rozebrat příchozí a odchozí platby až k 1. 6. 2013, kdy proběhla poslední operace, po které již na účtu nebyly žádné prostředky.

195. Celkový objem příchozích kreditních operací v tomto období činil 19 519 629,89 Kč, ignorujeme-li připisování úroků, zbývá zde pouze 18 příchozích plateb. Z nich pak naprostou většinu tvoří **prostředky přicházející z účtu obžalovaného č. xxx** (celkem 16 120 000 Kč), na druhém místě zde pak jsou příchozí **prostředky z dalšího účtu obžalovaného č. xxx** (celkem 2 460 000 Kč), vliv neidentifikovaných zdrojů je zanedbatelný (dvě, co do zdroje neidentifikované, platby 935 000 Kč).

196. Celkový objem debetních operací v tomto období je 19 663 800,8 Kč (odpovídá součtu zůstatku z 28. 5. 2012 a sumy kreditních operací). Pomineme-li srážky daně z úroků, je **debetní strana účtu tvořena inkasy splátek obžalovaného** s jedinou zanedbatelnou výjimkou, kdy 19. 6. 2012 odešla částka 9 500 Kč na účet č. xxx. Největší část odchozích prostředků připadá na inkasa splátek ve prospěch úvěrového účtu **č. 500 001 077** (celkem 10 502 56,62 Kč), dále pak jdou prostředky na inkasa ve prospěch úvěrového účtu **č. 500 001 042** (celkem 5 684 376,15 Kč), úvěrového účtu **č. 500 001 034** (celkem 2 229 822,23 Kč), úvěrového účtu **č. 500 001 085** (celkem 593 086,36 Kč), úvěrového účtu **č. 500 001 093** (celkem 587 596,67 Kč) a úvěrového účtu pana Martina F. **č. 500 890 038**, k jehož závazku obžalovaný přistoupil (celkem 92 162,4 Kč).

197. Rovněž v případě rozboru chronologické posloupnosti plateb (v kontextu zůstatku) je zcela zřejmá návaznost příchozích plateb a inkas na úvěr č. 500 001 077 (respektive i na další, zde zatím blíže neřešené úvěry).

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Veselská.

198. Již splátka úroků v květnu 2012 byla možná pouze díky tomu, že dva dny předtím byla **z bankovního účtu obžalovaného č. xxx připsána částka 1 mil. Kč**. Po stržení dalších splátek (na úvěry č. 500 001 042 a č. 500 001 034) činil ke konci měsíce zůstatek necelých 50 000 Kč, takže **splátky za červen 2012 opět mohly odejít pouze díky 8 600 000 Kč přicházejícím dne 28. 6. 2012 opět z účtu č. xxx**. Výše částky nepředstavuje nějakou anomálii v tom smyslu, že by na účet přicházelo více prostředků, než jaká byla třeba k inkasu splátek – vedle splátky na úvěr č. 500 001 077 (862 500 Kč dne 30. 6. 2012 – sjednaná splátka měsíčních úroků k úvěru č. 500 001 077) totiž dochází dne 30. 6. 2012 k úhradě částky 5 455 938,84 Kč na úvěrový účet č. 500 001 042 a částky 2 214 666,67 Kč na úvěrový účet č. 500001034. Na tomto místě je vhodné připomenout, že **dne 22. 6. 2012 požádal obžalovaný o úvěr na 7,7 mil. Kč**, který mu by dne 27. 6. 2012 pod č. 500 001 085 poskytnut, přičemž k 30. 6. 2012 měl splatné úvěry č. 82 008 (úvěrový účet č. 500 001 042) a č. 192 010 (úvěrový účet č. 500001034), uvedené platby byly finálními splátkami jistin a úroků těchto úvěrů. Tyto finanční splátky, červnová splátka úvěru č. 500 001 077 a rovněž první splátka nově sjednaného úvěru č. 500 001 085 (59 675 Kč dne 31. 7. 2012) mohly proběhnout pouze díky výše uvedené příchozí platbě z účtu č. xxx. Takto lze pokračovat, výjimku nepředstavují ani výše uvedené **příchozí platby z druhého účtu obžalovaného č. xxx** (např. částka xxx 000 Kč přichází na rozebíraný účet dlužníka dne 2. 11. 2012, kdy byl na účtu nulový zůstatek a okamžitě je vůči ní inkasováno xxx 000 Kč na splátku úvěru č. 500 001 077, poslední platba z tohoto účtu přichází dne 5. 2. 2013, kdy je na účtu nulový zůstatek a obratem jsou inkasovány splátky na úvěry, takže k 28. 2. 2013 je opět nulový zůstatek), i co do zdroje neidentifikovaná dvojice plateb (např. částka 800 000 Kč „NP:503115" přichází na účet dne 6. 11. 2012, kdy je opět nulový zůstatek a okamžitě je z ní inkasována částka 686 932,05 Kč na splátky úvěru č. 500 001 077 a zbylá část na splátky dalších úvěrů, včetně úvěru č. 500 001 085).

199. **Z hlediska určení zdroje splátek tohoto úvěru je tedy rozhodují účet č. xxx**. Připomeňme, že tento účet je ve věci zásadní rovněž z toho hlediska, že dle výše již rozebíraných úvěrových smluv č. 500 001 085 a č. 500 001 093 měly být zbývající dva úvěry řešené obžalobou vyplaceny již nikoliv na účet obžalovaného u MSD č. 500 001 018, ale právě na jeho bankovní účet č. xxx.

200. Významným důkazem je tudíž **dokumentace a výpis vydaný Expobank CZ a.s. (dříve LBBW Bank CZ a.s. k účtu č. xxx** (CD k dispozici na č.l. 1078).

201. Majitelem tohoto účtu je obžalovaný, jako tzv. SAFE účet byl zřízen již 12. 3. 2007, přičemž od 4. 3. 2009 byl veden jako běžný účet (vedle tohoto účtu byl obžalovaný v této bance veden jako majitel spořicího účtu č. xxx zřízeného 28. 3. 2013, ale ten je pro věc nepodstatný, dle výpisu se prakticky nepoužil).

202. **Výpis účtu č. xxx** zachycuje období od 1. 1. 2012 do 5. 1. 2015. Hned úvodem můžeme konstatovat, že výpis z účtu dokládá, že **na něj byla připsána částka 7,7 mil. Kč čerpaná z úvěru č. 500 001 085 dne 28. 6. 2012 a částka 33 mil. Kč čerpaná z úvěru č. 500 001 093 dne 26. 2. 2013.**

203. Zkoumáním **souvislosti prostředků odcházejících na účet č. 500 001 018** soud zjistil, že je bylo možné provést díky následujícím příchozím platbám na účet č. xxx.

204. Odchozí platbu 1 000 000 Kč z 28. 5. 2012 bylo možné provést díky příchozí platbě 5 000 000 Kč z účtu **č. xxx „DISTRIBUCE UČEBNIC S"**.

205. Odchozí platbu 8 600 000 Kč z 28. 6. 2012 bylo možné provést díky zbytku prostředků na účtu po výše uvedené platbě „DISTRIBUCE UČEBNIC S" ve spojení s **příchozí platbou 7 700 000 Kč** z účtu č. 221475587/0300 MSD, tedy **čerpáním úvěru č. 500 001 085** účelově vázaného na obchodování s akciemi. Výpisy zde dokazují, že **tyto prostředky byly místo použití v souladu s úvěrovou smlouvou obratem přeposlány na účet obžalovaného u MSD, aby posloužily k úhradě splátek starších úvěrů** (konkrétně již rozebráno výše).

206. Odchozí platbu 850 000 Kč z 1. 8. 2012, bylo možné provést díky příchozí platbě 1 000 000 Kč z 31. 7. 2012 opět z účtu č. xxx „DISTRIBUCE UČEBNIC S“.

207. Odchozí platba 950 000 Kč z 29. 8. 2012 byla umožněna příchozí platbou 2 000 000 Kč z 28. 8. 2018 z účtu **č. xxx „M-SOFT, spol. s r.“**.

208. Odchozí platba 1 000 000 z 2. 10. 2012 byla umožněna příchozí platbou 15 000 000 Kč ze stejného dne z účtu **č. xxx „VRCHOVINA – ZEMĚDĚLS“**.

209. Odchozí platbu 200 000 Kč z 22. 12.2012 bylo možné provést díky příchozí platbě 250 000 Kč ze stejného dne z účtu **č. xxx „STUARE, s.r.o.“**, a poté obdobně byla odchozí platba 200 000 Kč z 8. 1. 2013, možná pouze připsáním 200 000 Kč z tohoto účtu.

210. Odchozí platbu 1 300 000 Kč z 28. 3. 2013 pak můžeme spojit s příchozí platbou 33 000 000 Kč z 26. 2. 2013 tedy s již zmíněným **čerpáním úvěru č. 500 001 093**, kdy tyto prostředky následně umožnily debetní operace až do června 2013), kdy se účet dostal do nepovoleného debetního zůstatku (v mezidobí nenalezneme relevantní kreditní operace, až následně zápornou bilanci řeší příchozích 40 000 Kč z účtu č. xxx „STUARE, s.r.o.“). Z tohoto účelového úvěru určeného na obchodování s akciemi a pohledávkami tak šla ve vztahu k řešenému účtu č. **500 001 018** odchozí platba 1 000 000 Kč dne 28. 3. 2013 a 1 000 000 Kč z 30. 4. 20013 (následné inkaso splátky 862 500 Kč z účtu č. 500 001 018 dne 30. 4. 2013 představuje poslední provedenou splátku na úvěr č. 500 001 077).

211. Další účet, ze kterého přicházely prostředky na účet obžalovaného č. 500 001 018, ze kterého docházelo ke splácení úvěrů, byl **účet č. xxx**. Jde o účet obžalovaného u ČSOB založený dne 19. 10. 2001, k dispozici je opět výpis za období od 1. 1. 2012 do 5. 1. 2015.

212. Z hlediska splácení úvěrů je první relevantní odchozí platba dne 2. 11. 2012 (190 000 Kč), tato platba byla možná pouze díky dvěma příchozím platbám v celkové výši 990 000 Kč z účtu **č. xxx „N. JIRI“** z 23. a 25. 10. 2012. Vedle zmíněné platby je rovněž 300 000 Kč vybráno v hotovosti a 500 000 Kč odchází na účet č. xxx „V. K.“ takže po několika dalších platbách je zůstatek na účtu opět minimální. Další relevantní odchozí platba z 21. 12. 2012 (500 000 Kč) tak opět byla možná pouze na základě příchozí platby a to konkrétně 1 000 000 Kč z účtu **č. xxx „M – SOFT, SRO“** připsaných 21. 12. 2012. Souběžně odchází dalších 500 000 Kč opět na účet č. xxx „V. K.“, takže se účet vrací na minimální zůstatek. Třetí relevantní platba z 10. 1. 2013 (770 000 Kč) tak byla možná pouze díky příchozí platbě 2 000 000 Kč z účtu **č. xxx „STUARE, S.R.O.“** připsané onoho dne. Poslední zájmová platba 1 000 000 Kč odešla z účtu 5. 2. 2013, kdy k 4. 2. 2013 činil zůstatek necelých 60 000 Kč, takže platba mohla být provedena pouze díky tomu, že 5. 2. 2013 přišla platba 1 600 000 Kč z účtu **č. xxx „Jiri N.“**.

213. Nyní souhrnně k **čerpání a splácení úvěru č. 500 001 085**. Dle výpisu z tohoto úvěrového účtu byla částka 7 700 000 Kč dne 27. 6. 2012 odeslána na účet č. xxx (kam byly prostředky připsány následujícího dne, jak již bylo uvedeno výše).

214. Splácení úvěru probíhalo pouze formou inkasa z účtu obžalovaného č. 500 001 018. První splátka byla zúčtována 30. 6. 2012, poslední dne 30. 4. 2012, celkem bylo inkasem splaceno 593 086,35 Kč. Z výše zmíněného rozboru účtu č. 500 001 018 lze připomenout, že k 28. 5. 2012 činil zůstatek necelých 150 000 Kč, takže splátky tohoto i dalších úvěrů v následném období proběhly díky převodům prostředků z účtů obžalovaného č. xxx a č. xxx. Zpravidla byl průběh takový, že byla zaslána na účet č. 500 001 018 větší částka, ze které bylo možné pokrýt několik splátek. Např. dne 3. 10. 2012 byla připsána částka 1 000 000 Kč (předchozí zůstatek 0 Kč), následně dne 4. 10. 2012 byla inkasována splátka 862 500 Kč na úvěr obžalovaného č. 500 001 077, splátka 52 858,83 Kč na úvěr obžalovaného č. 500 001 085 a splátka 10 275,98 Kč na úvěr č. 500 890 038 (úvěr Martin F., ke kterému obž. přistoupil), přičemž na účtu zbylo necelých 75 tisíc Kč, což návazně dne 31. 10. 2012 postačilo k další splátce 59 675 Kč na úvěr č. 500 001 085, a zbylé prostředky byly strženy na alespoň částečnou splátku úvěru č. 500 001 077

(doplacen až 6. 11. 2012 poté, co na účet přišlo počátkem listopadu celkem 990 000 Kč z dalšího účtu obžalovaného č. xxx) Výše již bylo rozebráno, jaké prostředky šly na splátky přes uvedené bankovní účty obžalovaného.

215. Z hlediska **použití prostředků z úvěru** bylo již výše uvedeno, že po připsání (účelově vázaného) čerpání úvěru 7 700 000 Kč na účet obžalovaného č. xxx byla tato částka ještě toho dne (s naprostou většinou ostatních prostředků na účtu) odeslána jako 8 600 000 Kč na účet obžalovaného č. 500 001 018, na kterém v danou dobu bylo již jen cca 36,3 tisíce Kč. Díky těmto prostředkům bylo dostáno závazku obžalovaného splatit starší úvěry splatné k 30. 6. 2012 (částka 5 455 938,84 Kč na č. 500 001 042, částka 2 214 666,67 Kč na č. 500 001 034) a červnové splátky úvěrů č. 500 001 077 (částka 862 500 Kč) a č. 500 001 085 (částka 7 700 Kč). Na začátku července zůstalo na účtu pouze necelých 100 tisíc Kč, takže 31. 7. 2012 mohla odejít pouze splátka úvěru č. 500 001 085 (59 675 Kč) a zbytek byl stržen na částečnou splátku úvěru č. 500 001 077 (37 033,57 Kč), takže se opět účet dostal na nulový zůstatek. **Lze konstatovat, že čerpaný úvěr nebyl použit k deklarovanému účelu, ale ke krytí splatných závazků obžalovaného vůči MSD, včetně splácení úroků z tohoto konkrétního úvěru.**

216. Graficky lze použití prostředků znázornit takto:

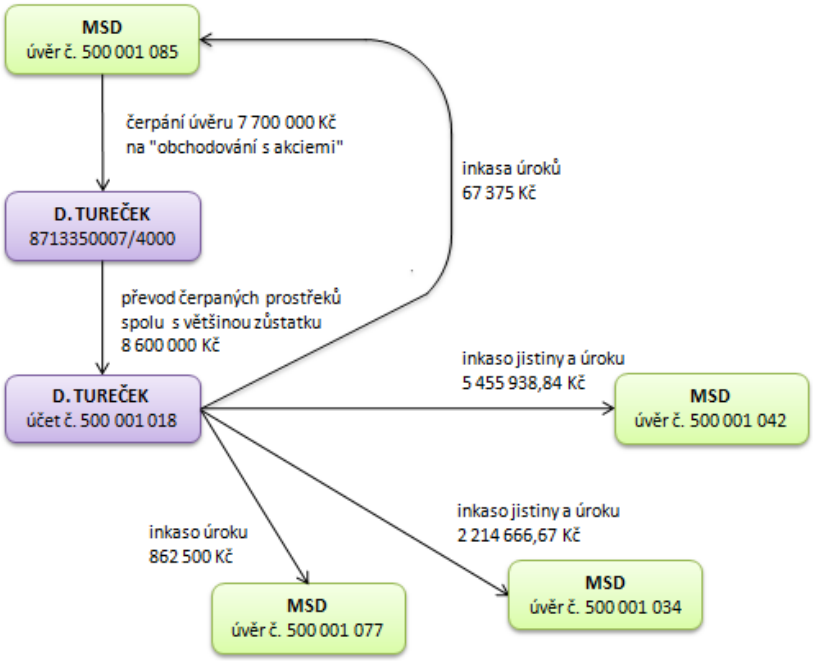

217. I u posledního obžalobou řešeného **úvěru č. 500 001 093** může soud vyjít z výpisu úvěrového účtu, který opět potvrzuje, že došlo dne 25. 2. 2013 k vyplacení částky 33 000 000 Kč na účet obžalovaného č. xxx.

218. V rámci **rozboru účtu č. xxx** již bylo řečeno, že prostředky byly na účet připsány dne 26. 2. 2013 (kdy na účtu byl pouze zcela zanedbatelný zůstatek) a následně z těchto prostředků byly kryty veškeré debetní operace až do června 2013, kdy se účet dostal do nedovoleného debetu (až 1. 7. 2013 přichází na účet další peněžní prostředky). Většinu těchto operací je možné identifikovat.

219. Největší objem měly v tomto období **odchozí platby na účet společnosti STUARE s.r.o.** č. xxx, šlo o celkem 9 150 000 Kč, druhou největší položku představují **výběry hotovosti** a to jednak na pokladně a dále prostřednictvím platební karty z bankomatů, celkem jde v tomto období o 7 130 000 Kč. Následně rozsahem následují převody na **účet č. xxx „KAMIL V.“** o celkové výši 3 700 000 Kč a výše již zmíněné převody celkem 3 300 000 Kč **na účet obžalovaného u MSD** č. 500 001 018 (kde byly následně spotřebovány na splátky úvěrů). Dále

zde máme větší jednorázové platby na spořicí účet **MA SERVIS s.r.o.** u MSD č. 503969024 (2 000 000 Kč), na účet č. xxx **M – SOFT, s.r.o.** (1 025 000 Kč), na účet č. 471147383/0300 **„PAVOL TERABEK“** (1 000 000 Kč) a na druhý bankovní účet obžalovaného č. xxx (1 000 000 Kč připsaných 29. 4. 2013 bylo využito primárně tak, že 600 000 Kč bylo vybráno v hotovosti a 350 000 Kč odešlo na účet 35-9171520247/0100).

220. Z menších plateb pak lze identifikovat převod na svěřenecký účet THEREZ LTD č. xxx (500 000 Kč), převod na účet určený pro úhradu soudních poplatků č. xxx (483 110 Kč), převod na účet č. xxx „N. JIRI“ (481 000 Kč) a zmínit na závěr můžeme o řád nižší platbu na účet č. xxx „CECH EDUARD“.

221. O tom, že prostředky čerpané z úvěru byly používány pro běžnou spotřebu, pak svědčí celý **soubor úhrad přes platební kartu** (celkem 122 840,39 Kč). Najdeme zde úhrady od největší platby „HUGOBOSS STORE, PRAHA 1“ ve výši 28 405 Kč, přes platby v řádech set až tisíců v drogériích, supermarket, hobymarketech atd. až po bagatelní platbu „IKEA CR, BRNO“ ve výši 58 Kč.

222. Pomineme-li poplatky a daně z úroků zůstalo nepojmenováno pouze 10 debetních operací o celkovém rozsahu cca 3 mil. Kč, které nebylo možné na základě provedeného dokazování blíže identifikovat (soudu jsou známé pouze čísla cílových účtů bez dalších souvislostí). Pro rozhodnutí o věci není doplnění dokazování v tomto směru podstatné, jelikož rozkrytí způsobu použití cca 30 miliónů z 33 miliónů účelově čerpaných z úvěru je zcela dostačující pro skutkový závěr, že **obžalovaný užil úvěr v rozporu se sjednaným účelem a to včetně splácení svých závazků z úvěrů u MSD a krytí běžné spotřeby.**

223. Pro přehlednost lze toky prostředků z předmětného úvěru graficky znázornit takto:

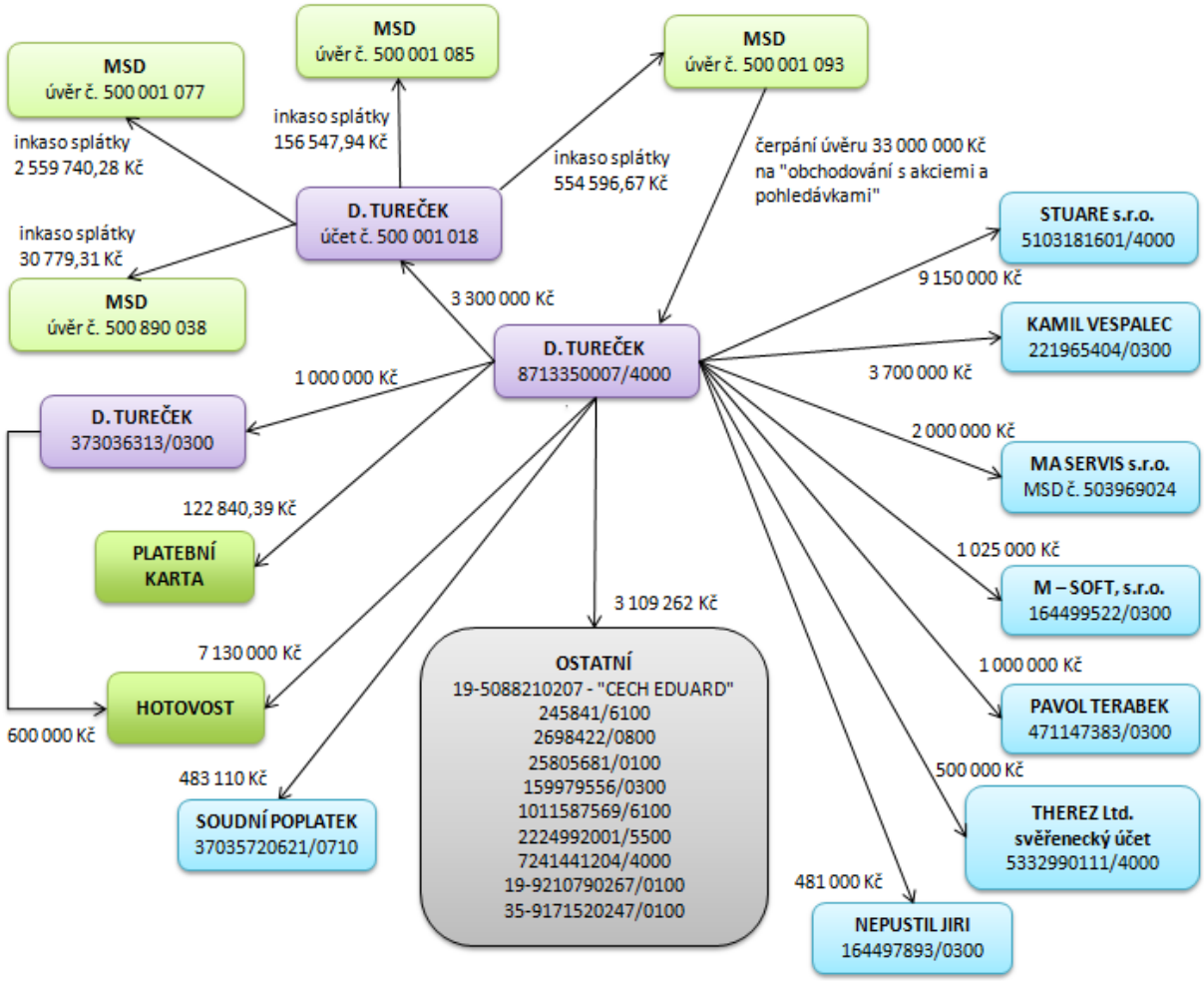

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Veselská.

224. **Úvěr č. 500 001 093 byl návazně splácen pouze v období od 28. 2. 2013 do 1. 6. 2013** a to pouze z účtu obžalovaného č. 500 001 018. Celkem bylo inkasováno ve prospěch tohoto úvěrového účtu 587 596,67 Kč.

225. Z hlediska zdrojů splátek bylo vše podstatné uvedeno již výše, na účet č. 500 001 018 přicházely prostředky z účtu obžalovaného č. xxx a převážná část uhrazených splátek pocházela z tohoto čerpaného úvěru, tedy **místo použití prostředků k sjednanému účelu docházelo mimo jiné k tomu, že MSD byly z jistiny hrazeny splátky tohoto (a dalších) úvěrů**. Pouze je na místě pro úplnost doplnit, že již 28. 2. 2013 (tedy před přeposláním první části prostředků z účtu obžalovaného č. xxx na účet obžalovaného č. 500 001 018) bylo inkasováno 33 000 Kč, které měly původ v částce 1 000 000 Kč přeposlané z účtu obžalovaného č. xxx dne 5. 2. 2013 (na tento účet se pak prostředky dostaly dne 5. 2. 2013 coby převod částky 1 600 000 Kč z účtu č. xxx „Jiri N.“).

226. Ačkoliv nebylo možné prokázat do detailů vše, již na základě výše uvedeného lze bez pochybností souhrnně konstatovat, že obžalovaný použil dílem prostředky získané předmětnými úvěry k účelům, který byl v rozporu se sjednaným účelem úvěru. K takovémuto používání prostředků pak docházelo i v době předcházející zásahu ČNB do činnosti MSD, takže neobstojí argumentace obžalovaného, že prostředky byly užívány řádně a problémy se splácením nastaly až v důsledku zásahu ČNB, která znemožnila poskytování dalších úvěrů. Respektive takovýto argument v kontextu výše uvedeného používání prostředků by bylo možné hypoteticky akceptovat pouze v tom smyslu, že by si v případě absence zásahu do činnosti MSD obžalovaný mohl vyřídit další úvěr, kterým by podle potřeby poplatil jistinu a splátky starších úvěrů, jak k tomu došlo již u prvního obžalobou řešeného úvěru č. 500 001 077, kdy MSD z pohledu soudu nevysvětlitelně mělo bez jakékoliv hlubší analýzy dojít k závěru, že obžalovaný sice potřebuje prostředky k vyplacení starších úvěrů, ale to nijak nezpochybňuje jeho schopnost platit horentní měsíční splátky úroku a ve sjednané lhůtě uhradit samotnou jistinu. Pokud snad v dalších úvěrech bylo spekulováno, že obžalovaný dokáže prostředky zhodnotit neurčitým nákupem akcií či pohledávek tak, aby byl alespoň schopen splatit jistinu, tak v případě prvního úvěru MSD vycházelo z toho, že více než polovina prostředků bude sice použita na splacení starých úvěrů, ale zbývající část zřejmě obžalovaný zvládne násobně zhodnotit, aby byl schopen jistinu pokrýt.

227. Vzhledem k tomu, že obžalovaný deklaroval v žádosti o úvěry horentní roční příjmy, díky kterým měl být schopen hradit alespoň sjednané měsíční splátky úroků, představují další významný důkazní celek listiny vztahující se k majetkové situaci obžalovaného.

228. Dle **zprávy ČSSZ** nebyl obžalovaný v době od 1. 1. 2007 až do dne vydání potvrzení dne 9. 11. 2016 registrovaný jako osoba samostatně výdělečně činná, zaměstnán byl v době od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2012 ve společnosti SMART Comp a.s. a v době od 1. 7. 2011 do 30. 6. 2014 u MSD.

229. Z **potvrzení Centrálního depozitáře cenných papírů** plyne, že obžalovaný neměl v relevantní době žádné otevřený účet cenných papírů v žádné z vedených evidencí.

230. K dispozici jsou rovněž **podklady od Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj** včetně daňových přiznání obžalovaného k dani z příjmu fyzických osob za rok 2012 (úhrn příjem od všech zaměstnavatelů 1 256 604 Kč, jiný příjem nepřiznán) a rok 2013 (přiznán pouze příjem od zaměstnavatele MSD ve výši 3 913 263 Kč, jiný příjem nepřiznán).

231. **Výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí sp. zn. 76 E 1224/2010** bylo vedeno proti obžalovanému na základě návrhu VZP ČR ze dne 2. 6. 2010 pro dlužné pojistné a penále v celkové výši 91 887 Kč. Vykonávací řízení bylo zastaveno 27. 7. 2010. Pro stejnou pohledávku byl veden **výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy pod sp. zn. 74 E 1500/2010**. I toto řízení bylo krátce po nařízení zastaveno (26. 7. 2010).

232. Proti obžalovanému byla dále **dne 5.3.2013 zahájena exekuce sp. zn. 78 EXE 110/2013** (viz č.l. 1366 a následující) na základě směnečného platebního rozkazu vydaného 3. 4. 2012 Krajským soudem v Brně pod č.l. 22 Cm 21/2012-16 (jistina 700 000 Kč, oprávněným Vladimír P.). Exekuce byla zastavena usnesením Exekutorského úřadu v Přerově ze dne 24. 5. 2013 č.j. 103 Ex 07725/13-27.

233. Na č.l. 1380 je k dispozici žaloba **podaná Vladimírem P. dne 20. 12. 2012 u Krajského soudu v Brně proti obžalovanému na zaplacení 5 500 000 Kč z titulu půjčky** obžalovaného ze dne 2. 3. 2009. Obžalovaný měl uhradit částku 6 000 000 Kč do 26. 2. 2010, ale dle žaloby uhradil pouze až 5. 11. 2012 částku 250 000 Kč a 6. 11. 2012 částku 250 000 Kč. Pro zbylou část půjčené částky byl proto žalován. Řízení bylo zastaveno dne 17. 6. 2013 pro zpětvzetí žaloby.

234. Uvedené důkazy v žádném případě nedokládají, že by obžalovaný měl dosahovat příjmů, které obžalovaný v žádostech o úvěr deklaroval, přičemž zmíněná vykonávací řízení a podaná žaloba pro neuhrazenou půjčku nenapovídají tomu, že by situace obžalovaného měla být v předmětnou dobu tak příznivá, jak obžalovaný prezentoval v žádostech o úvěr. Lze akceptovat argument obžaloby, že Centrální depozitář cenných papírů nemohl potvrdit ani vyvrátit tvrzení obžalovaného, že dosahoval příjmu 16 mil. Kč veřejně neobchodovaných akcií, jejichž prodej nepodléhal dani, takže se příjem neobjevil ani v daňových přiznáních. Soud však (na rozdíl od osob jednajících za MSD při poskytování úvěrů) prostému tvrzení obžalovaného o takovýchto příjmech neuvěřil, existence takovýchto příjmů je pouze a jen tvrzením obžalovaného, které žádné další důkazy nepotvrzují. Je nepochopitelné (respektive nepochopitelné, pokud by jednali dotčené osoby v poctivém úmyslu), že byly úvěry poskytnuty na základě ničím nedoloženého čestného prohlášení o výši příjmů. Samozřejmě je možné, aby žadatel o úvěr měl příjmy z prodeje veřejně neobchodovaných akcií, ale již není uvěřitelné, aby bylo poctivě obchodováno s akciemi za desítky miliónů Kč, aniž by k těmto obchodům existovaly jakékoliv smlouvy, potvrzení o platbách či o nabytí akcií, o jejich předání, zkrátka nevznikl jediný doklad, který by bylo možné doložit k prokázání tvrzení o těchto příjmech.

235. V trestním řízení samozřejmě není povinností obžalovaného prokazovat svoji nevinu, ale to neznamená, že by nebylo na jeho procesní odpovědnosti, pokud by neupozornil na existenci důkazu, případně sám nepředložil důkaz, jehož existenci nemají orgány činné v trestním řízení jak jinak zjistit, může-li tak potvrdit v kontextu ostatních důkazů jinak zcela nepodloženou, až fantaskně působící verzi událostí.

236. Pakliže se obžalovaný hájil tím, že předmětných příjmů skutečně dosahoval, bylo možné očekávat, že své příjmy také důkazně doloží, jelikož v jím popsané situaci v zásadě nikdo jiný nemohl příslušný důkaz navrhnout (soud reálně nemůže obeslat všechny v předmětné době existující subjekty s dotazem, zda od obžalovaného nenakoupili neveřejně obchodované akcie). Obžalovaný k doložení svých příjmů nic nepředložil. Dodal pouze jedinou smlouvu a to nikoliv na prodej, ale na nákup akcií a to právě na předmětných 56 kusů akcií společnosti SMART Comp. a.s.

237. Dle **Rámcové smlouvy o koupi cenných papírů a Dohody o cenových a platebních podmínkách z 5. 5. 2011** (č.l. 2134-2136, datum ani podpisy neověřeny) obžalovaný zakoupil 56 kusů akcií od seychelské společnosti THEREZ Ltd. zastoupené zmocněncem JUDr. Milanem S. za celkovou kupní cenu 150 mil. Kč s tím, že cena bude hrazena průběžně tak, že první část kupní ceny ve výši 40 mil. Kč bude uhrazena na svěřenecký účet společnosti č. xxx do 31. 5. 2011 a dále měla být uhrazena podle výzev nejpozději do 31. 1. 2013 částka 50 mil. Kč, nejpozději do 25. 2. 2013 částka 30 mil. Kč a nejpozději do 31. 12. 2013 částka 10 mil. Kč s tím, že celkové vyúčtování proběhne při prodeji akcií nabyvatelem (obžalovaným) třetí straně, nejpozději pak do 31. 12. 2014.

238. Z hlediska kupní smlouvy a úhrady ceny akcií jsou aktuální i starší než výše řešené výpisy z **účtu obžalovaného č. xxx**, kde lze nalézt řadu plateb na svěřenecký účet, které nebyly zachyceny

v rámci výše uvedených rozborů, jelikož jako zdroj nebyly identifikovány prostředky z řešených úvěrů. Celkem bylo na tomto účtu obžalovaného zjištěno 13 odchozích plateb na svěřenecký účet v době od 27. 5. 2011 do 26. 2. 2013 (poslední zmíněná platba 0,5 mil. Kč byla již výše zmíněna v rámci rozboru prostředků z úvěru č. 500001093) v celkové výši 60,4 mil. Kč. Největší objem prostředků odešel hned v první platbě, kdy v souladu s výše rozebranou smlouvu odešlo 27. 5. 2011 na svěřenecký účet 41,4 mil. Kč. Pokud jdeme po zdroji těchto prostředků, zjistíme, že stejného dne byla na účet obžalovaného připsána částka 50 mil. Kč od MSD, šlo o čerpání staršího, obžalobou neřešeného úvěru. Zbývající platby již probíhaly po menších částkách v řádech miliónů či stovek tisíc Kč. S výše již zmíněnou výjimkou nelze jednoznačně určit, že by šlo o prostředky pocházející z úvěrů MSD jdoucí přes tento účet (výše již byly zmíněny platby jdoucí přímo z účtu obžalovaného u MSD).

239. Výše již v rámci výpovědí bylo zmiňováno, že předmětný balík akcií byl nakonec zpeněžen za částku 261 000 000 Kč. K tomu se vztahují **materiály z insolvenčního řízení vedeného na obžalovaného pod sp. zn. KSBR 47 INS 25171/2016** (č.l. 2110-2020), ze kterých soud zjistil, že v jeho průběhu bylo insolvenčním správcem vydraženo dne 28. 6. 2018 obžalobou řešených 56 kusů akcií společnosti SMART Capital a.s. za částku 261 000 000 Kč, které vydražitel řádně uhradil. Pro účely dražby byl použit posudek vypracovaný EQUITA Consulting s.r.o. ze dne 14. 5. 2018 ke dni 31. 12. 2017, kterým byla hodnota tohoto balíku akcií odhadnuta na 149 685 000 Kč. Insolvenční soud rozhodl dne 25. 9. 2018 pod sp.zn. KSBR 47 INS 25171/2016-B-60 o vydání výtěžku zpeněžení tak, že souhlasil s vydáním částky 197 917 236,12 Kč zajištěnému věřiteli Bazcom, a.s. (celá uplatněná pohledávka), s vydáním částky 52 307 916,19 Kč zajištěnému věřiteli Gomanold a.s. (uplatněna pohledávka 56 722 768,99 Kč), schválil zálohu na odměnu insolvenčního správce ve výši 7 011 630,14 Kč a náklady spojené se zpeněžením zajištěného majetku ve výši 3 763 217,22 Kč. Dle zprávy insolvenčího správce byly výše uvedené částky věřitelům vyplaceny *(součástí listinných důkazů jsou rovněž listiny dokládající postoupení pohledávek MSD za obžalovaným insolvenčním správcem a dále těmto věřitelům)*. Dlužník (obžalovaný) vyzval dne 4. 2. 2019 insolvenčního správce k zaplacení částky 35 358 956 Kč ve prospěch majetkové podstaty, tento nárok insolvenční správce neuznal (vyjádření ze 7. 3. 2019). Dne 27. 3. 2019 obžalovaný coby insolvenční dlužník podal k insolvenčnímu soudu žalobu na náhradu škody na majetkové podstatě o částku 35 358 983 Kč, která je založena na tvrzení žalobce, že věřitelům byla v návaznosti na nesprávné nepopření pohledávek insolvenčním správcem vyplacena vyšší částka, než jaká jim náležela dle zákona, jelikož věřitelé vypočítali úroky z prodlení nejen z jistin, ale také ze smluvních úroků, kdy žalobce odkazuje na judikaturu Nejvyššího soudu ČR a Ústavního soudu CŘ, dle které tehdejší právní úprava takovýto postup neumožňovala.

240. Na základě provedeného dokazování došel soud k následujícím skutkovým závěrům.

241. Bylo prokázáno, že obžalovaný dne 7. 3. 2012 uzavřel s MSD smlouvu o úvěru č. 500001077, na základě které mu byl poskytnut osobní účelový úvěr ve výši 115 000 000 Kč, kdy jako zajištění pohledávky poskytl MSD 56 ks akcií č. 000001-000056 společnosti SMART Comp. a.s., v jím tvrzené hodnotě 155 000 000 Kč. Úvěr byl sjednán jako účelový, kdy prostředky ve výši 54 000 000 Kč určené na obchodování s akciemi a pohledávkami byly vyplaceny do dispozice obžalovaného na účet č. xxx, podúčet č. xxx vedený u MSD, zatímco zbývající prostředky byly poskytnuty k uhrazení starších úvěrů obžalovaného u MSD a v souladu s tímto účelem také zúčtovány (viz podrobněji výše). Dále bylo prokázáno, že obžalovaný dne 27. 6. 2012 uzavřel smlouvu o úvěru č. 500001085, na základě které mu byl poskytnut osobní účelový úvěr ve výši 7 700 000 Kč, kdy při sjednávání úvěru předložil MSD čestné prohlášení ze dne 22. 6. 2012, ve kterém uvedl k výši svého příjmu, že měl v posledních 3 letech nedaňové příjmy z prodeje akcií ve výši 16 000 000 Kč za rok, kdy jako zajištění pohledávky poskytl MSD nemovitosti zapsané na listu vlastnictví č. xxx, katastrální území Xxx, obec Xxx, Katastrální pracoviště Brno-venkov, Katastrální úřad pro Jihomoravský kraj, v jím tvrzené hodnotě 11 000 000 Kč. Úvěr byl sjednán

jako účelový na obchodování s akciemi a celá sjednaná částka byla obžalovanému v souladu s uzavřenou smlouvu vyplacena na bankovní účet obžalovaného č. xxx. Dále bylo prokázáno, že dne 25. 2. 2013 obžalovaný uzavřel s MSD smlouvu o úvěru č. 500001093, na základě které mu byl poskytnut osobní účelový úvěr ve výši 33 000 000 Kč, kdy k posouzení bonity odkázal na své čestné prohlášení o výši nedaňových příjmů, které předložil při schvalovacím procesu úvěru č. 500001085, zajištění úvěru bylo sjednáno dalším zajištěním 56 kusů akcií č. 000001-000056 společnosti SMART Comp. a.s., jejichž hodnota dle tvrzení obžalovaného měla k 31. 12. 2012 stoupnout na 198 000 000 Kč. Účel byl sjednán jako účelový na obchodování s akciemi a pohledávkami, celá částka byla obžalovanému vyplacena na jeho bankovní účet č. xxx.

242. Výše uvedené skutečnosti dokládající svědecké výpovědi i listinné důkazy (úvěrové smlouvy, úvěrová dokumentace, výpisy z účtů) a není o nich žádný pochyb, ani obhajoba je nezpochybňuje.

243. Předmětem sporu mezi obhajobou a obžalobou byly v principu až následující okruhy skutečností.

244. Největší prostor dala obžaloba tomu, že u uvedených úvěrů obžalovaný nabídl jako předmět zajištění balík akcií a soubor nemovitostí, ač věděl, že jím deklarovaná a předloženými posudky dokládaná hodnota akcií a nemovitostí (viz výše) je výrazně nadhodnocená, zatímco obžaloba argumentovala, že šlo o reálnou cenu, respektive by dále ku prospěchu obžalovaného bylo možné dát dále verzi, že se přinejmenším neměl důvod domnívat, že znalecké posudky určily nereálnou cenu. Soud již výše rozebral, že nejde o případ přímé nesmyslnosti posudků, ale o situaci, kdy posudky dosáhly vysoké hodnoty akcií a nemovitostí tím, že jednostranně a bez dostatečného vysvětlení a odůvodnění vyšly z ideální verze, že v budoucnu dojde k nejistému vývoji, pro který bude hodnota výrazně vyšší, než jaká by byla v případě, kdy k takovémuto vývoji nedojde. Pokud by obžalovaný byl osobou bez odpovídajícího vzdělání, životních a profesních zkušeností, bylo by zřejmě možné akceptovat obhajobu v tom smyslu, že znaleckým posudkům nemusel rozumět, v principu si pouze přečetl výslednou sumu a tu pak v dobré víře použil v žádostech o úvěr. To však není případ obžalovaného T.. Obžalovaný byl osobou s více než dostačujícími odbornými znalostmi a zkušenostmi, aby si musel být vědom toho, že posudky vycházejí jednostranně pouze z varianty dalšího vývoje pro něj nejpříznivějšího a jsou z převážné míry nepřezkoumatelné, že věrně nezachycují skutečnou hodnotu v daný okamžik, ale pouze spekulují, jaká by hodnota mohla být, pokud by došlo k příznivému vývoji. Navíc jednoznačně v případě akcií a pravděpodobně i v případě nemovitostí to byl právě obžalovaný, kdo sdělil informace, které vedly k předmětným spekulacím znalců (viz výše). Obžalovaný si musel být vědom toho, že v takovéto situaci nabízené zajištění neposkytuje věřiteli potřebnou míru jistoty, kdy bylo následně v zásadě pouze věcí štěstí, že v případě společnosti SMART Comp. a.s. došlo v době po poskytnutí úvěrů k radikálnímu ozdravení financí společnosti (viz rozbory výše, kde se společnosti podařilo otočit poměry vlastního a cizího kapitálu, ale k predikovanému „pádu“ nákladů nedošlo), pro které ve výsledku akcie získaly dokonce vyšší hodnotu, než jaká byla původně nepodloženě tvrzena. To však obžalovaného nezbavuje odpovědnosti za to, že vědomě a úmyslně vůči MSD hodnotu zajištění nadhodnotil.

245. Druhým sporným okruhem byla otázka schopnosti obžalovaného hradit sjednané úvěry, kdy dle obžaloby nepravdivě tvrdil, že má dostačující příjmy (nezdaněné příjmy z prodeje veřejně neobchodovaných akcií). Obhajoba v tomto ohledu, jak již bylo výše rozebráno, setrvala na tvrzení, že obžalovaný skutečně měl tvrzené příjmy umožňující hradit měsíční splátky úroků tak, jak bylo sjednáno, ale nijak toto tvrzení nepodložila. Soud má za to, že nic z ostatních důkazů nesvědčí pro závěr, že by obžalovaný deklarované příjmy skutečně měl. S ohledem na výše zmíněný soudní spor pro nesplácení půjčky, nařízená výkon rozhodnutí, exekuce i podle pohybů na účtech, kdy obžalovaný v principu pomocí nových úvěrů „vytloukal klín klínem“ a získával prostředky na hrazení starších závazků, má soud tvrzení obhajoby za zcela nepodložené a prohlášení obžalovaného o existenci předmětných příjmů učiněné vůči MSD pro doložení schopnosti hradit měsíční splátky za nepravdivé, kdy samotný doložitelný příjem obžalovaného

byl pro pravidelné hrazení sjednaných úroků naprosto nedostatečný a i výpisy z účtů prokazují, z čeho byly splátky úvěry hrazeny (viz rozbory výše). Soud k tomuto okruhu důkazů uzavírá, že dle jeho skutkových závěrů obžalovaný uváděl nepravdivé informace o svém příjmu, který vědomě a úmyslně nadhodnotil o 16 mil. Kč ročně z údajného prodeje akcií. Obžalovaný si musel být vědom, že nebude schopen úvěry splácet tak, jak bylo sjednáno, respektive, že je jeho schopnost úvěry splácet vázána na budoucí nejisté události. Je nepřehlédnutelné, jak obžalovaný „točil" prostředky pocházející z účelových úvěrů, a pokud by na jaře 2013 nedošlo k zásahu v MSD, pravděpodobně by dle potřeby své dluhy opět vyřešil dalším úvěrem u MSD (tuto spekulaci soud samozřejmě nedává obžalovanému k tíži, ale nelze ji nezmínit z hlediska vysvětlení úvah o logice jednání obžalovaného).

246. Třetím sporným okruhem je použití prostředků z úvěrů v rozporu se sjednaným účelem, obhajoba zde pouze obecně odkázala na to, že k takovému použití prostředků nedošlo, ale své tvrzení reálně nedoložila, naopak tvrzení obžaloby byla v zásadě prokázána výše provedenými rozbory finančních toků, ze kterých plyne řada dílčích případů použití prostředků naprosto mimo sjednaný účel (viz výše). Pokud jde o to, že by podstatná část prostředků z prvního úvěru byla použita k úhradě zakoupených akcií SMART Comp. a.s. společnosti THEREZ LTD, kde část prostředků šla prokazatelně přímo na svěřenecký účet společnosti THEREZ LTD a další část byla zaslána do společností THEREZ LTD spoluvlastněné společnosti REALSAD s.r.o. (v tomto ohledu jde o spekulaci, nebylo prokázáno, že by tyto úhrady byly úhradami předmětných akcií, ale jde o reálnou možnost, kdy společnost THEREZ LTD mohla žádat úhradu části kupní ceny akcií na účet společnosti REALSAD s.r.o., do které potřebovala dodat kapitál k refinancování dluhů), ani takovéto použití by soud nevnímal jako použití prostředků v souladu se sjednaným účelem. Pokud obžalovaný deklaroval, že prostředky použije na obchodování s akciemi, nepochybně si pod tímto účelem nemohl věřitel reálně představit, že obžalovaný použije čerpaný úvěr na úhradu nedoplatku ceny akcií, které mu k zajištění daného úvěru dal do zástavy. Takovéto úvěrování by samozřejmě nebylo vyloučené, ale mělo by pak být postupováno obdobně jako v případě starších úvěrů obžalovaného u MSD, kde bylo vyjednáno, že budou použity k úhradě těchto již existujících závazků obžalovaného. Soud tedy vzal za prokázané, že obžalovaný použil rovněž tyto prostředky v rozporu se sjednaným účelem úvěrů.

247. S ohledem na tyto skutkové závěry soud formuloval popis skutku shodně s obžalobou tak, jak uvedl ve výroku.

248. Z hlediska okolností, které předmětnou trestnou činnost umožnily, nelze nezmínit, že výše rozebraný postup schvalování úvěrů byl dle soudu naprosto nedostatečný a soud se v tomto dílčím způsobem plně ztotožňuje se závěry ČNB, která pro pochybení zjištěná v úvěrování odebrala MSD licenci. Není předmětem tohoto trestního řízení, do jaké míry v MSD docházelo úmyslně či nedbalostně k porušování povinností či dokonce k trestné činnosti ze strany osob, které se podílely na schvalování předmětných úvěrů obžalovaného. S ohledem na níže dále rozebrané odůvodnění trestu však soud nemůže nezmínit, že v této trestní věci nebylo prokázáno, že by obžalovaný do schvalovacího procesu svých úvěrů jakkoliv zasahoval a svůj skutkový závěr, že k poskytnutí úvěrů došlo pouze pro nekvalitní a zcela nekritický přezkum žádostí obžalovaného. Soud je přesvědčen, že pokud by obžalovaný stejným způsobem postupoval při žádosti o poskytnutí úvěru vůči nezávislému, žádosti o úvěry řádně a kriticky přezkoumávajícímu subjektu, ke schválení úvěrů by za výše rozebrané situace nedošlo.

249. **K právní kvalifikaci.**

250. Obžaloba právně kvalifikuje jednání obžalovaného uvedené v bodě I. a III. (odpovídá bodům 1. a 3. výroku) jako zločin úvěrového podvodu podle ustanovení § 211 odst. 1, odst. 2, odst. 6 písm. a) tr. zákoníku a v případě jednání uvedeného v bodě II. obžaloby (odpovídá bodu 2. výroku) jako zločin úvěrového podvodu podle ustanovení § 211 odst. 1, odst. 2, odst. 5 písm. c) tr. zákoníku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Veselská.

251. Podle ustanovení § 211 odst. 1 tr. zákoníku se dopustí úvěrového podvodu ten, kdo při sjednávání úvěrové smlouvy nebo při čerpání úvěru uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje nebo podstatné údaje zamlčí. Odst. 2 citovaného ustanovení pak obsahuje samostatnou základní skutkovou podstatu úvěrového podvodu, kterého se dopustí ten, kdo bez souhlasu věřitele, v nikoli malém rozsahu, použije prostředky získané účelovým úvěrem na jiný než určený účel.

252. Odst. 5 a odst. 6 citovaného ustanovení obsahují okolnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby vztahující se k oběma formám úvěrového podvodu. Konkrétně odst. 5 písm. c) stanoví trestní sazbu dva roky až osm let pro pachatele, který takovým činem způsobí značnou škodu a odst. 6 písm. a) pak stanoví trestní sazbu pět až deset pro pachatele, který takovým činem způsobí škodu velkého rozsahu.

253. Pojem značné škody a škody velkého rozsahu definuje trestní zákoník v ustanovení § 137 odst. 1, dle kterého se značnou škodou rozumí škoda dosahující částky nejméně 500 000 Kč a škodou velkého rozsahu se rozumí škoda dosahující nejméně částky 5 000 000 Kč.

254. Úvěrový podvod podle prvního odstavce je svébytnou variantou podvodu, kterou se poskytuje ochrana vztahům vznikajícím ze specifického smluvního typu, z úvěrové smlouvy. V tomto ohledu je vymezení skutkové podstaty úvěrového podvodu zásadně užší ve srovnání s obecným podvodem podle ustanovení § 209 tr. zákoníku, který není vázán na žádný konkrétní smluvní typ a ke kterému může dojít v zásadě v souvislosti s libovolným právním jednáním. S ohledem na existenci skutkového podstaty úvěrového podvodu požívá úvěrová smlouva v českém právním řádu nadstandardní ochrany, trestní odpovědnost je založena již tím, že pachatel při sjednávání úvěrové smlouvy nebo při čerpání úvěru uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje nebo podstatné údaje zamlčí. Ve srovnání s obecným podvodem tudíž není podstatné, jaké má toto jednání následky, respektive k jakým následkům jednání směřuje. Úvěrový podvod bude dokonaný např. pouhým uvedením lživé informace o výši příjmu, i když se takovýmto jednáním nepodaří uvést někoho v omyl a nikomu nevznikne škoda ani obohacení (zatímco v případě prostého podvodu jde o základní znaky skutkové podstaty, bez jejichž naplnění by mohlo jít maximálně o pokus). Skutečnost, že jednání pachatele úvěrového podvodu je úspěšné (podaří se vyvolat omyl, vznikne škoda a obohacení) jsou okolnosti, které se zohledňují v rámci okolní podmiňujících použití vyšší trestní sazby, popřípadě v rámci obecného hodnocení závažnosti činu.

255. Úvěrový podvod podle odst. 1 směřuje k ochraně procesu sjednávání úvěru a směřuje na to, aby úvěry byly poskytovány na základě pravdivých, nezkreslených a úplných informací, což chrání nejen majetkovou sféru věřitele, ale rovněž samotného žadatele o úvěr, který si neuváženě může vzít úvěr, aniž by plně domyslel, že ho reálně nebude schopen řádně splácet (v případech, kdy je žadatelem o úvěr spotřebitel, se zájem na jeho ochraně v právním řádu projevuje také např. v úpravě spotřebitelských úvěrů, která vyžaduje od poskytovatele úvěru, aby posoudil úvěruschopnost žadatele).

256. Soud posoudil výše řešené smlouvy o úvěru č. 500001077 ze dne 7. 3. 2012, č. 500001085 ze dne 27. 6. 2012 a č. 500001093 ze dne 25. 2. 2013 jako smlouvy o úvěru ve smyslu ustanovení § 479 a následujících obchodního zákoníku č. 513/1991 Sb. Jako tento smluvní typ jsou nejen výslovně označeny, ale rovněž mu svým obsahem odpovídají. Na jednání při sjednávání těchto úvěrů, při jejich čerpání a při použití prostředků získaných čerpáním úvěru (ke sjednanému účelu jednotlivých úvěrů viz výše) tudíž dopadá ustanovení § 211 tr. zákoníku.

257. Jak bylo výše již rozebráno, obžalovaný úmyslně deklaroval vyšší než reálnou hodnotu svého majetku, který nabídl k zajištění úvěru, dále v případě bodu 2. a 3. úmyslně deklaroval neexistující výši nedaněných příjmů a ve výsledku ve všech třech případech vyvolával mylný dojem co do toho, že bude ze svých příjmů schopen splácet sjednané úroky a že hodnota zajištěných věcí zaručuje návratnost úvěrů.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Veselská.

258. Šlo o údaje podstatné pro úvahu úvěrující osoby, nikoliv o bagatelní vylepšení či nepřesnosti, u kterých by bylo na místě uplatnit princip subsidiarity trestní represe (viz. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 25. 5. 2016 sp. zn. 5 Tdo 181/2016 či ze dne 12. 10. 2017 sp. zn. 4 Tdo 1173/2017).

259. Má-li mít žadatel o úvěr schopnost splácet úvěr, je důležité posoudit jeho příjmy, neboli zda lze očekávat, že získá do dispozice takové příjmy, které budou postačovat na nutné živobytí a splácení úvěru. Je okolností každému rozumně uvažujícímu člověku jasnou, že uvedení nepravdivé, podstatně přemrštěné výše příjmů je okolností zásadní pro posouzení žádosti o úvěr a že může dojít k situaci, kdy by úvěr při uvedení pravdivého údaje nebyl poskytnut vůbec, nebo pouze za předpokladu přijetí dalších, pro žadatele o úvěr nepříznivých podmínek (např. požadavek na vyšší zajištění, vyšší úrok s ohledem na vyšší riziko nesplácení atd.).

260. Pokud v rámci jednání o úvěrech bylo ze strany MSD požadováno odpovídající zajištění (zajištění věcmi, jejichž hodnota je v určitém poměru k výši čerpaného úvěru), je nadhodnocení předmětů zajištění v takové míře, aby místo reálné hodnoty nedostačující k poskytnutí úvěrů mělo MSD za to, že jde o věci v dostatečné hodnotě, samozřejmě opět jednáním, kdy v zásadě každému, natož obžalovanému coby osobě mající ze své pozice odborné zkušenosti s úvěrováním, musí být jasné, že jde o okolnost rozhodující z hlediska poskytnutí úvěru.

261. Obžalovaný rovněž z převážné části (viz rozbor výše) nepravdivě deklaroval své plány na použití finančních prostředků, kdy soud vzhledem k rozebraným finančním tokům nemá pochyb, že úmysl použít peníze v rozporu se sjednaným účelem existoval již v době sjednávání úvěru.

262. Z jednání obžalovaného lze tedy jednoznačně dovodit, že se jednání naplňujícího skutkovou podstatu dopustil v přímém úmyslu, kdy jednal s motivem získat předmětné úvěry.

263. Druhý odstavec citovaného ustanovení pak ochranu tohoto smluvního typu dále prohlubuje. I když nedojde k podvodu při sjednávání smlouvy ani při čerpání úvěru, je podle této skutkové podstaty trestné, pakliže se „nezávadně“ vyjednané a čerpané prostředky použijí v rozporu se sjednaným účelem. Jinak řečeno, trestné jsou nejen případy, kdy by pachatel od počátku lhal ohledně účelu, ke kterému chce úvěr sjednat a čerpat, ale i případy, kdy pachatel sjedná poctivě úvěr, poctivě čerpá úvěr s úmyslem ho použít ke sjednanému účelu, nicméně se následně rozhodne použít prostředky v rozporu se sjednaným účelem. V rámci úvěrových smluv tak ujednání konkrétního účelu úvěru zakládá na straně čerpající osoby povinnost, jejíž porušení zakládá nejen občanskoprávní, ale rovněž trestní odpovědnost. Ani v případě druhého odstavce základní skutková podstata nevyžaduje, aby jednání mělo dopady do majetkové sféry věřitele, dlužníka či jiné osoby.

264. Jak již bylo rozvedeno výše, v rozdílné míře, leč u všech tří úvěrů obžalovaný použil prostředky v rozporu se sjednaným účelem, přičemž v situaci, kdy věděl o účelovosti úvěrů a z povahy použití prostředků byl nesoulad jejich použití zřejmý, nemohl jednat jinak než v přímém úmyslu.

265. Relativně komplikovanou otázkou může být v případě úvěrového podvodu určení výše způsobené škody. Škoda by zde mohla být vykládána široce ve smyslu celé částky, která byla získána v důsledku uvedení nepravdivých informací, bez ohledu na to, zda a jak je následně úvěr splacen. Nebo lze škodu vnímat jako částku, kterou pachatel v rozporu s úvěrovou smlouvou nevrátil. Dále lze škodu výkladově zúžit pouze na tu část nesplaceného úvěru, která byla nesplacena z příčiny spočívající v uvedení nepravdivých, nebo hrubě zkreslených informací, nebo zamlčení podstatných okolností. Také lze různě přistupovat k dopadům podílu věřitele na vzniku škody a k jeho možnostem dalšího postupu (např. zpeněžení zástavy) atd.

266. Zatímco pro základní skutkovou podstatu není škoda podstatná, a tudíž lze trestný čin podle prvního či druhého odstavce spáchat, i když je úvěr řádně splacen a k žádnému negativnímu zásahu do majetkové sféry věřitele nedojde, pro použití výše citovaných okolností podmiňujících použití vyšší trestní sazby je řešení otázky výše škody zásadní.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Veselská.

267. Např. v případě úvěru na 5 000 000 Kč by za předpokladu, že poskytnutí nepravdivé informace bylo příčinou poskytnutí úvěru (u věřitele byl vyvolán omyl ohledně pro jeho rozhodnutí zásadní skutečnosti, v opačném případě by úvěr neposkytl) znamenalo použití širokého výkladu právní kvalifikaci podle odst. 6 písm. a) bez ohledu na to, že úvěr byl následně řádně splácen (k splácení by se přistupovalo jako k dobrovolné náhradě již způsobené škody), naopak užší výklad, který by škodu spatřoval pouze v nesplacené částce by zde znamenal, že půjde o úvěrový podvod pouze v základní skutkové podstatě.

268. Judikatura k této otázce se v průběhu let vyvíjí a není jednotná. Názor, dle kterého je pro trestný čin úvěrového podvodu rozhodující (z hlediska způsobení škody) okamžik obohacení pachatele a případné vrácení prostředků je možné považovat jen za náhradu způsobené škody nebo její části bez vlivu na použití okolností podmiňujících použití vyšší trestní sazby nalezneme například v usnesení Nejvyššího soudu ČR z 29. listopadu 2006 sp. zn. 8 Tdo 1407/2006, či z novější judikatury v usnesení Nejvyššího soudu ČR z 11. listopadu 2015 sp. zn. 7 Tdo 1341/2015.

269. V soudní praxi však současně nalezneme pro pachatele co do právního názoru zásadně příznivější a mohutnější proud judikatury. Dle usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 24. 3. 2004 sp. zn. 7 Tdo 312/2004 je pro závěr o způsobení škody podstatné, zda došlo k vrácení prostředků v souladu s uzavřenou smlouvou, přičemž částečná náhrada v následném konkursním řízení již na škodu nemá vliv. Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 26. 5. 2010 sp. zn. 3 Tdo 460/2010 pak zaujalo stanovisko, že „škodou může být toliko částka, která se rovná rozdílu mezi poskytnutými peněžními prostředky a hodnotou zajištění úvěru, resp. i výší již uhrazených peněžních prostředků“. Z novější judikatury Nejvyššího soudu ČR, která vychází z tohoto názoru lze citovat např. usnesení ze dne 24. 6. 2015 sp. zn. 4 Tdo 220/2015, či usnesení ze dne 10. 8. 2016 sp. zn. 3 Tdo 889/2016. Konkrétně k problematice zohlednění zástavy se vyjadřuje usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 16. 5. 2013 sp. zn. 4 Tdo 427/2013, které se ztotožňuje s názorem, že při stanovení výše škody je notné zohlednit hodnotu zástavy, ale současně upozorňuje, že nelze zaměňovat hodnotu poskytnuté zástavy s výtěžností v následné dražbě zástavy, kdy ke zpeněžení dochází za odlišných tržních podmínek než mohl pachatel předpokládat v době spáchání činu, výsledek dražby je pro pachatele nepředvídatelnou budoucí okolností, které nemá vliv na jeho trestní odpovědnost (z odůvodnění je dále vhodné doplnit, že šlo o případ dražeb nemovitostí s odstupem dva až čtyři roky od spáchání úvěrového podvodu).

270. Městský soud v Praze v řešené věci zaujal právní stanovisko, že škodou není celá výše poskytnutých úvěrů, ale pouze ta jejich část, která nebyla řádně splacena podle úvěrové smlouvy či nebyla krytá hodnotou zastavených akcií a nemovitostí k datu poskytnutí úvěru. Soud si je vědom skutečnosti, že předmětné akcie byly nakonec v insolvenčním řízení vydražené za částku podstatně vyšší, než byl součet řešených úvěrů, ale plně se ztotožňuje s výše citovaným závěrem, že takováto opožděná úhrada ani v okamžiku spáchání z hlediska pachatele nejisté navýšení ceny, nemá na škodu ve smyslu citovaných ustanovení trestního zákoníku vliv.

271. Pokud jde o jednotlivé úvěry, kterým odpovídající body 1. až 3. výroku, tak kvalifikace podle odst. 5 písm. c) ustanovení § 211 tr. zákoníku byla na místě v případě bodu 2., kde obžalovaný získal úvěr ve výši 7,7 mil. Kč, celkem 593 086 Kč uhradil na úvěrových splátkách a částku 2 922 000 Kč bylo na místě odečíst jako hodnotu zástavy (souboru nemovitostí oceněných výše rozebíraným posudkem znaleckého ústavu ESTIMMO s.r.o.), takže výsledná škoda vyšla na částku 4 184 914 Kč, kterou je podle výše uvedeného nutno kvalifikovat jako značnou škodu.

272. V případě bodu 1. bylo získáno obžalovaným 115 mil. Kč, splaceno 12 083 818 Kč a v případě bodu 3. bylo získáno obžalovaným 33 mil. Kč, ze kterých bylo splaceno 587 596 Kč. Oba úvěry byly zajištěny stejným balíkem akcií, a proto bylo nutno stanovit, jakým způsobem zohlednit jejich hodnotu, která činila 89 957 000 Kč (viz posudek A-Consult výše). Soud zde vyšel z principu, že nejprve má být hrazena nejstarší pohledávka, tudíž celou hodnotu akcií odečetl od staršího úvěru 115 mil. Kč, čímž se (při současném odečtení výše uvedených splátek) dostal k výši

škody 12 959 182 Kč, tedy ke škodě velkého rozsahu. Vzhledem ke spotřebování zástavy bylo u nejmladšího úvěru řešeného v bodě 3. výroku z čerpaného úvěru možné odečíst pouze úhradu řádných splátek, čímž byla stanovena škoda 32 412 404 Kč, tedy škoda velkého rozsahu.

273. Z hlediska subjektivního vztahu obžalovaného ke způsobené škodě, nebylo prokázáno, že by obžalovaný nutně nechtěl úvěry vůči MSD zaplatit, ale zjevně jejich úhradu byl ochoten plně ponechat na nejistém budoucím vývoji a byl tudíž se vznikem škody srozuměn. Pro úplnost soud nicméně dodává, že pro právní kvalifikaci podle odst. 5 písm. c) a odst. 6 písm. a) ustanovení § 211 tr. zákoníku by plně postačovalo i zavinění ve formě nedbalosti.

274. S ohledem na výše uvedené soud jednání obžalovaného kvalifikoval tak, jak je uvedeno ve výroku.

275. **K odůvodnění trestu.**

276. K osobě obžalovaného soud zjistil, že dosud nebyl trestán, obžalovaný nemá záznam ani v evidenci přestupků. Proti obžalovanému v současnosti běží u jiného senátu Městského soudu v Praze řízení pod sp. zn. 45 T 3/2016. V uvedené věci je obžalovaný Daniel T. jedním ze spoluobžalovaných pro zločin zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 4 písm. a), b), odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonaný, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, ke kterému dle obžaloby mělo dojít vůči MSD. Ve věci nebylo dosud pravomocně rozhodnuto, a proto se na obžalovaného hledí jako na nevinného.

277. Soud při ukládání trestu postupoval podle ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku, dle kterého soud uloží úhrnný trest, odsuzuje-li pachatele za dva nebo více trestných činů, podle ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejpřísněji trestný. V této věci bylo proto na místě uložit trest podle ustanovení § 211 odst. 6 trestního zákoníku, pro který je stanovena trestní sazba pět až deset let odnětí svobody.

278. Z hlediska hodnocení osoby a poměrů obžalovaného, jde o osobu dosud netrestanou, která před spácháním trestného činu vedla řádný život. Co do hodnocení závažnosti samotného trestného činu soud ku prospěchu pachatele dal skutečnost, že jeho jednání bylo takového charakteru, že v případě řádné obezřetnosti na straně osob jednajících za věřitele by k poskytnutí úvěru nemohlo za daných podmínek dojít, jednání obžalovaného by skončilo neúspěšným podáním žádosti o úvěr, ke vzniku škody by nedošlo a nebyl by důvod používat vyšší trestní sazbu. Pro srovnání bez vzniku škody by obžalovaný byl podle ustanovení § 211 odst. 1 tr. zákoníku ohrožen pouze trestem odnětí svobody do dvou let nebo zákazem činnosti.

279. Porušení pravidel obezřetnosti při prověřování údajů poskytnutých při sjednávání úvěrové smlouvy bez dalšího nevylučuje trestní odpovědnost pachatele za trestný čin úvěrového podvodu (shodně viz usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 2. 11. 2016 sp. zn. 5 Tdo 855/2016), nicméně jde o významnou okolnost, kterou je na místě zohlednit při ukládání trestu.

280. Za situace, kdy se současně díky příznivému vývoji na straně společnosti SMART Comp. a.s. zvedla hodnota akcií natolik, že bylo možné téměř vyrovnat veškeré závazky pocházející z předmětných úvěrů, přičemž nelze vyloučit argument obžalovaného, že při řádném postupu insolvenčního správce by bylo možné uhradit celou výši závazků, došel soud k závěru, že jde o takovou mimořádnou kumulaci zvláštních okolností případu, že by vůči dosud netrestanému a řádným životem žijícímu obžalovanému bylo uložení trestu i na samé spodní hranici zákonné trestní sazby nepřiměřeně přísné a nápravy pachatele, který byl fakticky postižen na majetku insolvenčním řízením, lze dosáhnout uložením trestu kratšího trvání podle ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku. Uložený trest tří let se soudu jevil jako dostatečný při srovnání, že v případě absence škody, která by nevznikla bez zásadního vlivu poměrů v MSD, které nejsou předmětem tohoto řízení, by bylo pachateli možné uložit pouze trest do dvou let odnětí svobody.

281. Vzhledem ke skutečnosti, že obžalovaný nebyl dosud trestán a k trestné činnosti došlo s několikaletým časovým odstupem, kdy nebylo zjištěno, že by se obžalovaný dále dopouštěl trestné činnosti, soud nemá za to, že by náprava obžalovaného vyžadovala uložení trestu odnětí svobody nepodmíněně a proto výkon trestu podle ustanovení § 81 odst. 1 tr. zákoníku odložil za současného uložení zkušební doby podle ustanovení § 82 odst. 1 tr. zákoníku. Ze zákonného rozmezí zkušební doby od jednoho roku do pěti let soud zvolil nejpřísnější možnou variantu, tedy podmínku na dobu pěti let, kdy takový postup je na místě v situaci, kdy se obžalovanému dostalo jak dobrodiní použití ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku, bez kterého by mu bylo možné uložit pouze nepodmíněný trest v trvání nejméně pěti let, tak dobrodiní podmíněného trestu odnětí svobody. Za této situace je úměrné, aby bylo po obžalovaném požadováno, aby po nejdelší zákonem možnou zkušební dobu dokázal svým řádným životem, že přísnější trest skutečně není třeba.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku. Odvolání se podává u Městského soudu v Praze, přičemž o podaném odvolání bude rozhodovat Vrchní soud v Praze.

Rozsudek může napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku také odůvodněno a to tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je rovněž povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Poškozený, kterému byl alespoň zčásti přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení vůči pachateli, který byl odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, má právo žádat u Městského soudu v Praze, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody.

Praha dne 2. dubna 2019

JUDr. Monika Křikavová v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Veselská.